

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Bạo hành và gian dối !!!

Cuộc tuần hành khiếu kiện của giáo dân Song Ngọc ngày 14-02-2017 đã ghi dấu máu của những ngư dân vô tội. Linh mục Nguyễn Đình Thục, lãnh đạo tinh thần của họ, trong Bản tường trình về sự kiện đó ngay hôm sau, đã cho biết có hai cuộc đàn áp của nhà cầm quyền tỉnh Nghệ An.

Khoảng 16g, khi đến đoạn đường cách trạm 5, xã Diễn Hồng, huyện Diễn Châu chừng 1km, đoàn người thấy rất nhiều công an giao thông đứng phân luồng, tách đoàn đi riêng một bên. Đến trạm 5, công an bắt đầu dùng gậy uy hiếp và ép bà con tập trung nơi bãi đất trống bên đường. Được giới thiệu với đại tá Nguyễn Hữu Cầu, giám đốc công an tỉnh đang có mặt tại đó, linh mục Thục bắt tay ông với lời chào thân thiện. Bất ngờ cả một toán thường phục lao vào nhà tu hành, không phải để bắt ông đi mà là để tấn cho ông một trận, ngay trước con mắt thân nhiên của đại tá Cầu và nhiều công an sắc phục. Cùng lúc, công an truy bắt các giáo dân cầm điện thoại hoặc cầm máy quay phim chụp hình. Nhiều người bị đánh tàn nhẫn, bị tước hoặc bị phá các phương tiện truyền thông, bị cướp tiền bạc và vật dụng khác. Có anh em còn bị đưa đi rất xa và bỏ lại nơi hoang vắng mà chẳng còn tài sản gì. Một chiếc xe hơi thuộc đoàn cũng bị cẩu lên xe cảnh sát và chở đi.

Chừng nửa giờ sau, vâng lời trưởng ban hỗ trợ các nạn nhân ô nhiễm biển giáo phận Vinh, linh mục Thục dẫn đoàn người đến một bãi đất khá lớn khác để "làm việc" với phó chủ tịch tỉnh Lê Xuân Đại (kể từng đề nghị Tòa Giám mục chuyển Lm Đặng Hữu Nam ra khỏi Nghệ An) nhằm bàn chuyện tuần hành sao cho không trở ngại giao thông công cộng!?! Tay này xuất hiện nhưng chẳng thêm nói gì với Lm Thục, khiến ông linh cảm đây chỉ là chiêu trò, bẫy sập cho cuộc đàn áp lần thứ hai. Mà đúng thế, khoảng 17g, khi đoàn người đang đứng với nhau thì nghe có tiếng ồn ào cách mình chừng 150m. Họ thấy nhiều gạch đá tung lên trời từ giữa họ bởi những kẻ lạ hoắc đã trà trộn vào (dễ trà trộn vì giáo dân không đồng phục mà chỉ đeo một tràng chuỗi để phân biệt). Thoáng sau, họ nghe rất nhiều tiếng nổ kinh hoàng và nhìn thấy hàng trăm cảnh sát cơ động xông vào đánh đập mình cách tàn nhẫn, bất kể người già hay trẻ con, đàn ông hay phụ nữ. Trước tình thế đó, Lm Thục khuyên bảo họ ngồi xuống đọc kinh để khỏi hoảng loạn. Nhưng nhiều tiếng nổ vang ngay sát đoàn, khiến lắm kẻ yếu tinh thần phải bỏ chạy. Cảnh sát cơ động chỉ chờ có thế để truy sát. Hàng trăm giáo dân bị đánh, trong đó gần 30 người bị trọng thương. Nhiều người bị bắt và cướp tài sản.

Cũng trong cùng ngày 15-02, trên mạng xuất hiện lá thư nặc danh của một cảnh sát cơ động trẻ có tham gia vụ đàn áp. Những lời anh ta viết đã xác nhận những gì Lm Thục tường trình về lần ra tay thứ hai. Anh ta cho biết bãi đất được chọn làm nơi để đàn áp, giải tán đoàn người ở gần quốc lộ 1, nơi đang san lấp mặt bằng của thị trấn Yên Lý huyện Diễn Châu. Khi đoàn giáo dân được dẫn xuống bãi đất, bảo đứng chờ đồng chí Phó chủ tịch tỉnh ra nói chuyện, ngay lập tức gần 100 công an mặc thường phục, túi quần nhét đầy những viên đá lớn, trà trộn vào đám đông.

Lê Xuân Đại vừa rời, một tiếng pháo lệnh vang lên. Thế là đám CA thường phục đang xen lẫn giữa đoàn khiếu kiện nhất loạt lấy đá trong túi ném tới tấp vào hàng rào CSCĐ đứng vòng ngoài. Chỉ chờ có thế, CSCĐ cầm dùi cui xông vào đánh loạn xạ đoàn người, đặc biệt những ai cầm điện thoại đang ghi hình để cướp hoặc phá phương tiện của họ. Lúc này những CA thường phục ném đá vội tách khỏi đoàn người, nên chẳng có tên nào hề hấn. Còn giáo dân thì rất nhiều người bị thương tích, máu me be bét nhìn rất kinh hãi. Ai không bị chảy máu bên ngoài thì cũng lãnh nội thương bên trong, vì dùi cui của CA tuy bọc cao su lại làm bằng thép. Chưa hết, còn một trò dằn dặng thô bỉ khác nhằm vu cáo giáo dân vô tội. Trò này liên quan đến một chiếc xe BMW của cảnh sát đậu bên đường. Thay kính chống đạn mấy ngày trước đó, xe này đã bị đập vỡ tám kính phía sau, đèn hiệu trên nóc ngay khi pháo lệnh nổ. Hình ảnh chiếc xe đã được đưa lên Báo Nghệ An như bằng chứng tội phạm, nhưng với nhiều đọt chỉnh sửa bằng photoshop rất nực cười và ngu xuẩn.

Cũng trong ngày 15-02, Ban Công lý và hòa bình Giáo phận Vinh ra "Thông cáo về việc nhà cầm quyền dùng bạo lực ngăn chặn người dân nộp đơn khởi kiện Formosa". Cùng lúc, thậm chí từ hôm trước, hàng loạt hình ảnh và video clip của báo lẻ dân về toàn bộ vụ việc đã bay khắp hoàn cầu. Đến ngày 20-02, Văn phòng Tòa Giám mục lại ra thông báo "Về việc hiệp thông với những người dân bị đàn áp trên đường đi nộp đơn khởi kiện công ty Formosa Hà Tĩnh". Tất cả đều xác nhận tội ác của nhà cầm quyền, từ trung ương cho tới địa phương xứ Nghệ.

Thế mà mới đây, ngày 23-02, sau một loạt bài báo bịa đặt, UBND tỉnh Nghệ An đã sùng sục tro trên, mặt dày mày dạn ra Công văn số 1022 trực tiếp phản hồi 2 văn thư nói trên của Giáo phận Vinh (và gián tiếp là mọi audio, video clip và bài viết của công luận), cho rằng tất cả đã đưa thông tin sai sự thật, vu cáo chính quyền và các lực lượng chức năng. Tội nghiệp dữ! Công văn cho rằng ngày 13-03, UBND tỉnh và nhiều ban ngành huyện Quỳnh Lưu đã tỏ thiện chí bằng văn bản và hành động để thông báo và đề nghị Lm Thục không tổ chức đông giáo dân kéo vào Hà Tĩnh để xảy ra phức tạp về an ninh, trật tự!?! (Họ quên 2 tội là cản trở quyền khiếu kiện của công dân và cấm các xe thuê đến chở giáo dân Song Ngọc). Tiếp đó vu cáo rằng việc giáo dân tuần hành khởi kiện công ty Formosa đã dẫn đến gây ách tắc giao thông, một số giáo dân quá khích đã có hành vi chống người thi hành công vụ, gây rối an ninh, trật tự tại khu vực thuộc xã Diễn Hồng, huyện Diễn Châu, tỉnh Nghệ An chiều ngày 14-02-2017.

Công văn cho hay trong quá trình đoàn di chuyển vào Hà Tĩnh, lãnh đạo tỉnh -thiện chí đầy mình- đã có mặt tại hiện trường để tuyên truyền, vận động, nói rõ sẽ trực tiếp nhận đơn khởi kiện Formosa của bà con giáo dân để gửi đến Tòa án thị xã Kỳ Anh giải quyết. (Ừ! Ai bị nấy kiện, và theo luật thì nguyên đơn phải tới tòa án! Đòi nào nhà nước lại nhận đơn giùm dân? Tốt thế? Sao không tự mình đứng ra kiện Formosa cùng với dân đi?). UBND tỉnh sẽ theo dõi và thông báo tới Tòa Giám mục và giáo dân rõ kết quả giải quyết đơn khiếu nại. (Giải quyết bằng cách trả đơn lui như vụ Lm Đặng Hữu Nam và giáo xứ Phú Yên chứ gì!). Đồng thời đề nghị Lm Thục và giáo dân Song Ngọc quay trở về, thực hiện việc khởi kiện theo cơ chế cũ

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

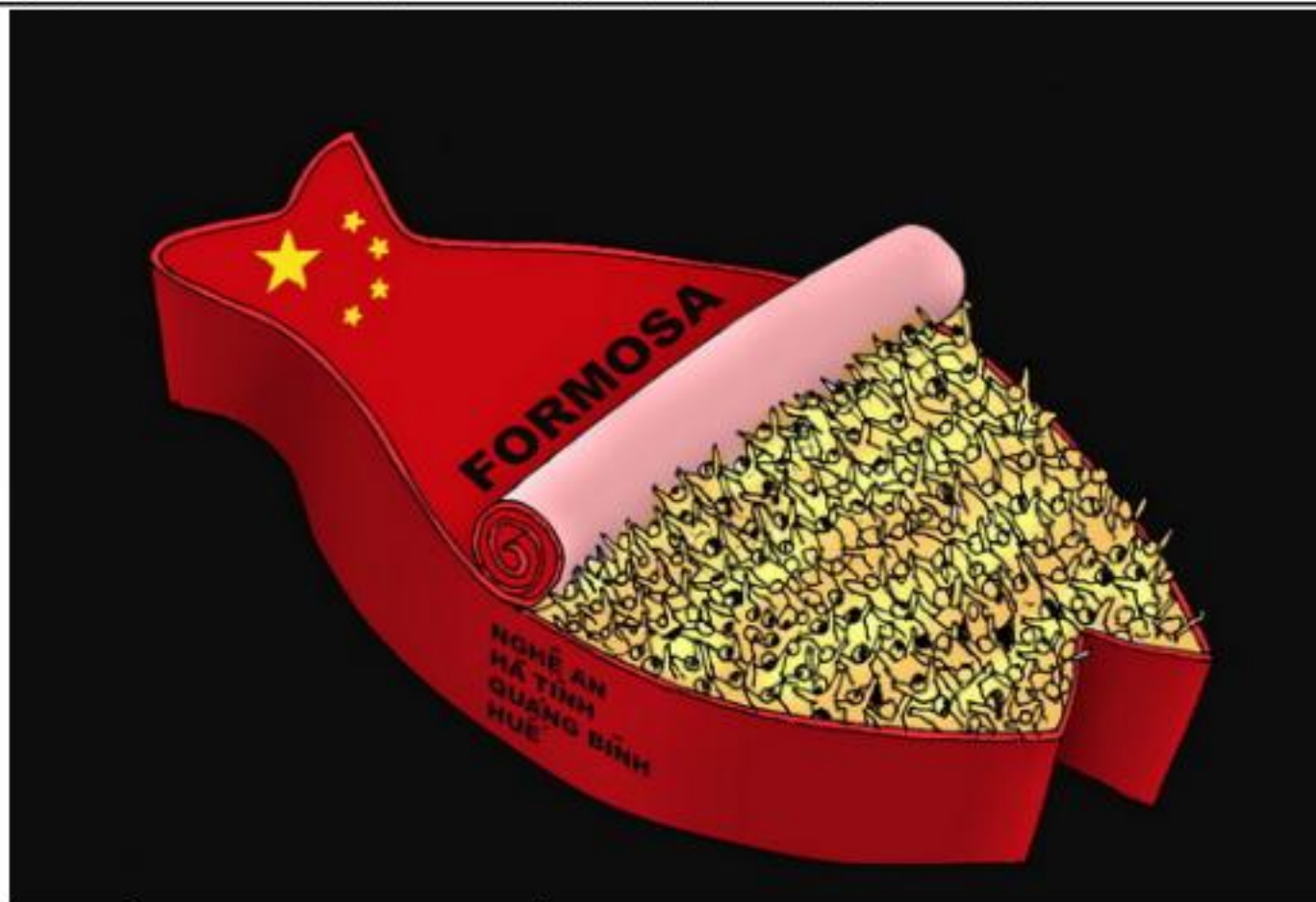
- Trg 01** ➤ **Bạo hành và gian dối !!!**
- Trg 03** ➤ **Bản lên tiếng về cách hành xử của nhà cầm quyền CSVN đối...
-Nhiều tổ chức, cộng đồng...**
- Trg 04** ➤ **Lời phản đối v/v công an Vĩnh Long hành xử thô bạo vô luật...
-Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy.**
- Trg 05** ➤ **Kháng thư v/v chính quyền tỉnh Nghệ An cản trở dân áp...
-Hội Anh em Dân chủ.**
- Trg 06** ➤ **Tuyên bố về vụ đàn áp giáo dân Song Ngọc ngày 14-02-2017
-Hội đồng Liên tôn VN.**
- Trg 07** ➤ **Kháng thư phản đối vụ đàn áp tôn giáo ngày 13-02-2017 tại...
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.**
- Trg 08** ➤ **Bản tường trình v/v nhà cầm quyền dùng bạo lực ngăn chặn...
-Lm Nguyễn Đình Thục.**
- Trg 10** ➤ **Hệ quả nguy hiểm trong việc giao thương với Trung Cộng.
-Đinh Yên Thảo.**
- Trg 11** ➤ **Khi loài sản núp bóng ma nhau
-Vũ Đông Hà.**
- Trg 12** ➤ **Hướng dẫn 16 điểm Tập Hợp Quốc Dân Việt biểu tình ôn hòa..
-Lm Nguyễn Văn Lý.**
- Trg 14** ➤ **Viết cho những người không có đạo – như tôi.
-Phạm Đoàn Trang.**
- Trg 15** ➤ **Ngăn kiện ở tòa án quốc gia, ta kiện ra tòa án quốc tế.
-Phạm Lê Vương Các.**
- Trg 16** ➤ **Nhà cầm quyền Nghệ An bỏ lửa sang tay người.
-Nguyễn Tường Thụy.**
- Trg 18** ➤ **Bức thư nói về vụ đàn áp giáo dân Song Ngọc ngày 14-02-2017
-Một cảnh sát cơ động.**
- Trg 20** ➤ **Chất thải Formosa, chất thải Hồ Chí Minh và con người VN..
-Vũ Đông Hà.**
- Trg 21** ➤ **Việt Nam: Chính quyền trước thách thức Formosa và ô nhiễm.
-Mai Vân.**
- Trg 22** ➤ **Tượng đài đồ tể.
-Lê Thiên.**
- Trg 24** ➤ **Hiệp định Thương mại Tự do giữa EU và VN phải có ràng...
-Phạm Chí Dũng.**
- Trg 25** ➤ **Phái đoàn Quốc hội châu Âu đến VN tìm hiểu về nhân quyền.
-Đài Á Châu Tự Do.**
- Trg 26** ➤ **Vì sao phải xuất khẩu cử nhân tiến sĩ. Cát Linh.
Và một số bài khác...**

người đại diện. (Đúng là chà đạp chính luật pháp VC, có từ thời Nguyễn Tấn Dũng, là cấm làm đơn tập thể. Cơ chế cử người đại diện bịa ra lúc nào vậy?). Ở đoạn cuối, công văn trắng trợn vu cáo: “Trong lúc các lực lượng chức năng làm nhiệm vụ đảm bảo an ninh, trật tự đang rút quân thì một nhóm người quá khích dùng gạch, đá tấn công lực lượng Cảnh sát, làm hư hỏng nhiều phương tiện chuyên dụng và các phương tiện đang lưu thông trên Quốc lộ 1A, làm một số cán bộ chiến sỹ bị thương. Trước tình hình đó, để lập lại an ninh, trật tự, lực lượng CA buộc phải tiến hành giải tán đám đông, bắt giữ một số đối tượng quá khích để hạn chế tối đa các thiệt hại có thể xảy ra cho cả hai bên (Chính quyền tỉnh Nghệ An có đủ các tài liệu, bằng chứng phản ánh đúng thực tế vụ việc nêu trên)”.

Làm rồi chối, bạo hành với dân rồi hoặc nguy biến thiện chí cách trắng tráo, bề cong luật pháp cách bình thần, hoặc vu khống đổ tội cách trắng trợn, biến nạn nhân thành tội nhân, cho dấu bằng chứng sờ và thừa mứa trong thời đại internet này. Đó chính là phong cách bắt di bắt dịch, thâm căn cố đế của cộng sản, những kẻ hoàn toàn đứt dây thần kinh xấu hổ, chẳng hề còn chút lương tri và lương tâm, chỉ biết lấy dối trá và bạo hành làm phương tiện và lẽ sống.

Dối trá và bạo hành này còn thể hiện cách khác, đó là phá phách, sách nhiễu. đánh đập hay giết chết nhân dân cách chùng lén, giấu mặt: mặc thường phục, đeo khẩu trang, tháo băng số, lợi dụng bóng đêm, đợi chỗ vắng người. Bằng chứng gần đây là những cuộc tấn công vào những thành viên cốt cán của Hội Anh em Dân chủ, vốn đang phát triển mạnh. Như đêm 20-12-2016, nhà của kỹ sư Phạm Văn Trội ở Hà Đông bị hơn 30 tên ném gạch đá vào từ nhiều hướng. Cuộc tấn công bắt đầu từ 8g30 tối cho đến 12g đêm. Trước đó, chúng đốt cột điện cho cháy cả hộp 7 công-tơ để mất điện. Một ô tô chở máy phá sóng đến, có 5 hacker cùng máy móc truy tìm các thiết bị nghe nhìn. Một ô tô khác chở chừng 35 tên khủng bố lại. Chúng nhảy xuống bao vây nhà anh. Điện, mạng internet bị cắt, điện thoại không liên lạc được. Nhà anh bị cô lập hoàn toàn. Gạch và đá bay như mưa vào các cửa kính. Gần 3g đồng hồ một vùng quê như loạn, tiếng gào thét của phụ nữ, người già và trẻ em xé tan màn đêm vốn yên bình của khu vực ngoại thành. Được gọi, CA có đến nhưng không can thiệp gì, chỉ đi đi lại lại. Mới hôm kia, chiều ngày 27-02, Ms Nguyễn Trung Tôn, gốc Thanh Hóa, và một anh bạn, trên đường đi đến giáo xứ Cồn Sẻ, đã bị nhóm người lạ mặt ngồi trên một chiếc xe 7 chỗ tấn công tại ngã tư Ba Đồn, Quảng Bình, bắt cóc, trùm mặt, chở lên vùng núi Hương Khê, Hà Tĩnh, đến một khu rừng vắng rồi hành hạ rất dã man! Chúng đánh hai người suốt từ 9g30 tối cho tới 1g sáng. Xong vất họ trần truồng trong đống rơm sau khi đã lột hết quần, đồng hồ, quần áo tư trang tiền bạc.

Tất cả những điều này đều bị công luận gắt gao lên án. Nhưng thói bạo hành của CS, nhất là của đám công cụ có giảm bớt chẳng. E là không! Bởi lẽ mới đây, đài BBC loan tin: ngày 20-01-2017, Học viện Cảnh sát ND tại Hà Nội đã long trọng tổ chức lễ khánh thành tượng D. Dzerzhinsky, người sáng lập cơ quan CA Xô viết với câu nói nổi tiếng: “Cán bộ CA phải có cái đầu lạnh, trái tim nóng và đôi bàn tay sắt”. Y là cha đẻ chủ nghĩa khủng bố CS từ thời Lenin, từng ra lệnh trói tay những người bị lĩnh án tử hình với nhau và đến đêm đẩy lên các xà lan gỗ, đem ra Vịnh Phần Lan ném xuống biển. Hàng triệu dân LX đã chết trong các trại tập trung do y thành lập. Xây và đặt tượng đài một tên ác quỷ khủng bố tại một trường Dùi cui chuyên nghiệp, hần đảng CSVN biết nó đang làm gì, sẽ đưa đất nước và dân tộc đi về đâu! Viễn ảnh về một cơn ác mộng kinh hoàng triền miên đang chờ, trừ phi có một cuộc quật khởi! Vâng, cần phải có một cuộc quật khởi để cứu cả dân tộc. Thực hiện cuộc quật khởi này, thiết tưởng không gì tốt hơn là toàn dân phải xuống đường, xuống đường khắp cả nước, đông tới trăm ngàn người như bên Đông Âu trước đây. Ngày 05-03 tới là ngày khởi đầu thực tập cho công việc quan trọng và sống còn đó! **BBT**

Hãy xuống đường cứu biển ngày 5-3 (Babui, Danchimviet.info)

TỔ CHỨC, CỘNG ĐỒNG VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM BẢN LÊN TIẾNG

về cách hành xử của nhà cầm quyền CSVN đối với thảm họa Formosa và đối với thái độ nhân dân trước thảm họa này.

.....Nhiều Tổ chức, Cộng đồng và nhiều cá nhân 14-02-2017.....

Thảm họa môi trường biển từ Vũng Áng, Hà Tĩnh, do 2 tập đoàn Formosa Đài Loan và Luyện kim Trung Quốc tạo ra đã làm điều đứng cuộc sống của hàng triệu người thuộc 5 tỉnh miền Trung, gây lo lắng tâm tư cho toàn thể đồng bào đã từ gần một năm qua, đặt đất nước trước nhiều vấn nạn về môi trường sinh thái, sức khỏe giống nòi và an ninh quốc gia chẳng biết đến bao giờ mới giải quyết nổi.

Bởi lẽ công luận ngày càng biết rõ Formosa trên danh nghĩa là nhà đầu tư Đài Loan, doanh nghiệp Đài Loan, nhưng vốn chủ yếu là của Trung Quốc, với nhà thầu Trung Quốc, công nghệ lõi thời Trung Quốc, hàng vạn công nhân Trung Quốc. Thực chất Formosa là mưu đồ Trung Quốc tàn phá đất nước Việt Nam, hủy diệt giống nòi Việt Nam, là đòn hiểm về chính trị, kinh tế, quân sự đánh vào Việt Nam. Nó đã và đang làm hư hỏng nhân sự cao cấp của Việt Nam, biến nhiều quan chức cấp quốc gia thành những kẻ phản dân hại nước. Nó là mũi gươm thọc vào sườn cơ thể Việt Nam, dễ dàng cắt đôi đất nước Việt Nam, làm chảy máu nền kinh tế Việt Nam. Bauxite đang rỉ máu dai dẳng trên Cao nguyên. Formosa sẽ chảy máu triền miên ở biển Hà Tĩnh.

1- Thế nhưng, trước đại nạn quốc gia chưa từng có ấy, đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam chẳng những đã không làm đầy đủ trách nhiệm, mà còn muốn nhận chìm tội ác và thảm họa lớn lao này. Toàn thể hệ thống chính trị đã được huy động để làm việc đó:

- Thủ tướng nhà nước CHXHCN Việt Nam sau khi tuyên bố Formosa là thủ phạm, đã không tiến hành truy tố nó cùng với các đồng phạm trong bộ máy nhà nước; trái lại đã ngửa tay nhận từ nó một số tiền bồi thường hết sức bèo bọt chẳng căn cứ vào một kết luận điều tra đầy đủ nào cả, và để cho nó tiếp tục tồn tại. Đến nay, việc bồi thường cho các nạn nhân chẳng đi tới đâu, khiến gây ra rất nhiều cuộc biểu tình phản đối. Mới đây, Formosa còn được cung cấp thêm đất và được xây cất nhà ở to lớn vững bền.

- Bộ Tài nguyên - Môi trường chẳng thấy vận dụng mọi phương tiện

khoa học cần thiết để làm sạch biển, tái tạo các rặng san hô, tiêu diệt các loài thủy sản nhiễm độc. Trái lại chỉ đổ đặc nước biển qua loa rồi tuyên bố biển đã tự làm sạch; diễn những trò lường gạt như cho quan chức tắm biển, ăn tôm cá; gọi thảm họa Formosa chỉ là "sự cố môi trường" và mới đây còn loại nó khỏi danh sách 10 sự kiện sinh thái quan trọng của Việt Nam trong năm 2016.

- Bộ Tư pháp chẳng những không tìm cách thực thi công lý đối với thủ phạm cùng các đồng phạm chính yếu, chỉ đưa ra tòa vài quan chức cấp nhỏ nhằm mỵ dân, lại còn tìm cách phối hợp với bộ Công an để cản trở chuyện khởi kiện của các nạn nhân, bằng việc trả lui hồ sơ cách bất hợp pháp, chặn đường các nguyên đơn đến tòa án cách thô bạo và sách nhiễu bắt bớ cách vô luật một số người đang góp tay vào công cuộc đấu tranh pháp lý quan trọng và chính đáng này.

- Bộ Công an một đằng ra tay đàn áp các cuộc biểu tình trên đường và trên mạng, những cuộc biểu tình nhằm phản đối Formosa, đòi hỏi một môi trường thiên nhiên trong sạch và một môi trường chính trị trong sáng. Đằng khác lại ngăn chặn các nạn nhân tiến hành việc khởi kiện tên tội phạm cùng đám đồng lõa, còn hành hung giam giữ những công dân đã và đang tích cực trong việc làm công chính này.

- Bộ Thông tin Truyền thông thì tích cực tung hỏa mù cho công luận, một đằng bằng việc cấm đoán và trừng phạt những tờ báo lẽ đảng còn đủ lương tâm để trình bày sự thật và đòi hỏi lẽ phải, đằng khác vu khống kết án những tờ báo lẽ dân (vốn ở trên mạng) quyết vận dụng ý chí để tố cáo sai lầm và tội ác của nhà cầm quyền liên quan tới thảm họa Formosa. Thậm chí còn tìm cách gây áp lực lên các mạng xã hội quốc tế.

- Bộ Y tế ngoài việc đưa những thông tin về an toàn thực phẩm biển rất đáng nghi ngờ và không đầy đủ, lại còn gây khó khăn cho việc xin xét nghiệm hay xin kết quả xét nghiệm những trường hợp nghi nhiễm độc hải sản. Bên cạnh đó, bộ lại chẳng có một chương trình bảo vệ sức khỏe lâu dài cho toàn thể nhân dân vốn

đang phải tiêu thụ nhiều loài thủy hải sản nhiễm độc mà chắc chắn sẽ di họa qua nhiều thế hệ.

- Nhưng tất cả mọi hoạt động tai hại của bộ máy nhà nước trên đây đều phát xuất từ và bị chỉ đạo bởi Bộ Chính trị đảng Cộng sản VN với người trách nhiệm hàng đầu là Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng. Thái độ của ông ta bao che thủ phạm và đồng lõa, dửng dưng với dân tình và quốc biển ngay từ những ngày đầu thảm họa, và mới đây tự tiện ký kết 15 văn kiện hợp tác toàn diện với Trung Quốc vốn đứng đằng sau vụ Formosa... thái độ đó càng đẩy đất nước vào tròng ách lệ thuộc và âm mưu thôn tính của kẻ thù truyền kiếp này, đe dọa sự tồn vong của Dân tộc.

2- Nhưng phản ứng tàn bạo nhất của nhà cầm quyền CSVN trong ý đồ làm chìm xuống "vụ cá chết", dẹp yên làn sóng phản đối tội ác Formosa, đó là đã tiến hành bắt bớ nhiều công dân từng phát ngôn hay hành động mạnh mẽ về thảm họa môi trường biển, dù gán cho họ nhiều tội danh vu vơ khác nhau theo Bộ luật Hình sự.

- Ngày 10-10-2016, công an tỉnh Khánh Hòa bắt blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bút danh Mẹ Nấm), vì các bài đăng trên mạng và cáo buộc bà tội tuyên truyền chống nhà nước theo điều 88 bộ luật hình sự.

- Ngày 02-11-2016, công an thành phố Sài Gòn bắt bác sĩ blogger Hồ Văn Hải (bút danh Hồ Hải) vì phê phán nhà cầm quyền qua trang blog độc lập, cũng theo điều 88 bộ luật hình sự.

- Ngày 07-11-2016, hai nhà hoạt động Lưu Văn Vịnh và Nguyễn Văn Đức Độ cũng bị bắt ở Sài Gòn vì vận động thành lập nhóm dân chủ mang tên Liên minh Dân tộc Việt Nam Tự quyết và bị buộc tội "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" theo điều 79 bộ luật hình sự.

- Ngày 18-12-2016, công an tỉnh Thanh Hóa bắt sinh viên Nguyễn Danh Dũng vì cho là đã tham gia Thiên An TV, một kênh trên YouTube có nội dung phê phán chính phủ, và buộc anh tội "lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích Nhà nước" theo điều 258 bộ luật hình sự.

- Ngày 11-01-2017, công an tỉnh Hà Tĩnh bắt nhà hoạt động nhân quyền Ng. Văn Hóa, người đã loan tin tức về vụ cá chết lẫn hỗ trợ cuộc khởi kiện Formosa, cáo buộc anh cũng theo điều 258 bộ luật hình sự.

- Ngày 19-01-2017, công an tỉnh Nghệ An bắt giữ cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Oai, vì cho rằng anh vi phạm lệnh quản chế và chống lại

do Tôn giáo, quyền tự do đi lại của công dân, phá hủy đạo lý truyền thống ngàn đời của dân tộc trong dịp thăm viếng, họp mặt, chúc tụng lẫn nhau trong dịp Xuân về, vi phạm nghiêm trọng về Nhân quyền mà VN là một thành viên trong tổ chức này.

Cũng xin nhắc lại rằng, VN đang được thế giới cân nhắc để đưa lại vào danh sách các quốc gia vi phạm quyền tự do tôn giáo (CPC).

Kính gởi LỜI PHẢN ĐỐI này đến các Tổ chức Nhân quyền trên thế giới, Quốc hội các nước dân chủ, Chánh phủ và Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, Ủy hội Tự do Tôn giáo Thế giới, các cơ quan truyền thông trên toàn thế giới để phổ biến rộng rãi về thực trạng TỰ DO TÔN GIÁO tại VN.

Thánh địa Hòa Hảo, ngày 15 tháng 02 năm 2017

TM. Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo Thuận túy

*Hội trưởng Trung ương
Nguyễn Văn Điền*

TỰ DO NGÔN LUẬN **Bán nguyệt san** **IN VÀ TẶNG TẠI VN**

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Biến Thảm họa Formosa
Vũng Áng thành ngọn
lửa hủy thiêu chế độ bất
công. Đem Đạo luật
Magnitsky Toàn cầu làm
rào cản ngăn chặn tham
quan tàn bạo.

HỘI ANH EM DÂN CHỦ **KHÁNG THƯ**

**V/v chính quyền tỉnh Nghệ An cản trở đàn áp
ngư dân Song Ngọc, Quỳnh Lưu đi nộp đơn kiện Formosa.**

Việt Nam 17-02-2017

Kính thưa: Quý đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước, Các quý cơ quan ngoại giao, các tổ chức bảo vệ nhân quyền trên toàn thế giới.

Như chúng ta đều biết, vào tháng 4-2016 ngư dân Việt Nam tại một số tỉnh Miền Trung nói riêng và cả nước nói chung đã phải đối mặt với một thảm họa môi trường biển hết sức nghiêm trọng. Sau một thời gian dài loanh quanh che đậy cho thủ phạm, cuối cùng các nhà chức trách Việt Nam đã phải thừa nhận thủ phạm gây ra thảm họa này chính là tập đoàn thép Hưng Nghiệp Formosa đóng trên địa bàn huyện Kỳ Anh tỉnh Hà Tĩnh.

Nhưng trớ trêu thay, trong đánh giá, xác định vùng thiệt hại của các nhà chức trách lại chỉ thừa nhận vùng thiệt hại thuộc các tỉnh từ Hà Tĩnh tới Thừa Thiên-Huế. Nghệ An là một tỉnh nằm giáp ranh với Hà Tĩnh về phía Bắc cũng là tỉnh chịu nhiều thiệt hại cả người và tài sản do thảm họa này gây ra nhưng lại không được xếp vào danh sách các tỉnh được đền bù.

Từ tháng 9-2016 hàng trăm giáo dân thuộc giáo xứ Phú Yên huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An do Linh mục Đặng Hữu Nam dẫn đầu đã thuê xe ô tô kéo nhau vào tòa án huyện Kỳ Anh để nộp đơn khởi kiện tập đoàn Hưng Nghiệp Formosa là tác nhân đã gây ra thảm họa môi trường biển, nhưng những nỗi mất mát thiệt thòi của bà con đã không được Tòa án Kỳ Anh xem xét bảo vệ theo đúng quy định của pháp luật. Hàng trăm lá đơn oan nghiệt đã bị khước từ với lý do Nghệ An không thuộc khu vực bị ảnh hưởng.

Trong 2 ngày 14 và 15-2-2017 vừa qua, hơn 500 giáo dân thuộc giáo xứ Song Ngọc cũng thuộc huyện Quỳnh Lưu Nghệ An, dưới sự dẫn dắt của Linh mục quản xứ Nguyễn Đình Thục, đã cùng nhau lên đường tiến về phía tòa án huyện Kỳ Anh để đòi công lý. Với dự tính ban đầu đoàn sẽ thuê xe ô tô để đi vào Tòa án Kỳ Anh nộp đơn khởi kiện Formosa, nhưng vào 22h đêm 13-2-2017, họ nhận được tin báo từ các nhà xe đã ký hợp đồng với đoàn rằng các nhà xe đã bị lực lượng công an huyện Quỳnh Lưu ngăn cản tại thị trấn Cầu Giát, không cho nhà xe tới giáo xứ Song Ngọc đón khách. Bởi lý do trên, đoàn ngư

dân đã phải thay đổi phương tiện bằng cách đi xe máy và đi bộ. Tuy nhiên cuộc hành trình đòi công lý của họ đã bị lực lượng cảnh sát giao thông, cảnh sát cơ động và lực lượng công an chìm nổi dùng mọi thủ đoạn ngăn cản. Mặc dù điều kiện, phương tiện không thuận tiện nhưng đoàn cũng đã vượt qua địa bàn huyện Quỳnh Lưu vào tới địa bàn huyện Diễn Châu tỉnh Nghệ An. Trên đường đi đoàn nhận được sự hưởng ứng, tiếp sức động viên của nhiều người dân ven đường.

Trái ngược lại với sự ủng hộ nhiệt tình của nhiều người dân, lực lượng công an chìm nổi của tỉnh Nghệ An, dưới sự chỉ đạo của giám đốc công an Nghệ An, đã có nhiều thủ đoạn ngăn cản đoàn người đi đòi công lý. Lực lượng công an đã phân luồng giao thông để tách đoàn người ra thành nhiều nhóm rồi bắt bớ đánh đập nhiều người bị trọng thương, dùng vật nhọn đâm thủng lốp xe, dùng máy cẩu cẩu cả người cả xe của một số người lên xe cẩu để đưa đi nơi khác hành hung, dùng bịt trum kín một chiếc xe của đoàn để che giấu tội lỗi... Không những thế, công an Nghệ An còn cho người đóng giả là giáo dân rồi dàn dựng cảnh "Giáo dân ném gạch đá vào xe của công an" để lấy cớ vu cáo giáo dân bạo loạn !... Công an dùng súng, lựu đạn cay bắn, ném về phía giáo dân rồi tấn công nhiều người, khiến cho cả Linh mục và giáo dân nhiều người bị thương tích.

Trước tình hình căng thẳng như vậy nên Giáo phận Vinh đã phải lên tiếng can thiệp và đề nghị Linh mục Nguyễn Đình Thục đưa đoàn giáo dân quay trở về giáo xứ. Mặc dù đã thực hiện bốn phận vâng lời đưa đoàn giáo dân quay trở về nơi xuất phát nhưng Linh mục Nguyễn Đình Thục vẫn tiếp tục bị Chính quyền Nghệ An sử dụng đài truyền hình để bôi nhọ bằng những hình ảnh được dàn dựng một cách vụng về, như việc đưa một chiếc xe ra nguy tạo hình ảnh bị ném đá vỡ kính, hay một đoạn video quay cảnh một số người "không phải giáo dân" đang ném đá gạch về phía công an...

Kính thưa quý vị:

Điều 30 của Hiến pháp 2013 quy định:

1. Mọi người có quyền khiếu nại, tố cáo với cơ quan tổ chức, cá nhân có thẩm quyền về những việc làm trái pháp luật của cơ quan, tổ chức cá nhân.

2. Cơ quan tổ chức, cá nhân có thẩm quyền phải tiếp nhận, giải quyết khiếu nại, tố cáo. Người bị thiệt hại có quyền được bồi thường về vật chất tinh thần và phục hồi danh dự theo quy định của pháp luật.

3. Nghiêm cấm việc trả thù người khiếu nại, tố cáo hoặc lợi dụng khiếu nại, tố cáo để vu khống, vu cáo làm hại người khác.

Điều 43 quy định:

Mọi người có quyền được sống trong môi trường trong lành và có nghĩa vụ bảo vệ môi trường.

Việc Linh mục Nguyễn Đình Thục và các giáo dân thực thi quyền khiếu nại, tố cáo, quyền khởi kiện Hưng Nghiệp Formosa là thực hiện quyền và nghĩa vụ hợp pháp của họ, lẽ ra chính quyền Nghệ An phải tạo điều kiện để các công dân của mình thực hiện quyền của họ một cách tốt nhất, trách nhiệm của lực lượng công an là phải giữ gìn an ninh trật tự, đảm bảo an toàn cho đoàn dân đi tìm công lý, thì ngược lại họ đã dùng những thủ đoạn hèn hạ để trấn áp đoàn người khởi kiện vì Công lý và môi trường sống, trong đó có quyền lợi trực tiếp tới đời sống của cả dân tộc và gia đình, bản thân của những người làm công an.

Qua sự việc kể trên, Hội Anh em Dân chủ chúng tôi xin thẳng thắn công bố với các cơ quan công luận và toàn xã hội rằng:

Chúng tôi hoàn toàn ủng hộ tinh thần của bà con giáo dân giáo xứ Song Ngọc và Linh mục Nguyễn Đình Thục trên con đường đi tìm công lý qua việc nộp đơn khởi kiện Formosa về vấn đề gây ô nhiễm vùng biển Miền Trung và yêu cầu đền bù thiệt hại cho người dân. Chúng tôi cực lực lên án thái độ và những hành xử hết sức tàn nhẫn, gian dối của lực lượng công an tỉnh Nghệ An và đài truyền hình tỉnh Nghệ An trong việc xuyên tạc thông tin bôi nhọ xúc phạm danh dự nhân phẩm Linh mục Nguyễn Đình Thục và các giáo dân Song Ngọc.

Hội Anh em Dân chủ tại Việt Nam ngày 17-02-2017

Thay mặt HAEDC

CT. Nguyễn Trung Tôn

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM TUYÊN BỐ về vụ đàn áp giáo dân Song Ngọc ngày 14-02-2017 tại Nghệ An

—27 Thành viên Hội đồng Liên tôn 21-02-2017—

Kính gửi

- Quý Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước,
- Quý Chính phủ dân chủ, Quý Tổ chức nhân quyền trên toàn thế giới.
- Quý Anh Chị Em giáo dân Song Ngọc, Quỳnh Lưu, Nghệ An.

Vụ đầu độc biển do công ty gang thép Hưng Nghiệp Formosa tại Vũng Áng, Hà Tĩnh gây ra cách đây gần một năm, sẽ lưu lại trong lịch sử Việt Nam vì vô vàn hậu quả tai hại gây ra cho đất nước và dân tộc. Nó được đánh giá như một thảm họa môi trường, tai họa kinh tế, đại họa sức khỏe và hiểm họa quốc phòng. Quả thế, vụ việc đó làm lộ nhiều sự thật ghê gớm mà công luận ngày càng biết rõ và hết sức lo âu. Đó là Formosa trên danh nghĩa thuộc nhà đầu tư Đài Loan, doanh nghiệp Đài Loan, nhưng vốn chủ yếu của nó là từ Trung cộng, với nhà thầu gian trá Trung cộng, công nghệ lỗi thời Trung cộng, hàng vạn binh lính trá hình công nhân Trung cộng! Formosa chính là mưu đồ Trung cộng tàn phá đất nước Việt, hủy diệt giống nòi Việt, tấn công quốc gia Việt trên phương diện chính trị, kinh tế, quân sự. Nó đã và đang làm hư hỏng nhân sự lãnh đạo của đảng cầm quyền, biến nhiều quan chức cấp chóp bu trong bộ máy cai trị thành những kẻ phản dân hại nước. Nó là mũi gươm thọc vào sườn cơ thể VN, dễ dàng cắt đôi đất nước VN. Nó làm chảy máu nền kinh tế VN, gây lụn bại cho môi trường VN!

Chính vì thế, từ gần một năm qua, mọi tầng lớp nhân dân đã lên tiếng bằng nhiều cách thức: viết bài trên mạng, xuống đường biểu tình, thu thập chữ ký, vận động quốc tế, tiến hành khởi kiện thủ phạm tai ác đó cùng các đồng phạm. Thế nhưng, bất chấp các sự thật động trời và các tiếng kêu dậy đất, nhà cầm quyền CSVN vẫn cứ bình chân như vại. Một đảng họ tìm cách bao che và tiếp tục dung túng cho Formosa;

đảng khác dùng mọi thủ đoạn để dập tắt tiếng nói và cản trở hành động đòi công lý và sự thật của người dân.

Gần nhất, ngày 14-02-2017, nhà cầm quyền đã ra tay đàn áp đoàn giáo dân Giáo xứ Song Ngọc, Quỳnh Lưu, Nghệ An hành trình vào Hà Tĩnh dưới sự hướng dẫn của linh mục Nguyễn Đình Thục, đến tòa án thị xã Kỳ Anh để đòi Formosa bồi thường những thiệt hại đã gây ra cho họ.

Tin tức cho hay giới chức tỉnh Nghệ An trước hết đã cấm các chủ phương tiện vận tải công cộng chở đoàn người khởi kiện. Khi người dân quyết tâm đến tòa án bằng cách đi bộ và xe máy được chừng khoảng 20km, lực lượng công an đã gài bẫy bằng cách dồn dân vào một chỗ, trà trộn giữa họ rồi thỉnh linh ném đá vào cảnh sát cơ động, để lực lượng này có cơ đánh đập đến đổ máu, làm bị thương gần 50 giáo dân, cướp đoạt và phá nát các phương tiện ghi hình. Chưa hết, công an còn bắt các phóng viên báo chí tự do, và nghiêm trọng hơn, đã tấn công gây thương tích cho Linh mục Nguyễn Đình Thục ngay trước mặt các viên chức cao cấp sở tại. Song song đó, nhà cầm quyền còn dàn dựng màn phá hoại xe giám đốc công an tỉnh để có cơ vu khống và kết tội đoàn người, chụp mũ Lm Nguyễn Đình Thục “kích động giáo dân tấn công lực lượng an ninh, tổ chức bạo loạn, gây thương tích cho nhiều cán bộ và nhân viên công lực”. Mãi tới hôm nay, họ còn trâng tráo làm việc đó trên các phương tiện truyền thông đại chúng do nhà nước quản lý.

Cùng với Giáo phận Vinh, nhiều Chính phủ dân chủ năm châu, nhiều cơ quan nhân quyền quốc tế, nhiều tổ chức xã hội dân sự, nhiều cộng đồng Người Việt khắp nơi, Hội đồng Liên tôn Việt Nam long trọng tuyên bố:

1- Tố cáo trước quốc dân và quốc tế nhà cầm quyền CSVN vi

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM KHÁNG THƯ

phản đối vụ đàn áp tôn giáo ngày 13-02-2017 tại Vĩnh Long

27 Thành viên Hội đồng Liên tôn 21-02-2017

phạm nghiêm trọng các quyền con người đã được Tuyên ngôn quốc tế nhân quyền, Công ước quốc tế về các quyền dân sự và chính trị khẳng định và Việt Nam cam kết tuân giữ; đặc biệt là vi phạm trắng trợn quyền khởi kiện của công dân đã được điều 30 Hiến pháp công nhận. Hành vi đàn áp ấy biểu hiện sự đối đầu của lãnh đạo chính trị với nguyện vọng và sức mạnh của lòng dân.

2- Phản đối viên chức nhà nước và lực lượng công an cảnh sát Nghệ An đã tạo ra bầu sập cách nham hiểm, dàn dựng màn vu khống cách vô liêm sỉ, sử dụng vũ lực cách thô bạo đối với nhân dân, khi họ đang thực hiện quyền công dân của mình một cách đúng luật và ôn hoà; đặc biệt là tấn công gây thương tích cho vị lãnh đạo tinh thần của giáo dân.

3- Lên án các phương tiện truyền thông đại chúng do nhà nước quản lý, cụ thể là Báo Nghệ An, đã và còn đang trơ trẽn vu khống đoàn người khiếu kiện, hầu tiếp tay cho âm mưu bắt bớ và xử tòa các nạn nhân vô tội trong tương lai. Cũng đáng bị lên án là dàn báo chí công cụ đã hoàn toàn im lặng trước vụ đàn áp đẫm máu cuộc đấu tranh cho công lý và quyền lợi chung này.

4- Cảnh báo rằng việc tiếp tục đàn áp người dân, nhất là các nạn nhân của thảm họa đi đòi công lý và quyền lợi, chẳng những không giải quyết được những vấn đề do Formosa gây ra có liên quan đến môi trường, kinh tế, sức khỏe và quốc phòng, trái lại còn đẩy đất nước vào khủng hoảng mọi mặt và nguy cơ ngoại xâm, cũng như làm dày thêm hồ sơ tội ác của đảng Cộng sản.

5- Ủng hộ tinh thần, hoan nghênh hành động và chia sẻ thảm nạn của bà con giáo dân Song Ngọc và Linh mục Nguyễn Đình Thục mới rồi, của bà con giáo dân Phú Yên và Linh mục Đặng Hữu Nam trước đây, cũng như của những đoàn người sẽ quyết tâm theo đuổi trận chiến pháp lý nhằm đưa ra tòa và tố tụng hần tên tội phạm Hung Nghiệp Formosa Hà Tĩnh.

27 Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Ngày 18-11-2016, Quốc hội của đảng Cộng sản Việt Nam ban hành Luật Tín ngưỡng Tôn giáo như một công cụ pháp lý để tiêu diệt quyền tự do tôn giáo và nô lệ hóa các Giáo hội. Nắm được ý đồ đó (dựa trên một loạt dự thảo), Hội đồng Liên tôn Việt Nam chẳng những đã không góp ý mà còn thẳng tay bác bỏ hoàn toàn cái Luật vi hiến và phản nhân quyền này trong một Kháng thư viết ngày 20-10-2016.

Kể từ đó, nhà cầm quyền gia tăng sự đàn áp đối với các thành viên Hội đồng thuộc 5 tôn giáo. Chẳng hạn giới chức tỉnh Dak Lak cấm Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ của Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa tổ chức lễ Giáng sinh vào ngày 22-12-2016, thậm chí còn đánh một thầy truyền đạo sắc tộc thiểu số thuộc Giáo hội vì đã phản đối lệnh triệu tập cũng như lệnh cấm hành lễ. Trước đó, Mục sư Nguyễn Công Chính, nguyên lãnh đạo của Giáo hội này và đang chịu án tù bất công 11 năm, đã bị chuyển trại từ Bình Dương vào Đồng Nai, gây khó khăn cho gia đình thăm gặp. Rồi việc công an ngăn chặn Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (Tin lành) và ông Lê Văn Sóc (Phật giáo Hòa Hảo) đến chùa Giác Hoa, thành phố Sài Gòn, hôm 14-01-2017 để gặp gỡ Đại sứ Lưu động về Tự do Tôn giáo quốc tế Hoa Kỳ David Saperstein. Chánh trị sự Hứa Phi cũng vì đi tham gia cuộc gặp gỡ này mà tư gia tại Lâm Đồng bị ném đá lên mái vỡ kính, giềng ngàm và các ống dây tưới tự động trong vườn bị phá và bị chặt. Hoặc việc công an hình sự thành phố Huế cản đường, không cho linh mục Phan Văn Lợi ra khỏi nhà để đi cử hành thánh lễ ngày 02-02-2017 (mùng 6 Tết). Phần Hòa thượng Thích Không Tánh, thì sau khi bị phá chùa và cướp đất tại Thủ Thiêm, nay phải ăn nhờ ở trọ, còn luôn bị bám sát theo dõi.

Nhưng phải nói sự cố nghiêm trọng nhất chính là việc sách nhiễu, hành hung, cướp giật đối với một số thành viên Hội đồng Liên tôn và chức sắc tôn giáo ngày 13-02-2017 tại Vĩnh Long, nhân cuộc thăm viếng và chúc tết lẫn nhau của Hội đồng. Xin tóm tắt sự việc như sau:

- Vào lúc 09g, trên đường đến nhà ông Bùi Văn Luốc, Hội trưởng PGHH Thuận túy tỉnh Vĩnh Long, khi 2 xe 7 chỗ của đoàn đến ngã ba Đông Thành, Bình Minh, thì cảnh sát công an đủ loại (sắc phục lẫn thường phục) chạy theo rồi bắt cả đoàn dừng lại. Họ bịa chuyện 2 xe chạy lấn tuyến để buộc đoàn về Ủy ban xã “làm việc”. Phản kháng yêu sách phi lý vô luật, đoàn xuống xe đi bộ khoảng 3 km đến nơi đã định trước.

- Trên đường đi bộ, hai chức sắc Cao Đài là Chánh trị sự Nguyễn Văn Tạc Răng và Thông sự Châu Văn Gòn bị công an bày đặt chuyện “ngghi phạm pháp” để ép vào UBND xã. Từ chối “làm việc” rồi bỏ đi ra, hai vị đã bị côn đồ (công an giả dạng hoặc thuê mướn) đánh gãy răng, té da tay, trấn lột điện thoại, tiền bạc và giấy tờ tron vẹn, y như lời đe dọa trước đó ít phút của công an trong đồn.

- Tại nhà ông Bùi Văn Luốc, đang khi cả đoàn dùng cơm trưa thì khoảng 50 công an khu phố, công an giao thông, công an mật vụ, công an xã ập đến bao vây, sổ lớn xông vào, đòi kiểm tra hành chánh, xét giấy tờ tùy thân. Sau đó, vào lúc 12g45, họ dùng bạo lực lôi 4 vị chức sắc là Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng, Chánh trị sự Hứa Phi, Hòa thượng Thích Không Tánh, và Linh mục Lê Ngọc Thanh về ủy ban xã.

- Tại đồn công an xã, trước hết Chánh trị sự Hứa Phi bị hành hung một cách phi lý và man rợ. Sau đó, một kẻ tự xưng là cán bộ an ninh phản gián của tỉnh, không mặc sắc phục, chẳng đeo băng tên, hách dịch

“lên lớp” dạy dỗ từng vị chức sắc: nào là không chịu lo tu hành mà làm chính trị, nào là tôn giáo này cấu kết với tôn giáo kia chống lại nhà cầm quyền, nào là lập Hội đồng Liên tôn cách bất hợp pháp...

- Bị câu lưu đến hơn 16g, cuối cùng 4 vị chức sắc nói trên bị công an áp giải ra bến xe đò và buộc phải rời khỏi Vĩnh Long ngay lập tức. Đang khi đó thì ông Nguyễn Văn Điền, Hội trưởng Giáo hội PGHH Thuận túy, cư trú tại tỉnh Đồng Tháp, cũng bị chặn ngay từ sáng sớm tại tư gia nên không thể đến nhà ông Luộc tham dự cuộc viếng thăm chúc Tết của HĐ Liên tôn.

Trước những sự kiện trên đây, Hội đồng Liên tôn Việt Nam tuyên bố:

1- Chuỗi dài những vụ việc trên đây là bằng chứng cho thấy sự trả thù hèn hạ của nhà cầm quyền CSVN đối với một tổ chức xã hội dân sự đang mạnh mẽ đấu tranh cho tự do tôn giáo của các Giáo hội và dân chủ nhân quyền của toàn thể Đồng bào, nhất là sau vụ Hội đồng Liên tôn tố cáo âm mưu của nhà cầm quyền dùng Luật Tín ngưỡng Tôn giáo để tiếp tục bách hại các Giáo hội.

2- Những hành động xem thường luật pháp trên đây của công an Vĩnh Long nói riêng và nhà cầm quyền cộng sản nói chung vừa là sự vi phạm nghiêm trọng đến quyền Tự do Tôn giáo, Tự do đi lại của công dân mà họ luôn lớn tiếng tuyên bố tôn trọng, vừa là việc chà đạp đạo lý truyền thống ngàn đời của dân tộc trong dịp Xuân về là thăm viếng, họp mặt, chúc tụng lẫn nhau.

3- Lối ăn nói đầy vu khống, ngạo mạn và mạ lỵ của kẻ tự xưng là cán bộ an ninh phản gián của tỉnh Vĩnh Long, cho rằng các chức sắc làm chính trị chứ không lo tu hành, âm mưu cấu kết các tôn giáo với nhau để phản động, lập Hội đồng Liên tôn cách bất hợp pháp... là lối nói của cường quyền, tự coi mình là kẻ thống trị và coi mọi công dân cùng mọi tôn giáo là kẻ bị trị, chỉ có nhiệm vụ lắng nghe vâng phục.

4- Việc tiếp tục đàn áp các Giáo hội, nhất là các chức sắc hay các

cộng đoàn tôn giáo vừa muốn bảo vệ sự độc lập hành đạo của mình, vừa muốn góp phần xây dựng một đất nước có tự do, đạo đức và dân chủ, việc đàn áp đó chẳng giúp giải quyết bao khủng hoảng và vẩn nạn mà Việt Nam đang lâm vào, lại còn làm cho nhân dân thêm phần nộ và xã hội càng chìm vào bế tắc.

Tuyên bố tại VN, 24-2-2017

27 Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

BẢN TƯỜNG TRÌNH về việc nhà cầm quyền dùng bạo lực ngăn chặn người dân nạo đơn khởi kiện FormosaLm Nguyễn Đình Thục 15-02-2017.....

Giáo phận Vinh, G.x. Song Ngọc
Song Ngọc, ngày 15-2-2017

V/v nhà cầm quyền dùng bạo lực ngăn chặn người dân nạo đơn khởi kiện Formosa

Kính thưa quý Đức Cha, quý Cha, quý vị và toàn thể anh chị em

Con là JB. Nguyễn Đình Thục, linh mục quản xứ Song Ngọc, GP Vinh. Con xin tường trình việc nhà cầm quyền ngăn cản các nạn nhân 3 xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải, Quỳnh Thọ đi kiện Formosa ngày 14-2-17 như sau:

Tối 13/2: Đoàn xe trên đường vào Song Ngọc (để sáng 14/ 2 chở người đi kiện) bị công an chặn tại ngã tư cầu Giát.

Sáng 14/2: Một số xe nỗ lực vào Song Ngọc, nhưng lực lượng công an đe dọa và bằng mọi cách ngăn chặn không cho vào.

Thấy tình hình khó khăn, bà con quyết định đi bằng xe máy. Tuy nhiên, hơn 100 người không có xe máy, hoặc không đủ điều kiện theo luật giao thông quy định, họ đã chọn phương cách đầy can đảm là đi bộ, nhất quyết không chịu ở nhà, trừ khoảng 10 người già cả và không đảm bảo sức khỏe.

Khoảng 7h30, đoàn người với các phương tiện là xe máy, mấy chiếc ô-tô con và đi bộ, xuất phát từ Nhà thờ Giáo xứ Song Ngọc trong niềm hân hoan, sau khi đã cầu nguyện, nhận phép lành và mỗi người nhận chuỗi Mân Côi làm hành trang đi đường. Công an giao thông đã dẹp đường để việc di chuyển của chúng con được thuận lợi. Sự đồng hành của cha quản xứ Cẩm Trường (dù chỉ một đoạn đường) và bà con giáo xứ, đã tiếp thêm cho chúng con niềm vui và sức mạnh vượt khó.

Đến cầu Giát, chúng con gặp anh Hải, phó giám đốc công an tỉnh Nghệ An. Sau khi nghe chúng con trình bày sự việc, anh Hải để cho chúng con thuê thêm một xe 29 chỗ ngồi chở bà con, với điều kiện là khoảng 70 người còn lại quay về. Nhưng chỉ có hai người mẹ và con nhỏ chịu quay về, số còn lại tiếp tục đi bộ.

Ô-tô và xe máy đi chậm để chờ và hỗ trợ người đi bộ. Đoàn người đi trong ôn hòa, trật tự và đầy niềm vui, với sự giúp đỡ của công an giao thông và sự chào đón, tiếp sức của bà con các giáo xứ dọc theo lối

đường, như giáo xứ Hội Nguyên, Tân Lập, Yên Lưu, Thuận Nghĩa, Đăng Cao, Phú Vinh, Yên Lý, Đồng Tháp, Vạn Phần... Bà con từ nhiều xứ trong hạt Thuận Nghĩa và một số giáo xứ ở xa cũng đến khích lệ và đồng hành với chúng con, như Nghi Lộc, Kê Dừa, Vĩnh Hoà, Ngọc Long...

Những cái vẫy tay chào, những ánh mắt yêu thương và cảm thông, những tâm tình chia sẻ, những chai nước, gói bánh, những đồng tiền... được trao tay cho đoàn người, như trao cả tấm lòng cảm thương của người ở lại cho kẻ lên đường, đã làm cho chúng con không ngăn nổi dòng nước mắt tuôn trào vì xúc động. Rất nhiều người đã hòa nhập vào dòng người đi đòi công lý. Chúng con cảm nhận sâu sắc rằng chúng con không cô đơn, rằng tự sâu thẳm lương tâm con người, dù là ai, luôn hướng về chân, thiện, mỹ.

Chúng con cũng nhận được thông tin từ các giáo xứ gần đường 1A như Bến Đền, Phú Linh, Trung Song, Nhân Hòa, Bình Thuận, Ngọc Liễn, Kim Lâm, Tân Lập, Tĩnh Giang, Quý Hòa và nhiều xứ khác, là họ đang chờ đón đoàn chúng con. Giáo xứ Đông Yên đang chuẩn bị nơi ăn nơi nghỉ cho chúng con...

Khoảng 12h trưa, chúng con dừng ăn trưa và nghỉ ngơi tại giáo xứ Yên Lý. Ở đây, chiếc xe được anh Hải cho chúng con thuê chở bà con, được lệnh công an phải quay về. Chúng con phải thuê chiếc xe ở Yên Lý để thay thế. Đoàn xe máy từ giáo xứ Bình Thuận đến đón chúng con về nghỉ đêm tại giáo xứ Bình Thuận theo như dự định.

Khoảng 14h15, sau giờ kinh chung tại nhà thờ Yên Lý, chúng con

lên đường tiếp tục cuộc hành trình.

Khoảng 16h, chúng con đến đoạn đường cách trạm 5, Diễn Hồng, Diễn Châu chừng 1km, chúng con thấy rất nhiều công an giao thông, trong đó có ông Phụng CSGT tỉnh Nghệ An, đứng phân luồng, tách đoàn chúng con đi riêng một bên. Điều này cho thấy việc công an vây ráp và đánh bà con là cả một kế hoạch được dàn dựng chu đáo. Đến trạm 5 thuộc xã Diễn Hồng huyện Diên Châu, bà con cho biết là công an dùng gây uy hiếp và ép bà con tập trung nơi bãi đất trống bên đường.

Khi con đến nơi, ông Sừ công an tỉnh giới thiệu con với giám đốc công an tỉnh Nghệ An là ông Cầu. Con bắt tay ông Cầu với lời chào thân thiện. Con đang đứng với ông Cầu và ông Sừ thì bất ngờ cả một đoàn, có lẽ là công an mặc thường phục lao vào con. Con nghĩ rằng, họ chỉ cố ý bắt con đi chứ không cố tình đánh con. Nhưng sự thô bạo của họ đã làm cho con bị thương ở miệng và gây đau đớn vài nơi khác. Nhiều giáo dân đứng gần con đã kéo con ra khỏi đám côn đồ này. Vấn đề ở đây là giám đốc công an và nhiều vị công an mặc sắc phục đã không ngăn cản việc côn đồ tấn công con ngay trước mặt họ. Chúng con đi qua con mương khô nước và đến con đường đất hẹp ở sát đường 1A. Bà con kéo đến xung quanh con.

Đồng thời với việc tấn công con, công an đã truy bắt các anh em cầm điện thoại hoặc cầm máy để quay phim chụp hình. Nhiều anh em bị đánh tàn nhẫn, bị cướp hoặc bị phá hoại các phương tiện truyền thông. Nhiều anh em bị cướp tiền bạc và vật dụng khác. Có anh em bị đưa đi rất xa và bỏ lại nơi hoang vu mà không còn tài sản gì. Cùng lúc đó, một chiếc xe trong đoàn bị cầu lên xe cảnh sát và chở đi. Qua video ghi lại, chúng con nhận thấy công an đâm vào kiếng xe, bể gãy thanh gạt nước...

Ngoài số đông người hòa nhập với chúng con trên đường đi, lúc này có thêm nhiều người thuộc nhiều giáo xứ đã can đảm đến với chúng con khi biết tin chúng con bị đàn áp. Đặc biệt có cha quản hạt Cửa Lò, cha Giuse Phan Sỹ Phương và cha quản hạt Đồng Tháp, Đaminh Phạm Xuân Kế.

Chừng 20 phút sau, con được đề nghị đến làm việc với phó chủ tịch tỉnh là ông Lê Xuân Đại. Con nhất quyết từ chối vì lý do con nghĩ rằng, ông vừa chỉ đạo tấn công con và lừa dối vây nhốt và đánh đập bà con, giờ lại làm việc với con là thể hiện sự thiếu tôn trọng chúng con. Ý đồ là dùng áp lực bắt chúng con phải theo

ý của họ. Sau vì vâng lời cha trưởng ban hỗ trợ các nạn nhân ô nhiễm biển giáo phận Vinh, con nhượng bộ làm việc với ông Đại, nhưng ông phải đến nơi chúng con đang đứng. Sau cùng, một lần nữa, con vâng lời cha trưởng ban, đến một vùng đất khá lớn để làm việc, tất cả bà con đi theo con. Đến đây ông Đại xuất hiện, nhưng khg nói với con lời nào. Chúng con nghĩ rằng, chiêu trò làm việc chỉ là cái cớ để họ đưa chúng con đến nơi thuận tiện cho việc đàn áp đẫm máu lần thứ hai.

Khoảng 17h, khi chúng con cùng đa số bà con trong đoàn đang đứng với nhau thì chúng con nghe tiếng ồn ào ở nơi cách chúng con chừng 150m. Chúng con nhìn thấy nhiều gạch đá tung lên trời. Một lúc sau, chúng con nghe rất nhiều tiếng nổ kinh hoàng và nhìn thấy hàng trăm cảnh sát cơ động truy đuổi và đánh đập bà con cách tàn nhẫn, không kể người già hay trẻ con, đàn ông hay đàn bà. Trước tình thế đó, con và một số người khuyên bảo bà con ngồi xuống đọc kinh để không bị hoảng loạn. Nhưng nhiều tiếng nổ ngay sát đoàn người đang ngồi đọc kinh, làm cho nhiều người yếu tinh thần phải bỏ chạy. Cảnh sát cơ động chỉ chờ bà con bỏ chạy để truy sát. Hàng trăm người bị đánh trọng thương. Nhiều người bị bắt và cướp tài sản.

Chúng con nhớ lại vụ công an đàn áp giáo dân xứ Mỹ Yên và chúng con đoán chắc là họ đã dùng chung kịch bản, đó là tự mình gây chuyện để lấy cớ đàn áp dân.

Lúc này, có nhiều cha, các thầy, các xơ và bà con bất chấp nguy hiểm, đến tận hiện trường thăm chúng con, trong đó có cha Anton Nguyễn Văn Thanh, cha FX. Phan Đình Giáo, cha Anton Nguyễn Quang Trung, cha FX. Đình Văn Minh, cha Anton Nguyễn Văn Hùng...

Khoảng 17h45, thấy tình hình ổn định, chúng con di chuyển vào giáo xứ Đông Tháp.

Khoảng 20h30, Giáo xứ Đông Tháp đã cử hành giờ cầu nguyện thể và thấp nển cầu nguyện cho chúng con, với sự tham dự của cha xứ và giới trẻ giáo xứ Vạn Phần. Sau giờ cầu, chúng con được cộng đoàn giáo xứ Đông Tháp ân cần mời về các gia đình để nghỉ ngơi.

Lúc này, cha quản hạt Thuận Nghĩa, cha Anton Nguyễn Văn Đính cùng cha Anton Trần Đình Văn quản xứ Vĩnh Hoà đến thăm chúng con và mang theo nhiều thực phẩm.

5h ngày 15, cha quản hạt Đồng Tháp đã dâng Thánh Lễ cầu nguyện cho đoàn chúng con, cho tổ quốc Việt

Nam, cho công lý được tôn trọng, cách riêng cho các nạn nhân của vụ đàn áp xảy ra ngày 14.

Sau thánh lễ, chúng con được cha Giuse Nguyễn Văn Chính cùng hội đồng mục vụ xứ Nghi Lộc đến thăm.

Khoảng 7h30, chúng con vâng lời bề trên ra về.

Kính thưa quý Đức Cha, quý Cha, quý vị và toàn thể anh chị em, chúng con không muốn đưa ra một nhận định nào về sự độc ác và gian dối của các nhà cầm quyền trong sự kiện này, vì tất cả đã được phơi bày trên FB mà các bạn trẻ đã quay trực tiếp.

Chúng con sợ rằng, chính quyền sẽ gây khó khăn hoặc bắt bớ một số người như vụ Mỹ Yên trước đây. Nếu chuyện này xảy ra, chúng con kính mong Đức Cha, quý cha và quý vị giúp chúng con đấu tranh đến cùng để bảo vệ con cái.

Việc đi tìm công lý của chúng con vẫn chưa tới đích. Kính xin Đức Cha, quý cha và quý vị tiếp tục hướng dẫn và giúp đỡ chúng con!

Chúng con chân thành cảm ơn quý Đức Cha, quý cha và toàn thể quý vị đã và đang đồng hành và quan tâm giúp đỡ chúng con trên con đường đi tìm công lý.

Người tường trình,

Lm. quản xứ Song Ngọc

JB. Nguyễn Đình Thục

**UBND TỈNH NGHỆ AN TIẾP
TỤC VỤ KHÔNG
(trích công văn gửi Tòa Giám
mục Vinh 23-02-2017)**

1. Hai văn bản trên [của Ban Công lý Hòa bình + Văn phòng Tòa Gm] cho rằng, lực lượng Công an đã chủ động tấn công Linh mục Nguyễn Đình Thục và bà con giáo dân là không đúng sự thật. Thực tế, Chính quyền, các lực lượng chức năng cùng các Linh mục có mặt tại hiện trường đã kiên trì tuyên truyền, vận động Linh mục Thục và bà con giáo dân quay trở về và bà con giáo dân đã đồng thuận.

Trong lúc các lực lượng chức năng làm nhiệm vụ đảm bảo an ninh, trật tự đang rút quân thì một nhóm người quá khích dùng gạch, đá tấn công lực lượng Cảnh sát, làm hư hỏng nhiều phương tiện chuyên dụng và các phương tiện đang lưu thông trên Quốc lộ 1A, làm một số cán bộ chiến sỹ bị thương.

Trước tình hình đó, để lập lại an ninh, trật tự, lực lượng Công an buộc phải tiến hành giải tán đám đông, bắt giữ một số đối tượng quá khích để hạn chế tối đa các thiệt hại có thể xảy ra cho cả hai bên (Chính quyền tỉnh Nghệ An có đủ các tài liệu, bằng chứng phản ánh đúng thực tế vụ việc nêu trên).

Hệ quả nguy hiểm trong việc giao thương với Trung Cộng

.....Đinh Yên Thảo 24-02-2017.....

Sự thành công của Trung Cộng qua cuộc cải cách kinh tế từ những năm đầu thập niên 80, đã đưa quốc gia này trở thành một siêu quyền lực kinh tế như hiện nay. Với nguồn ngoại tệ dự trữ dồi dào, tham vọng của Trung Cộng không chỉ là sự bành trướng chính trị và quân sự mà còn cả những ảnh hưởng kinh tế toàn cầu qua các thương vụ đầu tư trực tiếp tại nước ngoài. Các tập đoàn quốc doanh Trung Cộng không chỉ đang thực hiện những cuộc thôn tính kinh tế như vậy tại Châu Á và Châu Phi, mà ngay cả tại Mỹ và phương Tây. Theo số liệu của Ngân hàng Thế giới, cho đến năm 2005 thì đầu tư của Trung Cộng ra nước ngoài chỉ ở mức 20 tỉ đôla, nhưng cho đến năm 2016 vừa qua, tổng giá trị đầu tư và xây dựng tại nước ngoài đã tăng vọt mức xấp xỉ 1500 tỉ đôla, trong đó riêng tại Hoa Kỳ chiếm hơn 10% tổng giá trị này.

Vấn đề đối ngoại và giao thương với Trung Cộng ra sao, là câu chuyện quốc sách mà không ít người còn đang trông chờ vào sách lược của tân nội các Hoa Kỳ, nhưng bên cạnh những thái độ ngang ngược tại biển Đông và trên chính trường thế giới cùng chính sách tiền tệ và kinh tế đầy tung hứng và thủ lợi, người ta còn nhận ra rằng Trung Cộng đang có những âm mưu xâm nhập vào kinh tế và cơ cấu hạ tầng Hoa Kỳ và phương Tây qua các thương vụ đầu tư, đầu tư hay mua đứt các tập đoàn tư nhân lâu đời của thế giới như vậy. Không đơn thuần là những giao dịch thương mại và kinh tế, xu hướng này tiềm ẩn cả một nguy cơ về an ninh quốc gia cần được các quốc gia lưu tâm.

Năm 2005, không phải là thương vụ sang nhượng đầu tiên, nhưng với giá trị, tên tuổi và quy mô của IBM, việc hãng Lenovo của Trung Cộng mua trọn nhánh máy điện toán của IBM - một tên tuổi lâu đời của Hoa Kỳ và thế giới, đã mở màn cho kế hoạch xâm nhập này một cách quy mô và tinh vi trong hầu hết các lãnh vực. Lợi hại, hệ lụy của những thương vụ riêng rẽ như vậy ra sao, đã có các phân tích của các chuyên gia kinh tế, nhưng với thương vụ này, Lenovo đã trở thành một tập đoàn cung cấp máy điện toán đeo bám khít khao vị trí dẫn đầu thế giới của công ty HP (Hewlett Packard) trong các năm qua. Nhưng hơn hết, liệu điều gì sẽ xảy ra khi các

thông tin, dữ liệu quan trọng từ chính phủ, quốc phòng, kinh tế cho đến các tập đoàn tư nhân được lưu trữ hay sử dụng qua các hệ thống máy điện toán Lenovo này?

Trong vài năm qua, xu hướng các hãng quốc doanh Trung Cộng đầu tư, bỏ tiền đầu tư hay mua hẳn các tập đoàn tư nhân của Mỹ và thế giới tăng vọt. Không chỉ các lãnh vực giải trí, dịch vụ và thương mại nói chung, các hãng Trung Cộng tham gia đầu tư hay sang nhượng cả trong các lãnh vực ảnh hưởng đến cả an ninh quốc gia như mạng điện quốc gia, các nhà máy hạch tâm, các kỹ thuật về khoa học dữ liệu, tự động hóa, viễn thông cùng nhiều cấu trúc hạ tầng khác.

Theo số liệu từ Merger Market, trong năm 2016 vừa qua, các hãng Trung Cộng đã đầu tư 51 tỉ đôla riêng vào Mỹ, tăng 360% so với năm trước. Một số khán giả xem phim có lẽ không để ý rằng hệ thống rạp chiếu phim AMC đã nằm trong tay tập đoàn của Dalina Wanda đã vài năm nay và trong năm qua, tập đoàn này lại tiếp tục mua luôn hãng sản xuất phim Hollywood là Legendary Entertainment với giá 3.5 tỉ đôla. Hay như nhánh chế tạo hàng gia dụng của hãng GE cũng đã bị hãng Haier của Trung Cộng mua lại với giá 5.6 tỉ đôla. Có thể kể thêm một số thương vụ bậc tỉ khác trong năm qua, như việc mua lại một phần sở hữu hệ thống khách sạn Hilton hay mua đứt hệ thống khách sạn sang trọng Strategic Hotels... Các tập đoàn thương mại và đầu tư tư nhân Hoa Kỳ từng phấn khích hay chỉ nhắm đến lợi ích của mình trong những thương vụ như vậy và việc mua bán, đầu tư trong vài lãnh vực giải trí, khách sạn... xem như không ảnh hưởng nhiều đến các yếu tố chiến lược quốc gia. Nhưng chúng không phải là lãnh vực duy nhất mà Trung Cộng nhắm đến hay đang ngấm ngấm một chiến dịch tinh vi hơn. Như những người phản đối lo ngại rằng thị trường chứng khoán Chicago, dù không mạnh bằng thị trường chứng khoán New York, nhưng nay đã về tay các công ty Trung Cộng, có thể dẫn đến những thủ thuật, mánh lới vốn sẵn có của các nhà đầu tư Trung Cộng, gây xáo trộn thị trường.

Việc Huawei, hãng viễn thông chế tạo thiết bị và điện thoại đa năng

hàng đầu của Trung Cộng nhắm vào thị trường Hoa Kỳ cũng là một ví dụ khác. Sau khi trúng thầu cung cấp thiết bị viễn thông cho một số nước Châu Âu và Canada, nếu Ủy ban Tình báo của Quốc hội và Cơ quan An ninh Quốc gia NSA không ngăn chặn và cảnh báo về nguy cơ thiết bị của Huawei có nguy cơ ẩn chứa các rủi ro về an ninh cho hệ thống thông tin liên lạc của Hoa Kỳ hồi năm 2014, thì ắt đã không ít nhà cung cấp dịch vụ điện thoại tại Mỹ đã mua các thiết bị của Huawei, hãng có tiền thân từ quân đội Trung Cộng và từng bị NSA phát hiện là các tên tin tặc từ TC đã dùng thiết bị Huawei để tấn công vào Hoa Kỳ. Tương tự như vậy, nếu chính phủ Hoa Kỳ không cảnh cáo rằng sẽ điều tra thương vụ hãng TC muốn mua Western Digital, hãng lưu trữ dữ liệu và chế tạo cường liệu máy điện toán hàng đầu thế giới, cung cấp cả cho thiết bị lưu trữ dữ liệu của chính phủ, thì có lẽ Western Digital đã thuộc về Trung Cộng.

Các chính phủ phương Tây có lẽ cũng đã nhận ra các nguy cơ này, khi bắt đầu bác bỏ một số các kế ước giao dịch tư nhân hay giữa chính phủ với các tập đoàn Trung Cộng. Hồi năm trước, chính phủ Úc cũng đã ngăn việc một hãng quốc doanh của TC đã bỏ tiền thuê và kiểm soát mạng cung cấp điện Ausgrid trong vòng 99 năm với lý do an ninh quốc gia. Hay như Anh đã kịp nhận ra sai lầm của mình để kịp rút lại quyết định giao cho một hãng thầu quốc doanh của Trung Cộng góp vốn và xây dựng một nhà máy điện nguyên tử trị giá đến 23 tỉ đôla, được ký kết trong chuyến Tập Cận Bình công du đến Anh trước đó.

Lý do duy nhất mà các hãng tư nhân và kể cả một số chính phủ đã chọn các nhà thầu Trung Cộng hay sang nhượng, bán hãng mình cho Trung Cộng vì vấn đề giá cả và quyền lợi của mình. Nhưng đó là những quyền lợi trước mắt và khó lường những hậu quả lâu dài. Việc xây dựng chiếc cầu Bay Bridge nối liền giữa San Francisco và Oakland tại California là một bài học đắt giá cho California và các tiểu bang khi giao cho các nhà thầu khoán Trung Cộng thực hiện các dự án của mình. Khi California quyết định sẽ thay thế chiếc cầu cũ bị hư hỏng từ sau trận động đất hồi năm 1989, Bộ Giao thông California đã quyết định cho hãng ZPMC của Trung Cộng trúng thầu xây dựng chiếc cầu mới năm 2006 nhằm tiết kiệm khoảng 250 triệu đôla với cam kết về thời gian hoàn tất dự án, so với giá thầu và thời gian mà các hãng thầu của Mỹ và thế giới đề ra.

KHI LOÀI SÀN NÚP BÓNG MA NHAU

Vũ Đông Hà 24-02-2017

Chi phí dự tính ban đầu chỉ khoảng 1.3 tỉ đôla và thời gian thực hiện là bảy năm. Nhưng kết cục, chiếc cầu hoàn tất với giá 6.5 tỉ đôla và kéo dài hơn 10 năm, trở thành một chiếc cầu đắt giá nhất thế giới đã được xây. Nhưng hơn hết, những lỗi kỹ thuật cả trong thiết kế và thi công của các nhà thầu Trung Cộng vẫn còn là điều tranh cãi hiện nay, cùng các nghi ngờ về phẩm chất và tuổi thọ của chiếc cầu này, liệu có đạt đến mức dự tính sẽ là 150 năm?

Giao thương và tự do mậu dịch là xu hướng toàn cầu trong vài thập niên qua, nên việc giao thương với Trung Cộng là điều thông thường với hầu hết các quốc gia trên thế giới. Nhưng nó cũng là con dao hai lưỡi khi làm ăn với những kẻ lăm thủ đoạn như Trung Cộng. Với những luật lệ dễ dàng để thu hút đầu tư nước ngoài và một nền kinh tế thị trường thoáng đạt, mở nhiều cơ hội cho các hãng xưởng và nước ngoài hoạt động tại nhiều quốc gia, Bắc Kinh đã tận dụng những điều này với các âm mưu và mục đích xa hơn, nhắm đến cả vấn đề chính trị và an ninh quốc gia các nước sở tại, qua các thương vụ và hoạt động đầu tư của mình. Trong bàn cờ giao thương này, Hoa Kỳ có đủ khả năng để ngăn chặn những rủi ro hay ngón bạc gian, khi bác bỏ hay điều tra một số các giao kèo ẩn chứa những nguy hiểm hay liên quan đến an ninh quốc gia như đã dẫn. Còn các quốc gia nhỏ bé như Việt Nam, một khi đã nằm trong bàn cờ Trung Cộng, những hiểm họa lâu dài từ chính trị, quốc phòng cho đến xã hội, môi trường, tài nguyên quốc gia... chắc chắn sẽ nguy hiểm gấp bội lần trước các dăm lợi ích trước mắt.

24.02.2017

Dân Làm Báo

Khởi đầu là... "bác".

Ngày ấy, "bác" núp bóng nhà báo Trần Dân Tiên vừa "đi đường vừa kể chuyện" để hoàn tất tác phẩm lừa bịp vĩ đại *"Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ tịch"*. Nhà báo Trần Dân Tiên sung sướng viết: *"Nhiều nhà văn, nhà báo Việt nam và ngoại quốc muốn viết tiểu sử của vị chủ tịch nước Việt nam Dân chủ Cộng hòa, nhưng mãi đến nay, chưa có người nào thành công. Nguyên nhân rất giản đơn: chủ tịch Hồ chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình. Ngày 2-9-45, lần đầu tiên tôi trông thấy Hồ chủ tịch. Đó là một ngày lịch sử. Ngày hôm ấy, đứng trước rất đông quần chúng hoan hô nhiệt liệt, Hồ chủ tịch trang nghiêm đọc bản Tuyên ngôn độc lập của nước Việt nam Dân chủ Cộng hòa. Ngày thứ hai tôi viết thư xin phép được gặp Hồ chủ tịch. Ngay chiều hôm ấy, tôi rất sung sướng tiếp được thư trả lời của Hồ chủ tịch viết như thế này..."*

Điều độc đáo và cũng cực kỳ vĩ đại là "bác" không cần núp bóng ai khác. "Bác" là chủ tịch nước, là "cha già dân tộc", "bác" tự xưng Bác (phải viết hoa) với toàn dân già trẻ lớn bé, dưới "bác" biết bao nhiêu nhà thơ, nhà văn vĩ đại với thiên tài đánh bóng lãnh tụ - cứ chụp một câu của đồng chí thi sĩ Tố Hữu bốc hốt đồng chí Stalin tận bên Nga là thấy ngay thiên tài trước mắt:

Thuở Anh chưa ra đời

Trái đất còn mức nở

Nhân loại chưa thành người

Đêm ngàn năm man rợ.

Stalin mà đọc được bảo đảm phải sướng. Nhưng không! "Bác" Hồ không cần núp bóng đại văn hào, đại thi sĩ, đại nhà báo, đại bồi bút nào tất. "Bác" núp bóng của chính "bác" và tự gửi thư trả lời chính mình, tự viết lên những dòng chữ *"chủ tịch Hồ chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình"*. "Bác" là thiên tài trong việc len lén tự nâng bi để biến mình thành hòn ngọc chiếu sáng khắp vĩa hè.

Từ cái thuở ban đầu lưu luyến núp núp nâng nâng của "bác", đám con cháu đồng chí, đồng rận của "bác" mỗi ngày một hoàn chỉnh nghệ thuật núp, cho đến ngày hôm nay đã trở nên thần kỳ. Câu chuyện núp bóng chính mình của "bác" ngày xưa tưởng đã thuộc hàng cao cấp, bây giờ con cháu "bác" cho lọt xuống tầm sơ đẳng.

"Tư tưởng Hồ Chí Minh"

Trong suốt một thời gian, bắt đầu lúc Tố Hữu *chưa thành người* cho đến khi từ khi *anh đứng dậy, trái đất bắt đầu cười, và loài người, từ đây, ca bài ca Tháng Mười...* loài sản Ba Đình núp bóng thế giới Vô sản Đại đồng và Chủ nghĩa Cộng sản lần tư tưởng Mác-Lênin. Ngày 25-12-1991 thành trì XHCN Liên xô sụp đổ sau khi bịt mồm, cắt cổ thiên hạ 74 năm, kéo theo toàn bộ các nước Đông Âu xuống hố. "Đảng ta" hệt hẳng không còn nơi để núp. Kết quả của công cuộc kiểm tìm bụi rậm mới đã ra đời: *tư tưởng Hồ Chí Minh*. Nếu "bác" thần kỳ với anh hùng núp Trần Dân Tiên thì các đồng chí hậu duệ của "bác" đã kỳ thần gấp bội trong việc này. Một hệ tư tưởng được sáng tác và ra đời trong khi "tác giả", từ lâu, đã là một xác ướp trong lăng. Không đồng ý với tư tưởng chỉ đạo của đảng đồng nghĩa với chống lại tư tưởng vĩ đại của "Cha già dân tộc", của "Bác vô vàn kính yêu". Thế mới trên cả tuyệt vời. Thế là "tư tưởng Hồ Chí Minh" trở thành bóng ma, trở thành chính sách để lãnh đạo, đảng viên chui vào đó núp.

"Sống chiến đấu học tập theo gương Bác Hồ vĩ đại"

Chính sách Núp thứ ba được thể hiện qua chiến dịch trường kỳ gọi là *"sống chiến đấu học tập theo gương Bác Hồ vĩ đại"*. Mọi tha hóa, đồi trụy, vô văn hóa của lãnh đạo, đảng viên cộng sản được che đậy trong cái vỏ bọc "đạo đức bác Hồ" này. Những chiến dịch đạo đức được thực hiện bởi những tên ăn trộm, ăn cướp, lừa đảo, gian manh được lập đi lập lại, được hà hơi tiếp sức bởi

bộ máy truyền thông và các pano tả toại khắp phố phường. Tất cả chỉ nhằm để quẹt lên, quẹt xuống, quẹt tới, quẹt lui bởi cây cọ đồ gán hết sơn, mong tạo nên ấn tượng về hình ảnh đạo đức của khối cán bộ, đảng viên đang ngày đêm phấn đấu, cắm đầu lếch thếch đến bờ hơi theo gương "đạo đức" của Tr. Dân Tiên.

Cả hai chính sách "Núp" tư tưởng Hồ và đạo đức Tiên đã tạo ra một vấn nạn cho "bác". Vì nhu cầu núp bóng "bác" nên đảng CSVN đã không thể để "bác" chết. Cố chủ tịch Hồ Chí Minh của đảng vẫn phải luôn luôn là một phần của bộ máy cai trị. Tất cả mọi thứ, từ quan điểm chính trị cho đến hành vi cư xử đảng viên, đều nhân danh và núp bóng của "bác". Mọi nhà đều có sự hiện diện của "bác". Mọi diễn văn đều có "bác" dự phần. Ngay cả một số dân oan - oan vì "bác đảng", khi biểu tình chống cường hào cũng ráng đeo hình lãnh tụ của đám ác bá trước ngực để làm bùa hộ mạng. Cán bộ về hưu, "lão thành kết mạng" phê bình đảng cũng rủ rê "bác" đi cùng để làm hộ pháp phòng thân. "Bác" đang yên ngủ gần đó cũng bị vài người mang ra bờ Hồ - giương ảnh "bác" để nhờ Hồ Chí Minh đã đảo Tập Cận Bình. "Bác" Hồ không ở nằm yên giấc nghìn thu trong lăng. "Bác" hiện diện ở khắp mọi nơi, ma ám lên từng hơi thở, nhịp sống, vận mạng, tương lai của mọi người dân bởi chính sách núp của các đồng chí con cháu "bác".

Đảng CSVN đã không cho phép "bác Hồ" của họ thành một nhân vật quá khứ. Hồ Chí Minh phải tiếp tục "sống" và buộc phải làm bình phong cho đảng núp. "Bác" Hồ chưa chết! "Bác" không được chết! "Bác" phải sống mãi, mọi lúc, mọi nơi, dù phải sống ở trong quần chúng. Chính vì thế mà nhu cầu tìm hiểu, phân tích, phê bình về tên "bác" này vẫn phải được tiếp tục để vạch trần bản chất láo khoét, lừa đảo được truyền đời của một kẻ lừa đảo, láo khoét. Ngày nào đảng CSVN còn núp bóng tên "bác" này ngày đó chúng ta vẫn phải còn tiếp tục viết và tấn công, hạ bệ "thần tượng" Hồ Chí Minh như tấn công vào thực thể của hiện tại, vào một phần không thể tách rời

ra khỏi thể chế và bộ máy cai trị ngày hôm nay.

"Ăn mày dĩ vãng"

Chính sách núp bóng khác, vĩ đại không kém còn có một tên gọi là "ăn mày dĩ vãng". Đảng cộng sản ngày hôm nay đã biện minh cho vai trò độc quyền lãnh đạo của họ bằng những thành quả của quá khứ. Những người lãnh đạo ngày hôm nay không phải là những anh hùng Điện Biên ngày xưa trong cuộc kháng chiến chống Pháp. Họ chỉ là một y tá quèn, một cán bộ cấp thấp, một bộ đội cấp trung trong cuộc chiến tranh xâm lược miền Nam, một anh công an chuyên trị dọn bãi vượt biên thâu vàng đổi xác chết cho cá mập ngoài biển đông...

Ngược dòng lịch sử, không ai có thể chấp nhận vai trò chính thống của Việt gian Lê Chiêu Thống chỉ vì ông ta là hậu duệ của đức Lê Thái Tổ, người lãnh đạo cuộc khởi nghĩa Lam Sơn chiến thắng quân Minh giành lại độc lập cho dân tộc. Ngay trong thời đại phong kiến, cha truyền con nối nhưng Lê Chiêu Thống đã không thể ăn bám hào quang quá khứ dòng họ nhà Lê và không thoát khỏi nhãn hiệu lịch sử gán cho là "cồng rắn cắn gà nhà". Hào quang và công lao của vua ông Thái Tổ không bảo chứng được cho tư thế cầm quyền của đứa cháu bán nước đời sau.

Những Lê Chiêu Thống ngày hôm nay cũng không khác. Tất cả mọi nỗ lực tuyên truyền về đảng lãnh đạo quang vinh, cách mạng thần thánh đều chẳng khác gì Lê Chiêu Thống đi ăn mày quá khứ thời Lam Sơn oanh liệt của tổ tiên. Điều tệ hại hơn là chúng ăn mày sai người vì ông tổ của chúng lại là một tên Việt gian. Hồ Chí Minh không phải là một minh quân như đức Lê Thái Tổ mà là một tên gián điệp, tay sai của Mao Trạch Đông. Hiện tại Việt gian ăn mày quá khứ Việt gian và tương lai Việt gian sẽ ăn mày quá khứ của hiện tại Việt gian. Đó là chuỗi hành động bắt nguồn từ bản chất Việt gian từ đầu đời đến cuối đời của đảng cộng sản.

Tương tự như việc núp bóng Hồ Chí Minh, hành động núp bóng và ăn mày dĩ vãng của đảng CS đã

biến quá khứ thành một phần không thể tách rời với guồng máy cai trị hiện tại. Do đó chúng ta vẫn có nhu cầu tiếp tục tìm hiểu sự thật của quá khứ và tiếp tục phanh phui, nhắc đi nhắc lại những tội ác, những lừa đảo mà chế độ bôi sơn, trét phấn, láo khoét, dựng chuyện để biến thành một quá khứ hào hùng.

Những chính sách Núp của đảng cộng sản đã hình thành văn hóa Núp, truyền thống Núp, hành xử Núp. Núp từ cơ cấu tổ chức đến thái độ cầm quyền đến hành vi trong cư xử. Đảng núp bóng của "tư tưởng", "đạo đức bác Hồ" lẫn hào quang quá khứ để dựng nên vai trò chính thống. Đảng viên núp bóng cơ chế để lộ hành. Đảng tạo ra bóng ma nhân dân để đem cơ cấu cai trị vào mà núp: Quốc Hội, Nhà Nước, Mặt Trận Tổ Quốc, Quân Đội Nhân Dân, Công An Nhân Dân, Tòa Án Nhân Dân. Đảng vừa cưới đầu, cưới cổ Nhân dân vừa núp bóng Nhân dân trong mọi ngôn từ, văn kiện (trừ Ngân Hàng) để thu tóm quyền lực, cai trị hơn 90 triệu người như bạo chúa, phá hoại tài nguyên, môi trường quốc gia, dâng đất dâng biển, tham nhũng, tham ô, hủ hóa, tiêu diệt dân phong dân khí và coi mạng sống, tự do của con người như cỏ rác...

Núp bóng ma nhau là chính sách xuyên suốt thế kỷ của đảng loài săn. Dưới ánh sáng của sự thật, dưới ngòi bút của những chiến sĩ thông tin và với sự chuyển mình đứng lên của người dân bị trị, những bóng ma chắc chắn sẽ bị xóa bỏ và ngày ấy đảng CSVN sẽ chỉ còn những ống cống để núp.

HƯỚNG DẪN 16 ĐIỂM

Tập Hợp Quốc Dân Việt biểu tình ôn hòa toàn diện suốt năm 2017

.....Lm Nguyễn Văn Lý 25-02-2017.....

I. Nền tảng Nội tâm, Ý chí, Nghị lực, Đức hạnh & Thành công :

1. Quốc Dân Việt là Anh Chị Em ruột - là Bạn của Gia đình Nhân loại, không coi bất cứ ai là kẻ thù, chỉ cương quyết nhưng ôn hòa kiên trì chống lại và ngăn chặn mọi điều ác-xấu dưới mọi hình thức. Người Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình mới (CSDCHBM) của QDV luôn lên án mọi điều ác-xấu lớn nhỏ bất cứ từ đâu, nhưng luôn thương xót mọi người ác-xấu, vì tất cả Anh Chị Em ruột của mình cần được cứu thoát & hoàn thiện.

2. Cụ thể Quốc Dân Việt phải ngăn chống các âm mưu & hành động gian ác xâm lược của Hán Tàu Cộng, đang cướp đất cướp biển của QDV, đang muốn Hán hóa xích cùm đồ hộ nô dịch QDV, với sự đồng lõa tiếp tay của Bạo quyền độc tài Việt Ác Cộng, dù đang rệu rã chắc chắn sụp đổ, vẫn ngoan cố làm nô lệ rất ô nhục của Tàu Ác Cộng.

3. Vì thế, người CSDCHBM của QDV, trong kiên định chiến đấu khôn ngoan, vẫn luôn trung thực, yêu thương, ôn hòa, lịch sự, lễ độ trong biểu ngữ - lời nói - thái độ - ứng xử, đặc biệt chính lúc đang bị canh gác - theo dõi - đàn áp - đánh đập - quấy rối - vu cáo - bôi bác - bắt giam - kết án - tù đầy...

4. CSDCHBM cần thấm nhuần & ý thức rằng : phải luôn soi chiếu giúp mọi người thấy Công lý - Lễ phải - Sự thật - Nhân văn - Đức hạnh, rồi lấy Tình thương lôi kéo ôm trọn mọi người về với Gia đình Nhân loại trong tình Đoàn kết bền chặt.

5. Năm lý do Ôn hòa Bất Bạo động Toàn diện luôn hiệu quả cao hơn bạo động :

5.1. Tinh thần ôn hòa bất bạo động, đặc biệt trong phát ngôn, luôn được Công luận & Quốc tế ủng hộ ngày càng tăng.

5.2. Mọi nhà cầm quyền đều không có quyền đàn áp mọi phong trào ôn hòa bất bạo động. Nhưng nhà cầm quyền luôn có cố đàn áp phong trào bạo động, viện lý do "bảo vệ an ninh, trật tự".

5.3. Người sử dụng bạo động, nhất là nhà cầm quyền đàn áp người Dân ôn hòa bất bạo động, luôn tự đốt cháy uy tín mình. Càng đàn áp, càng sớm tự sụp đổ.

5.4. Ôn hòa bất bạo động toàn diện, đặc biệt trong phát ngôn, để giúp mọi người gặp Công lý - Lễ phải

- Tình thương & Chân lý.

5.5. Bất bạo động ôn hòa toàn diện trong tâm nguyện càng tăng hiệu quả đến mức hoàn hảo tuyệt vời, chỉ cần kiên trì vững tâm cầu nguyện, luôn luôn chắc chắn thành công.

6. CSDCHBM luôn hiểu rõ : Mọi giá trị nhân văn cao cả gồm Đạo đức, Dân chủ, Tự do, Công bằng, Nhân quyền, Dân quyền, Văn hóa, Văn minh, Pháp trị,... đều phải được chở trên xe Trung thực - Yêu thương mới bảo đảm đến đích. Mọi xe khác chắc chắn đều bị lật đổ dọc đường. Xe Trung thực - Ôn hòa - Yêu thương chắc chắn luôn đến đích thành công.

II. Thực hành Biểu tình triệt để ôn hòa toàn diện chắc chắn thành công :

1. Biểu tình mọi CN & ngày nghỉ suốt năm 2017, bắt đầu từ CN 05-02-2017. Mỗi nơi tự chọn địa điểm & giờ phù hợp. Lúc đầu không nên đi xa, giảm chi phí. Về sau QDV tự phát tập trung đông dần lên, tại các trung tâm quan trọng & đông Dân hơn.

2. Tay cầm cờ Ngũ sắc Tinh kỳ / Linh kỳ của Quốc tổ. Nên dùng cờ vuông, 5 màu từ trung tâm ra ngoài theo thứ tự : Vàng trung tâm - Xanh - Đỏ - Trắng - Tím - diềm tua đỏ. Có thể làm bằng giấy, vẽ sơn. Kẹt lăm mới phải dùng cờ may sẵn trong vài lễ hội, đồ ở giữa, thiếu màu trắng.

3. Cần đội mũ bảo hiểm, buộc nẹp tre ở lưng, hông, 2 chân, để tránh bị Côn an đánh. Khi bị Côn an đánh, phải cầm tay nhau cùng ôn hòa ngồi xuống sát bên nhau, bảo vệ nhau, tránh để bị đánh vào mặt. Tuyệt đối không la hét mắng chửi lại, không đánh trả, không ném đá. Nên mặc áo trắng, tay hoặc cổ có 1 dây vải cùng màu, để nhận ra nhau & ngăn chặn kẻ xấu trà trộn vào gây gây bạo lực, tạo cơ hội đàn áp, giải tán Dân hoặc ngăn cản biểu tình lần sau.

Dân Việt đồng loạt đồng lòng : Áo trắng Độc lập kháng Trung thoát Tàu !

Quốc Dân Việt quyết tâm đầu : Áo trắng Dân chủ xây cầu Tự do !

4. Tha thiết mời gọi tất cả nhân sĩ trí thức, mọi người có lương tri đang làm việc trong bộ máy công quyền Việt Nam hiện nay, đặc biệt 3 lực lượng cán bộ, công an, quân đội các cấp các ngành, hãy đồng lòng nhiệt thành hăng say cùng lúc làm 4 việc a, b, c, d thiết thực cụ thể sau đây :

4.a. Tận tâm giúp đồng nghiệp thao thức tha thiết tận lực cứu Quốc

Dân thoát Tàu Cộng.

4.b. Cùng tham gia Biểu tình Ôn hòa với Quốc Dân trong và ngoài Nước mỗi CN và ngày nghỉ.

4.c. Bảo vệ Toàn Dân khỏi mọi đàn áp của nô lệ Ác Cộng Hán Hoa, ngăn chặn cơn đồ trà trộn vào Dân để gian xảo tạo gây bạo lực, ranh ma tạo gây khẩu hiệu - biểu ngữ vô đạo đức, phá Dân tộc, hại Đồng bào !

4.d. Giúp Dân có các cờ Quốc tổ Ngũ sắc Linh kỳ và các Biểu ngữ phù hợp mỗi lần biểu tình.

5. Tập Hợp Quốc Dân Việt luôn chứng tỏ là 1 Tập hợp Hòa bình toàn diện. Luôn dùng các khẩu hiệu hoặc biểu ngữ ôn hòa, ngắn và rõ ý. Ví dụ như :

Đất Việt của Người Việt @ Chống Tàu Cộng @ Chống giặc Tàu @ Đuổi Formosa @ Người Việt dùng hàng Việt @ Chống nô lệ Tàu @ Hoàng Sa-Trường Sa là Đất Tổ Việt @ Toàn Dân thoát Trung - Tổ quốc Trường tồn @ Dân Việt cần Biển sạch Cá sạch.

6. Mỗi người tự chụp hình, thông tin với bất cứ ai vui lòng tiếp tay cho Quốc Dân Việt đưa tin và hình ảnh lên mạng truyền thông toàn cầu. Nếu bị ngăn chặn xuống đường, vẫn biểu tình đồng hành tại chỗ với cờ Ngũ sắc Linh kỳ, áo trắng và biểu ngữ tại nhà, tại Đình, Chùa, Nhà thờ, Thánh thất, trên đường, bến xe-tàu, phi trường, khu phố, nơi làm việc, chợ, trường học...

7. Ghi tên các Cán bộ đàn áp Dân để công bố với Quốc tế việc vi phạm Nhân quyền rất nghiêm trọng này. Không có Luật hợp đạo lý nào của Nước văn minh nào cấm Dân biểu tình ôn hòa cả. Hơn nữa, Luật 1 số Nước còn chế tài nặng các cán bộ nào vi phạm Nhân quyền của Dân Nước mình & Dân Nước khác.

8. Nếu được, mỗi người cùng hiệp thông hi sinh nhịn ăn ít nhất 1 bữa tự chọn hằng tuần.

9. Đề tăng áp lực, sau mỗi lần Quốc dân bị đàn áp nặng, bị bắt nhiều, hoặc vào các lúc Tập hợp lên cao điểm, với cân nhắc thật thận trọng, nếu cần, một số thành viên THQDV sẽ tuyệt thực toàn phần, chỉ uống nước lã, 10-15-20-30 ngày & tối đa 39 ngày, với sự hiệp thông hi sinh cầu nguyện của Toàn thể QDV.

10. THQDV vận động Quốc tế và lên tiếng chung bằng mọi cách thông tin Quốc tế toàn cầu. Mọi người cần luôn hiểu & nhớ : Mọi cản trở Biểu tình Ôn hòa đều vi phạm Nhân quyền của Liên Hiệp Quốc.

Việt Nam, ngày 25-02-2017 - Tập Hợp Quốc Dân Việt. Lm Nguyễn Văn Lý hiệp thông hướng dẫn.

Viết cho những người không có đạo - như tôi

.....Phạm Đoan Trang 14-02-2017.....

Tôi không phải người Công giáo. Tôi cũng không phải Phật tử. Tóm lại, tôi không có đức tin tôn giáo nào, và tôi biết điều đó chẳng hay ho gì! Con người luôn cần có một cõi nào đó trong tinh thần để hướng họ về cái thiện và ngăn họ làm điều xấu. Không có đức tin thật ra cũng là một sự bất hạnh, nhất là ở hoàn cảnh Việt Nam thời loạn như bây giờ.

Nhưng cũng là vì hoàn cảnh Việt Nam, mà việc thực hành một tôn giáo nào đó trở thành... phức tạp. Chùa nào lớn cũng có chi bộ, có an ninh "hướng dẫn" sinh hoạt. Nhà thờ nào lớn cũng vậy thôi: an ninh chìm nổi lảng vảng tới ngày, camera, thiết bị nghe trộm giăng khắp nơi.

Bên cạnh đó, không thể không kể đến sự hoạt động tích cực của tuyên giáo. Cho đến năm 2003, chính quyền vẫn nhất quán xem tôn giáo như kẻ thù; các sách giáo khoa dạy trong nhà trường đều gọi "tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân". Từ năm 2003, với Nghị quyết 25-NQ/TW ngày 12-03, đảng Cộng sản mới dịu giọng hơn một chút, bớt hằn thù một chút, chỉ nói "tôn giáo là vấn đề còn tồn tại lâu dài". Ngay cả câu ấy vẫn hàm ý "tôn giáo là vấn đề đây nhé, mà đã là vấn đề thì trước sau cũng phải xử lý. Chẳng qua là bọn tao buộc phải chấp nhận chúng mày thôi".

Chế độ cai trị của cộng sản luôn có đóng góp to lớn của đội ngũ tuyên truyền viên, dư luận viên. Trong hàng chục năm qua, đội ngũ này đã lập thành tích đáng kể trong việc phá hoại về căn bản uy tín của tôn giáo và cách ly, cô lập các cộng đồng tôn giáo với xã hội, nhất là các "đạo của Tây". Bộ máy tuyên truyền luôn tác động, nhào nặn để dân thường nghĩ về Công giáo, Tin lành như những tôn giáo vọng ngoại, mất gốc, thời xưa là theo chân Thực dân đế quốc bán nước, thời nay là cực đoan, ôm chân Vatican, gây rối...

Cho đến bây giờ, bên lương vẫn

nhìn vào bên đạo với ánh mắt e dè, kỳ thị, cảnh giác, hoặc đầy ác cảm.

Cuối năm vừa qua, khi chúng tôi vào Kỳ Anh (Hà Tĩnh) để ghi hình một phóng sự về thảm họa Formosa, phỏng vấn bà con xóm đạo thì không sao nhưng hề hỏi "nhằm" một người dân ở xóm lương thì ngay lập tức sẽ nhận lại những câu hỏi đầy cảnh giác: "Làm gì đây?", "Phóng viên báo nào đây?", "Thế nhà báo đâu?".

Chúng tôi hiểu ngay là họ đã được chính quyền địa phương ở đây "giáo dục", "nắm tư tưởng", "quản triệt" kỹ lưỡng từ trước rồi. Hẳn là vẫn luận điệu: Hiện nay thế lực thù địch đang lợi dụng sự cố môi trường ở miền Trung để kích động gây rối, lật đổ chế độ, yêu cầu bà con nâng cao cảnh giác, thấy người lạ phải chủ động điều tra và/hoặc báo cáo ngay...

Đảng Cộng sản vẫn luôn như thế. Cho dù họ cũng phải ăn cá như ai, họ cũng phải hít thở không khí và du lịch biển như ai, chưa nói là ngân sách nhà nước (của họ) còn trông chờ vào kinh tế biển, nhưng họ vẫn không tiếc tiền cho công tác chống phá tôn giáo và tuyên truyền, định hướng dư luận, để dư luận phải nghĩ rằng thảm họa biển miền Trung chỉ là một "sự cố môi trường" mà thôi, và những người đi đấu tranh đòi Formosa thì chỉ là một bộ phận "dân Công giáo" bất mãn, gây rối.

Bôi nhọ tôn giáo, chia rẽ lòng người, phá hoại xã hội dân sự là nghề của đảng rồi.

Tôi cũng đã từng giữ một cái nhìn không mấy thiện cảm với Công giáo và Tin Lành, như hàng triệu người dân khác bị tuyên truyền. Bên cạnh đó, tôi cũng gặp phải một vài người có đạo mà khá bất dung, khiến tôi đã e ngại càng e ngại hơn.

Nhưng muốn bớt sợ ai đó, ta chỉ có một cách là phải hiểu họ hơn. Sự thấu hiểu sẽ mở đường cho cảm thông.

Sau vài năm, tôi cũng không còn

cảm giác e dè, sợ sệt khi tiếp xúc với bà con Công giáo, Tin Lành nói riêng và những người có đức tin nói chung nữa.

Và tôi cũng đã được gặp những người mà sau đó, tôi rất yêu mến họ.

Như linh mục Nguyễn Đình Thục.

CHA THỤC

Mùa đông năm 2016, khi truyền thông vẫn dôn dập như bão táp với từng sự kiện trôi qua mỗi ngày, và vụ Formosa tưởng như đã chìm xuống, cha Thục lại một mình lặn lội bên Đài Loan, tìm hiểu về Formosa và vận động giới chức Đài lưu tâm đến thảm họa biển Việt Nam, trong đó Formosa là thủ phạm chính.

Có lần cha gửi cho tôi hình cha chụp một tấm danh thiếp của một quan chức Đài Loan nào đó; cha hỏi tôi chức vụ của ông này là gì, để cha tìm gặp ông ta.

Đó là một nhân vật ở Bộ Ngoại giao Đài Loan. Và cha lúc đó chỉ có một mình ở Đài Bắc, không ai giúp đỡ phiên dịch, mà lại đang cần gấp, nên mới gọi về hỏi tôi.

Tôi thấy muốn khóc: "Trời ơi, xã hội gì mà loạn lạc đến một ông cha xứ cũng phải đi tìm đường cứu dân thế này?"

Lúc ấy, tự nhiên tôi nhớ đến bác Trần Văn Huỳnh, cha của anh Trần Huỳnh Duy Thức, đi vận động quốc tế cho con trai. Bác mặc áo khoác đen, đi lù lù trong trời tuyết. Tôi không bao giờ quên hình ảnh ông già 77 tuổi loay hoay với chiếc valy, đứng lệt thềm giữa sân bay rộng mênh mông, sau khi chia tay mọi người ở Mỹ để một mình qua Úc. Trên phi trường nườm nượp người qua lại, trông bác đã nhỏ bé lại càng nhỏ bé thêm, và cô đơn.

Tôi cũng nhớ đến một nhà sư vừa chạy thoát khỏi vụ Bát Nhã. Tôi nhớ cảnh ông ngồi đệm đàn guitar bài "Đưa em tìm động hoa vàng" cho một nhóm thanh niên hát, trong đó có tôi. Một vị hòa thượng đệm đàn cho thanh niên hát tình ca gần suốt đêm, hết sức giản dị và đời thường, dù chính ông chỉ vừa thoát khỏi bàn tay đàn áp của chính quyền cách đó chưa lâu. Với tôi,

hình ảnh ấy quá đẹp và thánh thiện, đủ xóa sạch mọi nghi kỵ của tôi về Phật giáo "Làng Mai", "Bát Nhã"...

Tôi cũng không bao giờ quên hình ảnh cha Thục, cha Lai, cha Nam, cha Thanh, và nhiều linh mục khác, trong những cuộc trò chuyện, luôn bồn chồn lo nghĩ về thảm họa môi trường, về cuộc sống, sinh kế và cả tinh thần của hàng trăm nghìn người dân "hậu Formosa".

Tôi như hình dung ra và sẽ không thể quên hình ảnh cha Thục, cha Hùng lặn lội trên xứ người giữa mùa đông giá rét, tìm đủ mọi cách để cảnh báo giới chức Đài Loan về thảm họa mà Formosa đang gây ra ở Việt Nam.

Cũng như hôm nay, là hình ảnh cha Thục mặc áo chức màu đen, dẫn đầu đoàn người tuần hành từ Nghệ An vào Hà Tĩnh. Vẫn là gương mặt hiền khô ấy, cái nhìn đầy ưu tư ấy. Nếu ở một thể chế khác, một xã hội khác, cha đã có thể chỉ lo việc đạo, chăm lo tinh thần cho con dân xứ mình, chứ đâu phải nặng lòng với những vấn đề môi trường, thực phẩm, sinh kế của dân... như thế này.

Đừng nghĩ rằng các linh mục thích "đội lốt tôn giáo để làm chính trị", hay là "ăn tiền hải ngoại" để kích động dân làm loạn. Đẻ ra các luận điệu ấy là những kẻ đê tiện, còn nếu tin vào các luận điệu ấy, thì bạn không chỉ đê tiện mà còn ngu xuẩn; bạn không hiểu gì về tôn giáo và rõ ràng là cũng không có ý định tìm hiểu.

Chỉ xin bạn nhớ điều này: Sức mạnh bạo lực của một chính quyền không thể ngăn chặn cái ác, nhưng tôn giáo thì có thể. Chính vì thế, một chính quyền khôn ngoan phải biết khuyến khích tôn giáo hoặc đơn giản là để yên cho tôn giáo chăm sóc đời sống tâm linh và đạo đức của dân chúng.

Ngược lại, một nhà nước đàn áp tôn giáo, chia rẽ nhân dân, thì chắc chắn nó sẽ sụp đổ và đội ngũ lãnh đạo của nó phải trả nghiệp rất thảm khốc.

Phạm Đoan Trang

<https://www.facebook.com/pha.m.doan.trang/posts/10155257988178322>

NGĂN KIỆN ở toà án quốc gia, ta kiện ra toà án quốc tế.

+++++Phạm Lê Vương Các 15-02-2017+++++

Sự kiện hàng ngàn hộ dân ở vùng biển Quỳnh Lưu (Nghệ An) thực hiện quyền khởi kiện Formosa ra tòa trong một hành trình đầm máu và nước mắt, buộc những người có lương tri phải tự hỏi rằng: "Pháp luật ở đâu, công lý ở đâu?"

Việc ngăn cản và đàn áp người đi khởi kiện của nhà cầm quyền Nghệ An vào ngày hôm qua có phải đã gửi đi thông điệp khuyến khích người dân tự tìm kiếm công lý bằng các hành động "tự xử" ngoài vòng pháp luật?

Tiếp cận dưới góc độ này, thật tình tôi lo cho số phận của nhà cầm quyền hơn là lo cho người dân khởi kiện.

Nhu cầu thể hiện quyền lực và bảo vệ quyền lực có vẻ đã làm cho nhà cầm quyền mất tinh táo trong cách nhìn nhận sự việc và giải quyết vấn đề.

Nhưng tiếp cận ở góc độ khác, đối với người dân khởi kiện, công lý môi trường vẫn chưa bẻ tắc trong vụ việc này, mà vẫn còn con đường pháp lý khác.

Ngăn chặn khởi kiện ở tòa án quốc gia, ta kiện ra tòa án quốc tế.

Khởi kiện Formosa ra Tòa Hình sự Quốc tế trước đây đã được nhiều luật sư thảo luận, nhưng có vẻ các ý kiến đều cho rằng việc này là rất khó và gần như là bất khả thi, vì trở ngại chính quyền Việt Nam vẫn chưa công nhận thẩm quyền xét xử của Tòa án Hình sự Quốc tế, dẫn đến việc Tòa án quốc tế sẽ nhanh chóng từ chối thụ lý đơn kiện.

Vấn đề khởi kiện Formosa ra Tòa án Hình sự Quốc tế giờ đây không phải nằm ở điểm thụ lý hay không. Cũng giống như người dân Nghệ An đi khởi kiện, họ đã nhìn thấy trước việc sẽ bị chặn đường, bị đánh đập, và tòa án Việt Nam cũng sẽ bác đơn kiện của họ, nhưng đã không làm họ dừng bước đến tòa án. Vậy điều gì đã thôi thúc họ đi kiện?

Câu trả lời cũng là thông điệp họ gửi tới tất cả người dân Việt Nam:

Họ đã không im lặng và bất động trước tội ác môi trường của Formosa.

"Hãy giúp chúng tôi kiện Formosa" là lời thỉnh cầu của những con người văn minh, đang tìm kiếm công lý bằng con đường luật pháp. Một nhu cầu đòi hỏi công lý như vậy xứng đáng nhận được đồng hành của tất cả chúng ta, đặc biệt là giới luật sư.

Giới luật sư Việt Nam hãy tiếp tục hướng dẫn, hỗ trợ các nạn nhân Formosa khởi kiện ra Tòa án quốc tế. Tòa án Hình sự Quốc tế có thụ lý vụ việc hay không là không quan trọng nhưng chúng ta vẫn cứ kiện.

Khởi kiện Formosa ra Tòa án Hình sự Quốc tế giờ đây như là một mệnh lệnh không thể không thực hiện, vì đây là bộ mặt của quốc gia Việt Nam, thể hiện bộ mặt của cả một thể hệ người Việt Nam, và thể hiện bộ mặt của giới Luật sư Việt Nam. Hơn hết, nó thể hiện tinh thần yêu chuộng công lý dựa trên nền tảng pháp luật của người dân Việt Nam.

Qua việc xây dựng hồ sơ khởi kiện này, chúng ta sẽ cho thế giới thấy rõ tội ác môi trường của Formosa và những kẻ đang bao che cho tội ác này. Cho dù Tòa án quốc tế không có thẩm quyền xử lý, nhưng cộng đồng quốc tế yêu chuộng công lý sẽ đồng hành cùng chúng ta có biện pháp xử lý khác.

Bởi lẽ chúng ta vẫn chưa thể hiện hết quyền lực của mình. Quyền lực của chúng ta -những người không có vũ khí: "Hãy nói không với sản phẩm của Formosa trên toàn cầu"!

Phạm Lê Vương Các

<https://www.facebook.com/cui.ca/posts/10206179179278812>

**Formosa là tử huyệt
của chế độ Cộng sản.
Đấu tranh pháp lý
chống nó kết hợp với
đấu tranh biểu tình.**

NHÀ CẦM QUYỀN NGHỆ AN BỎ LỬA SANG TAY NGƯỜI

Nguyễn Tường Thụy 16-02-2017

Trong dân gian có nhiều thành ngữ gần nghĩa nhau như “gắp lửa bỏ tay người”, “ngâm máu phun người”, “đổi trắng thay đen”, “vừa ăn cướp vừa la làng” v.v... Song tôi của mình nhưng lại đổ vấy cho người khác thì chưa có thành ngữ nào có thể diễn đạt chính xác nên tạm gọi là “bỏ lửa sang tay người” với ý nghĩa là lửa đang trên tay mình lại bỏ sang tay người khác (chứ không phải gắp từ chỗ khác bỏ vào).

Sau khi đánh giáo dân xứ Song Ngọc đi khiếu kiện bầm dập, nhà chức trách Nghệ An cho truyền thông địa phương mở chiến dịch vu cáo Linh mục Nguyễn Đình Thục kích động giáo dân đi khiếu kiện, đẩy giáo dân tới hành vi vi phạm pháp luật. Báo Nghệ An còn kiểm ra đâu được ông Tiến sĩ luật sư quốc doanh Nguyễn Trọng Hải nào đó đe rằng “*Nếu không tỉnh táo, lựa chọn cách hành xử như diễu hành tụ tập, gây rối hoặc có những hành vi khác ảnh hưởng đến trật tự chung thì những người tham gia dễ rơi vào những hệ lụy pháp lý như cấu thành “Tội gây rối trật tự công cộng” theo quy định tại Điều 245 Bộ luật Hình sự (1999) hoặc “Tội chống người thi hành công vụ” theo quy định tại Điều 257 Bộ luật Hình sự (1999) cũng như những tội danh khác được quy định trong Bộ luật Hình sự.*”

Truyền hình Nghệ An cho một phát thanh viên nữ trẻ, cáo buộc Linh mục Nguyễn Đình Thục và xuyên tạc việc giáo dân Giáo xứ Song Ngọc đi khiếu kiện với giọng xách mé, rằng “*Cuối và chiều nay, Nguyễn Đình Thục cùng một số phân tử cực đoan đã kích động đoàn người đi khiếu kiện tấn công lực lượng chức năng đang làm nhiệm vụ...*”

Phụ họa với truyền thông Nghệ An thấy có Vietnamnet. Một số trang báo đưa tin dè dặt hơn. Ngoài ra còn một vài trang mạng khác. Có trang mạng còn đòi “*bắt và xử lý*

linh mục Nguyễn Đình Thục và đồng bọn”.

Không rõ vì sợ công luận lên án hay có âm mưu đối với Linh mục Nguyễn Đình Thục từ trước mà nhà chức trách Nghệ An tìm cách đổi trắng thay đen, xuyên tạc trắng trợn sự việc. Từ tội đàn áp, đánh đập người dân đi khiếu kiện hết sức dã man, họ tìm cách xoay ngược 180 độ, đổ cho linh mục và Giáo dân xứ Song Ngọc.

*

Tội đầu độc biển Miền Trung của tập đoàn Formosa bị phát lộ từ tháng 4/2016. Việc xả chất thải một cách bừa bãi, không được kiểm soát làm hủy hoại môi trường biển không chỉ khoanh lại 4 tỉnh nhà cầm quyền thừa nhận mà còn ở nhiều tỉnh ven biển khác trong đó có Nghệ An. Còn với tư duy của nhà cầm quyền thì chỉ 4 tỉnh bị thảm họa thôi. Nếu biển tỉnh khác bị nhiễm độc thì không được kiện.

Ngư dân Nghệ An bị thiệt hại nặng nề vì Formosa là một thực tế. Linh mục Nguyễn Đình Thục chia sẻ:

Là một linh mục, tôi đau xót cho nỗi đau của đồng bào, khi ngư dân phải hứng chịu thiệt hại.

Cả một quãng thời gian dài sau khi Formosa xả chất độc xuống biển hồi tháng 4-2016, cá đánh bắt lên không thể bán được, ngư dân bị mất nghề, cho đến nay, đã có 18/40 con thuyền của ngư dân đã phải bán đi để trang trải nợ nần.

...

Quyết định 1880 của TTCP lại quy định chỉ đền bù cho bà con ngư dân của 4 tỉnh miền Trung là Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế chứ không có Nghệ An đã đánh mất đi niềm hy vọng cuối cùng của bà con ngư dân, khiến bà con vô cùng phẫn nộ” (FB Dũng Phi Hồ)

Ngày 14-2-2017 nhà chức trách tỉnh Nghệ An đã đàn áp thô bạo những người dân Giáo xứ Song Ngọc (Quỳnh Lưu, Nghệ An) đi

kiếu kiện. Chưa rõ là 500 người hay hơn nữa được huy động vào cuộc đàn áp này, gồm cảnh sát các loại, an ninh mật vụ và không thể thiếu hình bóng của họ là côn đồ. Theo thống kê chưa đầy đủ, ít nhất có 22 người bị bắt, bị đánh đập, bị đập vỡ hoặc cướp điện thoại. Người thì bị đánh gãy sống mũi, phải điều trị tại bệnh viện, người gãy đến 4 chiếc răng cửa liên tiếp. Những hình ảnh, lời tố cáo của những nạn nhân này tràn ngập trên những trang mạng. Linh mục Nguyễn Đình Thục bị đánh toạc môi. Ông cầm loa, động viên, khuyên bảo bà con giáo dân trong khi máu miệng ông đang chảy.

Tối ngày 13 và cả ngày 14, tất cả những người yêu Công lý trong và ngoài nước căng mình lên theo dõi tình hình bà con Giáo xứ Song Ngọc, vừa phẫn nộ, vừa xót xa cho những người dân lương thiện đi tìm công lý bị công an và côn đồ đánh đập. Những người làm truyền thông tại chỗ được chú ý đặc biệt. Họ bị đánh, bị bắt dằn nhưng vẫn gan góc đưa những thông tin nóng bỏng từ hiện trường.

Nhà chức trách Nghệ An đã chặn đứng đoàn người đi khiếu kiện khi họ mới đi được 1/6 quãng đường.

Vậy mà truyền thông Nghệ An quay quắt, tìm cách đổ ngược cho Cha Thục và giáo dân. Không ai có lỗi khi đi khiếu kiện vì quyền lợi chính đáng bị xâm phạm. Không ai có lỗi khi lưu thông trên đường bằng xe máy hay đi bộ trong trật tự. Mà cứ cho rằng ảnh hưởng đến giao thông đi chẳng nữa thì kẻ nào gây nên? Nếu nhà chức trách không gây sức ép đối với nhà xe, yêu cầu nhà xe không được chở người dân đi khiếu kiện thì làm gì có người đi bộ hay xe máy rồi đổ cho dân gây cản trở giao thông. Mục tiêu của họ là không cho dân đi khiếu kiện để bảo vệ Formosa, kẻ đã gây tội ác đối với nhân dân và đất nước Việt Nam.

Họ đổ cho Linh mục Nguyễn Đình Thục kích động giáo dân. Giọng này đã quá quen thuộc. Người dân đâu phải là trẻ con mà bảo là bị kích động, bị mua chuộc. Mỗi công dân đều có năng lực hành

vi và phải chịu trách nhiệm trước việc làm của mình. Nói họ bị kích động là coi thường người dân, cho người dân không có suy nghĩ. Sao họ không tự hỏi, mấy tờ báo nói trên bị ai kích động, mua chuộc mà ăn nói tráo trở như vậy?

Có cả một số màn kịch bày đặt ra rồi vu cho Cha Thục và giáo dân khá lộ liễu. Hình ảnh chiếc xe được cho là giáo dân ném đá đã bị nhiều người phân tích và vạch ra sự vô lý của nó, cho rằng công an tự thương để ăn vạ. Ai là người ném đá về phía cảnh sát? Có phải là giáo dân hay là những tên tay sai đóng giả giáo dân, hoặc công an cời bỏ sắc phục? Những video phát trực tiếp cho thấy vào giờ phút căng thẳng nhất khi bà con bị cảnh sát tấn công, Cha Thục kêu gọi mọi người bảo nhau hãy bình tĩnh, không manh động, không mắc mưu cộng sản. Và tất cả ngồi xuống đọc kinh cầu nguyện. Đây mới là sự thật về cách hành xử của giáo dân xứ Song Ngọc ngày hôm đó.

Có câu chuyện khá khôi hài. Nghe họ nói Giám đốc công an Nghệ An bị ném trọng thương nhưng không thấy hình ảnh nào. Có trang đưa hình ảnh Hoàng Đức Hảo bị côn đồ chém trọng thương trước đó, bảo đây là Giám đốc Công an tỉnh Nghệ An bị giáo dân chém. Báo Nghệ An còn đăng "*Tâm thư của giáo dân gửi ông Nguyễn Đình Thục*" ký tên "*Người anh em cùng đức tin*" mà ai đọc cũng cho rằng đó là sản phẩm sáng tác. Ngày hôm nay, 16-7, Đài truyền hình Nghệ An vẫn còn dựng cảnh giáo dân đập phá xe của cảnh sát giao thông từ hai hôm trước, bị người dân phát hiện và ghi hình được. Có tờ báo đưa tin lập lờ rằng "*lãnh đạo tỉnh Nghệ An có mặt để giải thích, vận động người dân quay về*". Sáng 15-2, người dân đã quay về nhà". Họ viết thế để người đọc hiểu rằng, người dân do nhẹ dạ cả tin bị kích động nhưng sau khi được lãnh đạo giải thích, vận động họ đã thông và quay trở về. Còn thực tế thì họ nghe lời Cha của họ, chứ đâu phải là do được lãnh đạo vận động, giải thích. Kiểu đưa tin này cũng là cách qui thêm "tội" kích động cho Cha Thục.

Các bài viết qui chụp Linh mục Nguyễn Đình Thục loanh quanh chỉ là kích động giáo dân đi kiện rồi suy diễn ra đủ thứ. Không có một dòng nào nói đến việc họ ép nhà xe không cho chở giáo dân. Không có lời hay hình ảnh nào về mấy chục giáo dân bị đánh.

Máu giáo dân Song Ngọc và Cha xứ của họ đổ do công an Nghệ An gây nên, điều này không thể chối cãi. Chính họ mới là kẻ gây bạo loạn.

Hành vi của nhà chức trách Nghệ An vi phạm nhiều điều khoản của pháp luật:

Theo Điều 96 của Luật Khiếu nại tố cáo thì:

- Người giải quyết khiếu nại, tố cáo nếu có hành vi "gây phiền hà, sách nhiễu, cản trở việc thực hiện quyền khiếu nại, tố cáo" thì tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử lý kỷ luật hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự; nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường theo quy định của pháp luật.

Suy rộng ra thì những ai lợi dụng chức vụ, quyền hạn "gây phiền hà, sách nhiễu, cản trở việc thực hiện quyền khiếu nại, tố cáo" đều bị xử lý theo điều này.

-Theo điều 132 Bộ luật Hình sự "Tội xâm phạm quyền khiếu nại, tố cáo" thì người nào có hành vi lợi dụng chức vụ, quyền hạn cản trở việc khiếu nại thì bị phạt cảnh cáo, cải tạo không giam giữ đến một năm hoặc phạt tù từ ba tháng đến ba năm.

-Điều 104 Bộ luật Hình sự: "Tội cố ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác", khoản e "phạm tội có tổ chức"

-Họ còn vi phạm điều 245 Bộ luật Hình sự "Gây rối trật tự công cộng" và có thể còn nhiều điều khác nữa.

Tuy nhiên, luật thì như vậy nhưng không riêng gì Nghệ An, ở tất cả các địa phương khác trong cả nước, nhà chức trách vẫn chọn cách hành xử theo luật rừng. Họ vẫn chọn cách đối đầu với dân, rạch ròi ranh giới kẻ cai trị và người bị trị. Họ sẵn sàng đàn áp nhân dân nếu không làm theo ý muốn của họ, bất kể có đúng pháp luật và đạo lý hay

không, chứ không chịu hành xử theo cách của loài người văn minh. Họ không bao giờ thừa nhận, và mỗi lần như vậy, họ lại dùng hệ thống truyền thông khổng lồ tìm cách đổ tội cho người khác.

Cần tôn vinh những con người dũng cảm, không sợ bạo quyền, sẵn sàng dấn thân để bảo vệ giá trị con người, xác định rõ trách nhiệm của mình đối với cộng đồng và đất nước. Giáo dân Giáo xứ Song Ngọc là những người như thế.

nguyentuongthuy's blog

BÚT NÔ LÈ ĐẢNG NGÃM MÁU PHUN NGƯỜI

Nguyễn Văn 16-02-2017

Việc những giáo dân Quỳnh Lưu đồng hành với Linh mục Nguyễn Đình Thục đã được giàn loa kèn của đảng tung tin xuyên tạc rằng giáo dân đã bị linh mục kích động. VietnamNet đăng lại bài viết của Báo Nghệ an và giật tít: *Một số giáo dân ở Quỳnh Lưu bị kích động tụ tập* (1).

Trong khi linh mục và giáo dân dùng tổ chức quy củ và sử dụng phương thức hành trình khởi kiện bằng cách đi bộ từ Nghệ An đến Hà Tĩnh thì các bút nô lệ đảng viết rằng:

"Sáng 14/2, hàng trăm giáo dân đã nghe theo lời rao giảng của linh mục Nguyễn Đình Thục tụ tập tại giáo xứ Song Ngọc, nhưng lại bị đối xử theo kiểu "đem con bỏ chợ".

Ai có phương tiện gì thì dùng phương tiện nấy, ai không có phương tiện thì đi bộ, kéo về phía Quốc lộ 1A để tìm cách đi vào Hà Tĩnh, gây mất an toàn giao thông, ảnh hưởng đến tình hình an ninh trật tự trên địa bàn."

Trong khi đó thì các bút nô của báo Nghệ An đội nón giáo dân Công Giáo, ký tên "*Người anh em cùng đức tin*" viết bài vu khống Lm Nguyễn Đình Thục với tựa đề "*Nguyễn Đình Thục vi phạm nghiêm trọng giáo luật và các quy định của Giáo hội*" (2)

"Thời gian gần đây tham dự thánh lễ do linh mục Nguyễn Đình Thục làm chủ tế, chúng con vô cùng bức xúc, không hiểu vì sao một vị linh mục lại làm những điều trái với quy định của bộ Giáo Luật và các quy định của Giáo hội về nhiệm vụ của một linh mục."

"Con chiên giả dạng" này còn đầu tổ cha Thục rằng cha đã "*biến nhà thờ thành nơi cổ vũ những việc làm phạm tục, những lời nói thiếu văn hóa, thiếu đạo đức nơi tôn nghiêm."*

Chưa đủ, cũng "con chiên giả

BỨC THƯ NÓI VỀ vụ đàn áp giáo dân Song Ngọc ngày 14-02-20171 Cảnh sát CĐ 15-02-2017.....

dạng" này trong một bài viết khác đã tự nhận: "Theo chân đoàn người biểu tình, đi khiếu kiện Formosa theo ý chỉ của cha Nguyễn Đình Thục từ giáo xứ Song Ngọc (Quỳnh Lưu) đến Diễn Hồng (Diễn Châu) và tới qua, chúng con la liệt tá túc tại nhà thờ Đông Tháp mới thăm thía một điều: từ hành động với chức linh mục và con người cụ thể của cha Nguyễn Đình Thục thấy có điều gì không ổn, không giống nhau và không có một chút logic nào cả. Chúng con những con chiên đang hàng ngày, hàng giờ suy ngẫm và làm theo lời Chúa đang cảm thấy lo lắng."

Tức là con chiên giả dạng này đã "theo lời kích động" như các bút nô đã viết để rồi tự nhiên "cảm thấy lo lắng", "thấy có điều gì không ổn"!?

Nhưng con chiên giả dạng này đã lộ manh khoé xảo trá khi sau đó viết rằng:

"Thưa cha, việc tập đoàn Formosa vào Việt Nam, gây thảm họa môi trường đã rõ như ban ngày, chính phủ đã nỗ lực vào cuộc để khôi phục lại tình hình, chính tập đoàn Fomosa - kẻ trực tiếp gây ra thảm họa đã nhận trách nhiệm, nhận tội trước nhân dân, bây giờ cha lại kêu gọi chúng con đi khiếu kiện, giờ đây chúng con không biết kiện về cái gì, chúng con có thiệt hại gì đâu?"

Nếu thế thì lý do gì để từ ban đầu "theo chân đoàn người biểu tình đi khiếu kiện Formosa"?!

Và anh bút nô này đã kết luận bài viết "Tâm thư của giáo dân gửi ông Nguyễn Đình Thục": "Đêm không ngủ được phần vì muỗi cắn, phần vì xấu hổ với mọi người, thốn thức chúng con viết lên những điều gan ruột này kính mong cha hãy cố gắng đọc và suy ngẫm vì giáo luật là "Kỷ luật thánh".

Muỗi có cắn những loại bút nô này chắc cũng phải... quay mặt vào đâu cũng phải ghim cơn mưa như câu thơ của nhà thơ Bùi Minh Quốc vì lỡ hút máu của một kẻ mà dây thần kinh xấu hổ đã bị đứt, gan ruột đã biến thành gan ruột của cáo hồ.

16.02.2017

Nguyễn Văn

danlambaovn.blogspot.com

(1) <http://vietnamnet.vn/vn/thoi-su/mot-so-giao-dan-o-quynh-luu-bi-kich-dong-tu-tap-356570.html>

(2) <http://www.baonghean.vn/xaho-i/201702/nguyen-dinh-thuc-vi-pham-nghiem-trong-giao-luat-va-cac-quy-dinh-cua-giao-hoi-2782815>

(3) <http://www.baonghean.vn/xaho-i/201702/tam-thu-cua-giao-dan-gui-ong-nguyen-dinh-thuc-2782685/>

Kính gửi bà con cộng đồng mạng :
Cháu là 1 trong những CSCĐ tham gia đàn áp bà con đi kiện Formosa ngày hôm qua tại huyện Diễn Châu-Nghệ An. Cháu gửi bức thư này cho bà con mong bà con đọc và suy nghĩ về những việc mà cháu phải làm để sau này khi thời thế thay đổi thì cũng mong bà con rộng lòng tha thứ cho cháu và gia đình cháu.

Cháu sinh năm 1996, chỉ còn mấy tháng nữa là bước sang tuổi 21 và hiện nay vẫn chưa có người yêu. Năm 2014 cháu tốt nghiệp cấp 3 và thi không đủ điểm vào Đại học. Cháu chỉ đủ điểm đi học trung cấp nhưng cháu muốn ở nhà thêm 1 năm nữa để năm sau ôn thi lại, tuy cháu biết sức học cháu vào loại trung bình non nên con đường vào đại học là quá xa vời..

Điểm yếu của cháu là rất mê chơi Game, cháu có thể ngồi ở phòng nét suốt ngày không mệt, không chán và còn không thấy đói, nên chiều nào mẹ cháu cũng phải ra phòng nét kêu cháu về.

Nhà cháu chỉ là nông dân nghèo, bố cháu trước đi bộ đội, sau về mua được cái thẻ thương binh nên được nhận 2 triệu/tháng và ông chỉ ở nhà suốt ngày không làm gì cả. Ông nói cuộc đời tao đi bộ đội gian khổ nhiều rồi, tiền lương thương binh vậy gần bằng 2 tạ gạo đủ nấu cơm ăn cả nhà rồi nên tao phải nghỉ ngơi.

Rượu thì nhà nấu được nên lúc nào ông cũng ngà ngà, không say, không tỉnh. Mẹ cháu thì làm ruộng và nhà cháu có mở thêm cái quán bán tạp hoá đầu làng cho bố cháu trông coi. Những ngày nông nhàn thì mẹ cháu đi mua chuối, đu đủ và các loại trái cây khác lặt vặt... của mấy nhà trong vùng và đi xe máy đem xuống Vinh bán nên thu nhập cũng chỉ đủ nuôi cả nhà 6 miệng ăn.

Tết năm 2015 có ông trung tá công an trên huyện, người cùng làng, đến nói đưa ông 300 triệu rồi ông xin cho đi công an nghĩa vụ 3 năm, xong đó ông chạy tiếp cho vào công an chuyên nghiệp.

Mẹ cháu mừng lắm, vay mượn các cậu, các dì bên ngoại và mang số đồ cầm ngân hàng đủ 300 triệu đưa cho ông ta. Bố cháu nói phải làm cái biên nhận kéo lỗ không được thì làm sao ? Ông Trung tá nói: Anh chị tin thì làm, không tin thì tôi trả lại tiền, còn biên nhận thì không bao giờ ghi ...Nói thật với anh chị: ngoài thị trấn thì

hàng trăm đứa muốn đi suất này mà không được. Em làm cho cháu là cũng để giữ tiếng cho em nữa, mong anh chị kín đáo cho, đừng kể với ai.

Cháu được vào công an nghĩa vụ 3 năm và biên chế vào CSCĐ của bộ đóng quân tại Nghệ An.

Bọn cháu chỉ được học nghiệp vụ 3 tháng rồi về đơn vị luôn, vừa làm việc vừa tập luyện rất vất vả, phải đi công tác thường xuyên xuống các điểm nóng; nhiều lúc cũng phải thay nhau tăng gia trồng rau, nuôi lợn, gà, vịt... Đặc biệt là từ khi xảy ra vụ Formosa thì bọn cháu bị cấm trại hoàn toàn, lúc nào cũng trong tư thế trực báo động để đi.

Về thu nhập thì nói ra không ai tin nhưng mỗi tháng cháu chỉ được khoảng hơn 3 triệu, phải gửi về cho mẹ cháu 2 triệu để trả lãi ngân hàng. Chỉ được cái là ăn uống khá đầy đủ, đủ no, đủ chất để tập luyện. Các loại tiền thu được do nuôi lợn hay trồng rau và các tiền bồi dưỡng khác, hầu như là các sếp lấy hết, bọn cháu không biết được bao nhiêu, phát bao nhiêu thì biết bấy nhiêu thôi.

Trong đơn vị chia thành 2 loại. Những người con ông cháu cha, con cán bộ trong ngành thì họ vào đây để nằm chờ vài năm là được đi học rồi vào công an chuyên nghiệp, còn loại chạy tiền như cháu thì sau 3 năm là ra quân.

Nếu nhà nào có tiền lo từ 800 triệu đến 1 tỷ thì may ra mới có cửa đi học và vào công an chuyên nghiệp. Ngay cả trung đội trưởng của cháu là thượng úy mà muốn xin chuyển về huyện cho gần nhà cũng phải mất 500 triệu.

Bọn con ông cháu cha thì đứa nào cũng hào hứng đi công tác, đàn áp, đánh đập dân, còn bọn chạy tiền như bọn cháu thì đứa nào cũng lo: nếu nhà kiếm đủ tiền chạy tiếp thì may ra còn có thể kiếm ăn được, còn không, ra quân thì mang nợ.

Nói về ngày hôm qua, bọn cháu được điều ra Quỳnh Lưu-Nghệ An để giải tán đoàn người đi kiện. Lệnh trên đưa ra là bằng bất kỳ giá nào cũng không được để dân đi đến Vinh, vì vào đó thành phố đông người ra ủng hộ thì sẽ biến thành biểu tình lớn.

Công an cả chìm cả nổi hơn 500 người, huy động cả 2 huyện Diễn Châu và Quỳnh Lưu, cả công an xã và dân phòng cùng đoàn thanh niên. Ngoài ra còn 2 tiểu đoàn đặc công đã

nằm chờ sẵn ở huyện đội Quỳnh Lưu, Diễn Châu.

Tất cả công an và huyện đội các huyện dọc đường QL 1A đều báo động sẵn sàng chiến đấu. Lúc đầu bọn cháu định ngăn đoàn người tại thị trấn Cầu Giát-Quỳnh Lưu nhưng không được. Sau đó Ban chuyên án quyết định đánh tại Yên Lý-Diễn Châu...

Kế hoạch đàn áp đoàn khiếu kiện Formosa được quyết định vào buổi sáng sau khi công an chặn tất cả các nhà xe không cho chở đoàn đi, nên Cha Thực hỏi ý kiến giáo dân và dân quyết định đi bộ.

Đoàn giáo dân đi kiện có Cha Thực chỉ huy nên đi rất nề nếp, đi sát vào lề đường; họ lặng lẽ đi không la hét, không chen lấn... Một số người đi bộ, một số chạy xe máy theo, chở đồ đạc, nước uống, thức ăn...; ai mệt thì lên xe đi, còn người trên xe lại xuống đi bộ. Nói chung là không có cơ gì để đàn áp họ khi xung quanh dân đổ ra xem rất nhiều.

Giáo dân các vùng 2 bên đường chuẩn bị sẵn nước uống, sữa, bánh... tiếp tế cho họ. Nếu cứ để họ đi như vậy và nếu dân 2 bên đường nhập cuộc đi theo thì sẽ thành đoàn biểu tình vô cùng lớn, làm tắc nghẽn quốc lộ 1, lúc đó không thể kiểm soát được.

Để đàn áp được đoàn người này thì phải tìm cách tách rời, cách ly họ với nhân dân đang đi theo hay với những người dân đang lưu thông trên quốc lộ.

Bãi đất được chọn làm nơi để đàn áp, giải tán đoàn người khiếu kiện Formosa ở gần ngay quốc lộ 1, nơi đang san lấp mặt bằng của thị trấn Yên Lý huyện Diễn Châu tỉnh N.A.

Sau bữa ăn trưa của giáo dân tại 1 nhà thờ ở Mỹ Lý thì Phó chủ tịch tỉnh cho người đến gặp Cha Thực và điều đình, nói là cho giáo dân vào đây họp để bàn kế hoạch đi như thế nào, tránh làm tắc nghẽn giao thông, còn quan điểm của tỉnh là vấn đề cho đoàn đi nộp đơn, thực hiện quyền khiếu kiện là quyền của công dân.

Và Cha Thực đã bị mắc bẫy. Đám đất trống đó là đất ruộng rất thấp và bên phải là 1 đám đất khác đã được san lấp cao hơn mặt đường.

Đất san lấp có rất nhiều đá cục bằng nắm tay rất thuận tiện cho việc bạo động.

Chính quyền biết rằng giáo dân rất có kỷ luật và phương châm của nhà thờ là tuyệt đối không được bạo động, không khiêu khích... nếu bị đánh thì phải chịu trận không được đánh lại. Họ còn dạy cho giáo dân phải biết yêu thương kẻ thù. Họ thừa

biết rằng chỉ cần có 1 xô xát nhỏ thì đó sẽ là cái cớ rất lớn cho chính quyền đàn áp đẫm máu như ở Quỳnh Lưu 1956 hay Thiên An Môn 1988.

Nhiều công an mặc thường phục nhặt đá ở bãi đất đút túi quần, và chiếc xe Công an BMW được đầu sát mép đường phía trước bãi đất đang san lấp, nơi có xe ben ra vào rất nhiều làm vương vãi đất đá khắp nơi.

Khi đoàn giáo dân đi kiện được CA dẫn xuống bãi đất, nói đứng chờ để đồng chí Phó chủ tịch tỉnh ra nói chuyện, thì ngay lập tức gần 100 công an mặc thường phục trà trộn vào đám đông, chen lấn từng nhóm một trong giáo dân.

Khi các máy quay phim của công an đã chờ sẵn ở mọi góc độ thì bỗng 1 tiếng pháo lệnh vang lên. Thế là tất cả CA thường phục đang chen lấn trong đoàn khiếu kiện nhất loạt lấy đá trong túi ra ném tới tấp vào hàng rào CSCĐ. Chỉ chờ có thế là tất cả CA cầm dùi cui xông vào đánh loạn xạ vào đoàn người khiếu kiện.

Lệnh của trên ban ra là phải tập trung đánh vào những người cầm điện thoại đang ghi hình và phải cướp điện thoại đập nát ngay tại chỗ. Lúc này những CA thường phục ném đá vội vàng chạy tách ra khỏi đoàn người. Vì có sẵn khiên che, và được chuẩn bị trước nên không có ai là CA bị thương tích.

Chiếc xe BMW đã thay kính chống đạn mấy ngày trước đó, đã bị đập vỡ kính sau, đèn hiệu trên nóc ngay khi pháo lệnh nổ. Rất nhiều giáo dân bị đánh thương tích, máu me be bét nhìn rất kinh hãi. Sự việc chỉ dừng lại sau khi hầu hết các điện thoại mà giáo dân đang cầm trên tay đã bị đập nát, 1 số giáo dân bị đánh gục tại chỗ, một số chạy ra ngoài cũng bị đuổi theo đánh, hầu như không sót 1 ai.

Dùi cui của CA làm bằng thép bọc cao su nên đánh ít gây chảy máu ngoài nhưng rất đau, đặc biệt là chảy máu trong, gây nội thương ảnh hưởng lâu dài. Một cuộc đàn áp rất dã man nhưng kín đáo mà báo chí nhà nước loan tin là "bọn phản động giáo dân làm loạn, ném đá gây thương tích cho giám đốc sở CA tỉnh" mà không hề có 1 bức ảnh nào ngoài 2 bức ảnh chiếc xe BMW bị bể kính sau và đèn hiệu trên nóc, xung quanh vương vãi đất, đá cục do xe ben đổ xuống.

Tối về họp rút kinh nghiệm thì chỉ huy CSCĐ đã khen ngợi anh em và nói: "Nuôi quân 3 năm dùng 1 giờ. Hôm nay các đồng chí làm rất tốt; lâu nay chúng ta học nhưng chưa được hành và hôm nay bọn giáo dân phản động là những cái bia sống để các

đồng chí thực hành..." Nghe thật là đau xót!

Rất nhiều chiến sỹ hã hê vui sướng, nhưng cháu thấy có 1 số người không nói gì chỉ thở dài, không hiểu trong đầu họ nghĩ gì.

Quả thật nếu có ai đó thương xót dân cũng không thể, vì hơn 20 máy quay chuyên nghiệp của CA ở mọi góc độ, nên nếu có chiến sỹ nào nường tay không đánh dân hay đánh nhẹ đều bị phát hiện và kỷ luật ngay, thậm chí bị loại ngũ, đuổi ra khỏi ngành.

Bọn con ông cháu cha thì không việc gì, còn bọn chạy tiền vào CA như cháu mà bị đuổi thì vừa nhục nhã với xóm làng vừa mang khoản nợ không biết bao giờ mới trả được. Vì vậy ai cũng phải đánh thẳng tay, người tốt thì nhằm vào bắp tay, mông mà đánh, hy vọng là họ ít bị chấn thương, còn bọn khát máu thì chúng cứ nhằm vào đầu vào cổ mà vụt. Thật là vô cùng đau xót...

Lâu nay cháu cũng theo dõi trên mạng thấy cách mạng ôn hoà ở các nước khác thì sau đó cảnh sát vẫn được ở lại làm việc, chỉ có cấp chỉ huy ai ác quá thì mới bị ra toà. Nhưng lãnh đạo CA thì nói: các đồng chí phải hết lòng bảo vệ đảng, bảo vệ chế độ, còn khi chế độ bị sụp đổ thì chắc chắn các đồng chí sẽ bị chìm trong biển máu, vì họ nói người Việt Nam luôn sống với thù hận nên sẽ không bao giờ tha thứ như ở phương Tây.

Quả thật cháu rất hoang mang và lo lắng nhưng không dám nói ra. Nếu mất việc thì biết lấy gì trả nợ, nếu không vào được CA chuyên nghiệp thì ước mơ cũng vĩnh viễn chấm dứt, vì cháu chẳng có nghề ngỗng gì cả, cũng chẳng có bằng cấp gì để có thể xin được việc làm. Thôi thì đành để mặc cho số phận đưa đẩy thôi, ngày nào biết ngày đó.

Cháu viết thư này chỉ xin nói với cô chú mấy điều như sau :

1- Khi đi khiếu kiện phải đội nón bảo hiểm loại tốt, và mặc đồng phục theo từng giáo xứ để tránh CA thường phục trà trộn vào gây rối.

2- Các đoàn phải đi sát nhau, khi bị đánh thì ngồi thụp xuống tay ôm che gáy, nách sườn.

3- Những người quay live stream thì nên dùng camera bí mật gắn ở cổ tay hay trên đầu mũ bảo hiểm với điện thoại I-phone trong túi quần để khi bị đánh thì tách ra giơ tay giả vờ xin hàng nhưng vẫn tiếp tục quay và phát hình được.

4- Cần nhất là sự đoàn kết của người dân. Nếu hôm qua mà đoàn khiếu kiện đông đến hàng trăm ngàn người thì chắc chắn không có 1 ai

dám xông vào đánh cả, còn nếu đi rải rác hàng trăm hay thậm chí hàng ngàn người thì vẫn bị đàn áp như thường.

Đó là tất cả những gì cháu biết và cháu nói. Hy vọng 1 ngày khi thời thế thay đổi thì cũng mong bác đưa bức thư này ra xin cho cháu được khoan hồng trở về với gia đình, tránh được sự trừng phạt của nhân dân.

Cháu xin cảm ơn bác trước."

MỤC SƯ NGUYỄN TRUNG TÔN BỊ BẮT CỐC VÀ ĐÁNH ĐẬP

RFA 2017-02-28

Mục sư Nguyễn Trung Tôn cùng người thân bị nhóm người lạ mặt bắt cóc và đánh đập vào chiều thứ Hai ngày 27 tháng 2/2017.

Vào khoảng 2 giờ sáng thứ Ba, người dân địa phương tại khu vực bìa rừng Hương Khê phát hiện Mục sư Nguyễn Trung Tôn và anh Nguyễn Viết Tứ trong tình trạng bị thương nặng. Mục sư Nguyễn Trung Tôn cho biết ông và anh Nguyễn Viết Tứ bị một nhóm người lạ mặt bắt cóc tại ngã tư Ba Đồn - Quảng Bình đưa lên núi Hương Khê và đánh đập họ tại đó.

Tối thứ Ba, 28-02, Mục sư Nguyễn Trung Tôn nói với Đài Á Châu Tự Do về vụ việc xảy ra vào chiều hôm trước:

"Chiều hôm qua tôi cùng với hai người bạn đi đến Ba Đồn gần giáo xứ Cồn Sẻ. Chúng tôi xuống xe định bắt xe ôm vào Cồn Sẻ thì có một chiếc xe 7 chỗ họ tấp vào, họ mở cửa sẵn họ đâm vào mặt vào người chúng tôi.

Họ lấy đồ họ trùm mặt và lôi chúng tôi lên xe. Họ đánh chúng tôi suốt từ 9 giờ 30 tối cho tới 1 giờ sáng ngày hôm nay. Họ đem chúng tôi vào một khu rừng vắng thuộc Thanh Hà, Hà Tĩnh họ vắt chúng tôi trần truồng trong đấy họ lột hết quần áo, quần áo tư trang tiền bạc.

Họ lột chúng tôi lột họ trói chúng tôi và bỏ ngoài đường."

Mục sư Nguyễn Trung Tôn cho biết trong thời gian gần đây, mật vụ ở Thanh Hóa liên tục sách nhiễu, khủng bố, đe dọa đến tính mạng và đời sống của ông và gia đình.

Thông báo của Hội Anh em Dân chủ cho biết thêm:

Hiện nay MS Tôn một chân phải bị liệt do vết thương quá nặng.

Mặc dù nhiều tổ chức cơ quan tuyên thông quốc tế lên tiếng về tình trạng vi phạm nhân quyền của nhà cầm quyền VN, nhưng vẫn chưa thấy tác động nào.

Mong các tổ chức bảo vệ nhân quyền và các cơ quan truyền thông hãy lên tiếng cho tình trạng khẩn cấp của MS Nguyễn Trung Tôn.

CHẤT THẢI FORMOSA chất thải Hồ Chí Minh và con người Việt NamVũ Đông Hà 15-02-2017.....

Hơn 1000 người tay không chân đất đi suốt con đường Nghệ An-Hà Tĩnh là biểu tượng của khát vọng công lý. Với rừng cờ ngũ sắc trên tay, khẩu hiệu bảo vệ môi trường giương cao, người dân Quỳnh Ngọc, Sơn Hải và Quỳnh Thọ là hình ảnh của những con cá nhát định không chấp nhận số phận sẽ nằm phơi bụng trắng hếu chết trên bờ mà cương quyết bám Nước, vượt vũ môn để hóa rồng.

Họ xuống đường để đứng lên tranh đấu, không những cho quyền lợi chính đáng của họ, mà còn cho toàn thể hơn 90 triệu người dân khác. Hơn 90 triệu người dân khác nghĩ gì, làm gì, sống ra sao?

Họ nghĩ rằng cuộc sống của họ sẽ luôn luôn tốt đẹp khi các quan chức cầm quyền tuyên bố cá an toàn, biển đã tự sạch? Họ nghĩ rằng những dòng sông luân lưu khắp nơi trên đất nước này vẫn sạch sẽ để nước uống, bữa ăn hàng ngày của họ là không nhiễm độc?

Họ nghĩ rằng thảm họa Formosa đã chấm dứt với số tiền bồi thường 500 triệu đô, với những hứa hẹn của quan chức cộng sản trong việc giải quyết bồi thường và đây chỉ là chuyện của những nạn nhân 4 tỉnh ven biển miền Trung?

Họ nghĩ rằng nếu thật sự Formosa là hiểm họa thì chỉ cần ngồi yên để hưởng thành quả - nếu những người dân kia đứng lên thành công thì thành quả này là thành quả chung; nhưng thất bại và bị đàn áp thì đó là hậu quả dành riêng cho những kẻ không biết "khôn thì sống, dại thì chết"... như ta?

Và họ nếu có quan tâm đủ thì lên mạng viết vài lời khích lệ, làm khán giả vỗ tay hoan hô, hoặc phê bình cách thức tranh đấu chưa đủ mạnh vì thiếu súng ống, gậy gộc... trong khi họ đang ngồi rung đùi, không phải ở một xứ sở xa xôi nào đó, mà ngay trên mảnh đất khốn khổ này?

Ô nhiễm Formosa đã làm hàng trăm ngàn con cá chết. Và chỉ mới xảy ra trong thời gian ngắn. Nhưng

chất thải Hồ Chí Minh, chất thải cộng sản được công khai tuôn xả từ ống cống Ba Đình kể từ ngày Hồ Tập Chương khoác áo Hồ Chí Minh cướp chính quyền đã làm cho hàng triệu triệu con người Việt Nam đang sống nhưng như những kẻ chết. Sống trong vô cảm, sống trong thờ ơ, sống trong hèn nhát và sống trong sự tự hủy hoại lương tâm và phẩm giá con người. Hồ Chí Minh, đảng CSVN chính là một loại Formosa xả thải tàn độc gấp ngàn lần những độc tố Phenol, Cyanua, Hydroxit đang lan tràn trên đất, dưới biển, dọc các sông ngòi của đất nước Việt Nam. Chất thải Hồ Chí Minh / CSVN đã và đang lan tràn trên từng tế bào, từng dòng máu, từng ngũ tạng của nhiều thế hệ Việt Nam, được truyền đời từ thế hệ ông bà, đến cha mẹ, đến con cái để con người Việt Nam đa phần nhiễm một chứng bệnh mãn tính: hèn.

Ngày 14-02-2017, người ta lại chứng kiến hình ảnh máu me, bầm dập của những người dân tay không tác sát bị tập đoàn công an còn đang còn mình thẳng tay đàn áp. Những hình ảnh đó đã trở thành chứng nhân lịch sử cho sự tàn bạo của bạo quyền. Đó là tiếp nối hình ảnh của Trần Thúy Nga, Nguyễn Hoàng Vi, Nguyễn Chí Tuyền, Gió Lang Thang, Lã Việt Dũng, Phạm Thanh Nghiên, Nguyễn Hồ Nhật Thành, Trương Văn Dũng, Trần Minh Nhật, Chu Mạnh Sơn, Lê Đình Lượng, Đinh Quang Tuyền, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trương Minh Đức, Nguyễn Văn Đài, Nguyễn Bắc Truyển, LS Lê văn Luân, LS Trần Thu Nam, Trịnh Bá Tư, Trần Bang, Đỗ Đức Hợp, Trần Văn Thắng, Hoàng Mỹ Uyên, Lê Sỹ Bình, Mai Phú Sang, Đinh Đức Long, Đào Nguyên Anh, Huỳnh Thành Phát, Nguyễn Thị Thái Lai, Nguyễn Công Huân, Mục sư Nguyễn Hồng Quang, Linh mục Đặng Hữu Nam, Linh mục Nguyễn Quang Thế, Mai Thị Dung, Trần Ngọc Anh... và rất nhiều người khác. Tội ác của CS

không mới, nó chỉ làm dày thêm bản cáo trạng tội ác nghìn chương kéo dài từ ngày Hồ Tập Chương theo lệnh Mao Trạch Đông vượt biên giới để biến VN thành một thứ *bên kia biên giới là nhà, bên này biển giới cũng là quê hương* của Tàu. Và những người dân Việt bây giờ -mới nhất là những người dân Nghệ An- những giọt máu chảy xuống trên thân thể họ chính là những giọt mực viết tiếp, làm đầy bản cáo trạng tội ác CS.

Lịch sử sẽ ghi công họ. Sẽ ghi công những người thiếu số hôm nay đã chấp nhận những đau đớn, mất mát của riêng mình mà đứng lên tranh đấu. Khoan nói đến những thành quả sau cùng là xóa bỏ độc tài, bắt công mà chỉ ngay thành quả trước mắt: ít ra họ chứng tỏ rằng dân tộc vốn có truyền thống bất khuất của hơn 4000 năm lịch sử này còn có những người can đảm. Nếu không thì khó mà phản biện được nếu một người ngoại quốc nào đó phán một câu rằng: toàn thể con người Việt Nam ngày hôm nay chỉ là những con người hèn nhát. Những người đứng lên ngày hôm nay - họ chính là danh dự của dân tộc Việt Nam.

Không dẹp bỏ được chất thải Formosa thì đừng mong dẹp được chất thải Hồ Chí Minh. Cùng lúc, nếu không diệt trừ được chất thải Hồ Chí Minh thì sẽ không bao giờ chấm dứt được hậu họa của các loại chất thải Formosa.

danlambaovn.blogspot.com

VIỆT NAM

Chính quyền trước thách thức Formosa và ô nhiễm

.....**Mai Vân 18-02-2017**.....

Tuần báo Anh The Economist số ghi ngày 18-02-2017, trang Châu Á đã nêu bật một vấn đề đang nhức nhối tại Việt Nam : Chính quyền bị vấn đề ô nhiễm môi trường thách thức nặng nề.

Bài nhận định mang tựa đề rất tượng hình "Red versus Green in Vietnam – Đỏ đối lập với Xanh ở Việt Nam" – Đỏ dĩ nhiên là đảng Cộng Sản, còn Xanh là biểu tượng của môi trường – ghi nhận : "Sự bất lực trong việc kiểm soát ô nhiễm đang làm xói

mòn quyền lực của đảng Cộng sản (Việt Nam)".

Bài báo mở đầu bằng một loạt nỗi bất hạnh đã đổ ập xuống đầu người dân chài ở Đồng Hới, miền Trung Việt Nam từ mùa xuân năm ngoái.

Vào tháng Tư, thủy triều đã đẩy hàng ngàn con cá chết vào bờ biển thị xã này. Chính quyền đã chặn chờ hàng tháng trời trước khi nêu tên thủ phạm : một nhà máy thép mới xây dựng ở bờ biển phía trên – nhà máy Formosa – đã thải chất độc hại ra biển.

Formosa chỉ là bề nổi của tảng băng ô nhiễm

Gần một năm sau, Đồng Hới cũng như các thị xã ven biển trải dài trên 125 dặm đều bị ảnh hưởng, và giờ đây vẫn đang gánh chịu hậu quả của tai họa môi trường đó. Bị tác hại nặng nề nhất là ngư dân, vì một số người dân địa phương từ chối không ăn cá nữa do sợ độc tố, người khác thì chỉ ăn cá đánh bắt thật xa ngoài biển khơi, hoặc ở độ sâu được cho là đã thoát khỏi chất độc. Tủ đông lạnh trong nhiều nhà hàng hải sản giờ đây chỉ toàn là thịt gà hay thịt heo mà thôi.

Thảm họa cũng làm cho ngành du lịch suy sụp. Dù ở đây có động Sơn Đoòng, được cho là lớn nhất thế giới, chỉ mới mở cửa cho du khách trong năm 2013, vào mùa hè vừa qua, biết bao du khách đã hủy chuyến du lịch vì sợ cá độc. Hàng loạt khách sạn và căn hộ đang xây ở vùng ngoại ô thị trấn, đã bị bỏ dở vì nhà đầu tư không dám tiếp tục bỏ vốn nữa.

Theo The Economist, nạn ô nhiễm nói chung đã phá hoại nhiều cảnh quan tuyệt đẹp của Việt Nam.

Từ đập thủy điện, giếng đào cho đến nạn thâm canh đang phá dần phá mòn đồng bằng sông Cửu Long, nơi sản xuất gần một nửa lượng gạo của cả nước. Mỗi năm diện tích đất phèn không trồng trọt được mỗi tăng vì bị

nước biển xâm nhập. Khói cay đã lan tràn thủ đô Hà Nội. Theo một số nguồn thì gần hai phần ba nước thải công nghiệp của Việt Nam bị đổ ra sông hồ. Năm 2015, chính quyền xác định được hàng loạt thôn xã có tỷ lệ ung thư cao bất thường, có lẽ vì nước được cung cấp có nhiễm chất chì.

Thêm vào đó là một thảm họa môi trường không hoàn toàn do Việt Nam làm ra : Với 2.000 dặm bờ biển, Việt Nam là nước đặc biệt dễ bị tổn

thương do biến đổi khí hậu. Một số ước tính cho thấy một phần năm của Thành phố Hồ Chí Minh, có thể chìm dưới nước vào cuối thế kỷ này. Thời tiết khắc nghiệt và lũ lụt có thể đánh vào cư dân dọc theo bờ biển dài của Việt Nam.

Tác hại chính trị: Chính phủ bị nghi là bênh vực lợi ích Trung Quốc

Các tai họa kể trên đang ngày càng thấm vào nền chính trị của Việt Nam, đặt ra thách thức đối với chính quyền của đảng Cộng sản Việt Nam.

Một báo cáo của chính phủ nói rằng có ít nhất 200.000 người bị ảnh hưởng trực tiếp từ thảm họa môi trường vào năm ngoái. Nhiều người trong số này đã dám biểu tình phản đối tại nhà máy chịu trách nhiệm thuộc sở hữu của Formosa, một công ty Đài Loan, hay trước một tòa án địa phương. Họ nói rằng 500 triệu đôla mà công ty đã són ra để bồi thường chẳng thấm vào đâu, và họ đòi quyền được khiếu kiện.

Điều đáng nói, theo The Economist, là thái độ công phần của những người không bị thiệt hại. Ngay sau thảm họa, một phát ngôn viên của Formosa đã hàm ý rằng hai ngành công nghiệp và đánh bắt cá không tương thích với nhau. Những người biểu tình tại Hà Nội và Thành Phố Hồ Chí Minh đã trả lời "Tôi chọn cá."

Tạp chí Anh nhận thấy là chủ nghĩa dân tộc đã khuếch đại nỗi giận dữ về môi trường. Trong năm 2014, nhà máy thép của Formosa đã từng bị người biểu tình chống Trung Quốc đem một giàn khoan dầu vào vùng biển không xa bờ biển của Việt Nam, đốt phá. Hầu hết người Việt nghĩ rằng các nhà lãnh đạo của họ quá mềm mỏng với Trung Quốc, đối tác kinh doanh lớn nhất, nhưng lại là kẻ thù cũ và đòi hỏi chủ quyền trên một số đảo nhỏ (của Việt Nam) ở Biển Đông. Người dân đặc biệt tức giận trước điều mà họ cho là đảng đã cho phép một (loại) công ty Trung Quốc đầu độc bờ biển Việt Nam.

Phong trào môi trường khó trấn áp

Đối với The Economist, tất cả các điều trên rất đáng ngại cho đảng Cộng sản Việt Nam, vốn đã thấy các phong trào bảo vệ môi trường chôn vùi phe cộng sản Đông Âu như thế nào. Và chính quyền đã trấn áp thô bạo giới lãnh đạo các cuộc biểu tình.

Tuy nhiên, theo tuần báo Anh Quốc, chụp mũ giới vận động dân quyền là tay sai cho các chính phủ nước ngoài đã trở thành phức tạp hơn khi chính chế độ bị cáo buộc là

bảo vệ các thành phần ngoại quốc gây ô nhiễm.

Ngoài ra, trong công cuộc tìm kiếm thêm bạn mới để giúp Việt Nam giảm bớt sự phụ thuộc vào thương mại với Trung Quốc, các quan chức ở Hà Nội cũng phải băn khoăn về danh tiếng của Việt Nam. Đảng Cộng sản Việt Nam muốn người nước ngoài nhìn thấy đất nước mình là một đối tác đáng tin cậy về các vấn đề toàn cầu như biến đổi khí hậu, chứ không phải là một nước lạc hậu tôn thờ một lãnh đạo quá cố trong một hộp kính.

Luật lệ môi trường chặt chẽ nhưng việc thực thi kém cỏi

Và như vậy là các nhà lập pháp Việt Nam đang trở nên 'xanh' hơn. Theo Stephan Ortmann, tác giả một quyển sách mới về đề tài này, Việt Nam có luật lệ về môi trường tương đối toàn diện, còn nghiêm ngặt hơn các luật lệ nguệch ngoạc của Trung Quốc, và được thông qua với tốc độ nhanh....

Tuy nhiên, đối với The Economist, ở Việt Nam có dấu hiệu là nói thì nhiều nhưng làm thì ít, và việc thiếu ngân sách chỉ là một trong những nguyên nhân (...)

Các quan chức đầy quyền lực tại các tỉnh thì bỏ ngoài tai các luật lệ được soạn thảo tại Hà Nội, còn các tập đoàn nhà nước đầy uy thế thì hầu như không ai dám chạm tới. Một hệ thống tư pháp rất lẹ làng và tàn nhẫn với những ai bất đồng chính kiến, nhưng lại thất bại một cách đáng ngạc nhiên trong việc thực thi các quy tắc thường ngày.

Trong khi ở Bắc Kinh để chống khói mù, người ta bắt đầu đóng cửa các nhà máy và hạn chế sử dụng xe hơi, thì ở Hà Nội người ta vẫn còn đấu tranh để ngăn chặn không cho xe gắn máy đậu trên vỉa hè.

Theo The Economist, cơn giận âm ỉ về ô nhiễm sẽ làm cho đảng Cộng sản khó khăn hơn trong việc đối phó với những cú sốc chính trị hoặc kinh tế.

Trở lại với Đồng Hới, tuần báo Anh cho rằng triển vọng hồi phục đang đặt vào sự trở lại của khách du lịch vào mùa hè này. Chính quyền địa phương nói rằng biển đã có thể bơi lại được rồi, nhưng không phải là ai cũng tin. Một ngư dân cho biết là ông đã hoạt động lại được một thời gian rồi, nhưng sẽ không cho con mình ăn cá mình đánh bắt được trong vòng từ 5 đến 10 năm tới đây.

TƯỢNG ĐÀI ĐỒ TÊ

.....**Lê Thiên 17-02-2017**.....

Cuối năm 2016, ngày 15-12-2016, Fidel Castro, cựu lãnh đạo Cộng sản Cuba từ trần. Nhận được "hung tin", Cộng sản Việt Nam (CSVN) bày tỏ "vô cùng thương tiếc" người đồng chí Cộng sản quốc tế độc tài và gian hiểm nhất thế gian mà hàng vạn người dân Cuba trải qua nhiều thập kỷ vô cùng khiếp sợ, không ngại liều chết vượt biên vượt biển trốn ra khỏi nước hầu tìm thở không khí tự do ở bên ngoài.

Báo chí CSVN ồ ạt đăng tin tâng bốc "*anh hùng cách mạng Cuba sẵn sàng hiến máu mình cho Cộng sản VN*" đồng thời cho biết "*Ban chấp hành TƯ Đảng, Quốc hội, Chủ tịch nước, Chính phủ và UB TƯ MTTQ Việt Nam quyết định để tang ông Fidel Castro với nghi thức quốc tang vào ngày 4/12*" mà Thông cáo đặc biệt của Ban Chấp hành TƯ đảng CSVN, Quốc hội CSVN, Chủ tịch nước, Chính phủ, UB TƯ MTTQ/CSVN tôn vinh "*lãnh tụ Cuba Fidel Castro là người bạn lớn, người đồng chí, anh em vô cùng gần gũi và thân thiết của Đảng, Nhà nước và nhân dân VN.*"

Fidel Castro - tượng đài hựt

Cùng với việc "*Ban chấp hành TƯ Đảng, Quốc hội, Chủ tịch nước, Chính phủ và UB TƯ MTTQ Việt Nam quyết định để tang ông Fidel Castro với nghi thức quốc tang vào ngày 4-12,*" theo báo Tuổi Trẻ ngày 29-11-2016, Tỉnh ủy Quảng Trị - qua Bí thư Tỉnh ủy Nguyễn Văn Hùng, đã có nguyện vọng đặt tên Fidel Castro cho công viên mà tỉnh đang xây dựng ở trung tâm thành phố Đông Hà. Như vậy, nếu có một Công viên mang tên Công viên Fidel Castro tại Quảng Trị, thì giữa Công viên ấy ắt cũng phải đặt tượng đài Fidel Castro!

Bất ngờ và hựt hắng biết mấy cho đảng CSVN và Bí thư Ng. Văn Hùng khi hãng thông tấn Reuters loan tin ngày 27-12-2016, Quốc hội Cuba đã thông qua dự luật cấm sử dụng tên của lãnh tụ Fidel Castro để đặt cho các công trình xây dựng công cộng hay dựng đài tưởng niệm vị lãnh tụ cuộc Cách mạng Cuba.

Theo luật đã được thông qua, chính quyền Havana (Cuba) cấm việc sử dụng tên Fidel Castro để đặt cho các tổ chức, quảng trường, công viên, đại lộ, đường phố và nơi công cộng khác, cũng như cấm bất kỳ loại huân chương, vinh danh hay danh hiệu cao quý nào, và cấm cả việc xây dựng đài tưởng niệm, dựng tượng, biển hiệu tưởng nhớ Fidel Castro cùng tất cả các hình thức tưởng niệm tương tự khác "dành cho Fidel Castro" tại mọi địa điểm công cộng.

Từ tượng đài Lenin...

Không rõ CSVN có tìm cách "lách luật" để cho tượng đài thần tượng Fidel Castro được dựng lên và được tôn thờ tại VN sánh vai với tượng Lenin cao hơn 5,2 mét đặt trên bệ đá hoa cương cao 2,7m sừng sững ở nơi gọi là "*Công viên Lenin*" như là một hành động khiêu khích và thánh đồ công luận trong nước hay không. Tượng Lenin vốn đã được dựng lên và chính thức khánh thành vào ngày 20-8-1985. Khi Liên Xô tan rã, nhiều bức tượng Lenin ở các nước thuộc LX cũ bị giật đổ, nhưng tượng Lenin ở Hà Nội thì vẫn còn. Rồi ngày 7-10-2003 vườn hoa Chi Lăng được gắn biển, chính thức gọi tên là **Công viên Lenin**, nơi tượng Lenin *khổng lồ trong dáng bước ngạo nghễ*.

Lenin là người sáng lập và lãnh đạo đảng và nhà nước Cộng sản Liên Xô, nhà độc tài toàn trị khét tiếng gian hùng thế giới. Mới đây, ngày 09-02-2017, người ta đọc thấy trên trang web của BBC bài báo nhan đề: Sách mới - "**Lenin, nhà độc tài.**" Bài báo giới thiệu văn tắt nội dung cuốn "*Lenin The Dictator; An Intimate Portrait*", tạm dịch là "*Chân dung gần gũi của nhà độc tài Lenin*". Cuốn sách là công trình mới nhất của Victor Sebestyen, một nhà báo, tác giả chuyên về chủ nghĩa CS Nga và Đông Âu, do nhà xuất bản Orion vừa cho ra mắt tại Anh Quốc.

Theo bài báo, "*để đạt mục đích, Lenin 'nói dối trắng trợn' và sẵn sàng bỏ qua lời hứa, cũng vì 'mục tiêu Cách mạng'.*"

Victor Sebestyen (tác giả cuốn sách) cho rằng sự tàn bạo của chế độ LX bắt đầu từ chính Lenin chứ không phải từ Stalin. “*Stalin được cho là người kế tục chính sách bạo lực đã bắt đầu khi Lenin cầm quyền*”. Bài báo còn trích dẫn cả Bách khoa Toàn thư Britannica: “*Xã hội xã hội chủ nghĩa được xây dựng bằng quyền lực độc đoán của quan chức đảng CS và bộ máy quan liêu*.” Từ đó, quyền lực cộng sản tại LX cứ tăng lên tốt đỉnh, tập trung vào bộ máy nhà nước. “*Khủng bố được áp dụng không khoan nhượng và các suy tính nhân đạo hoặc tư tưởng cá nhân đều bị gạt đi*.”

Như vậy, người dân Việt Nam hiểu được vì sao đến nay, tượng đài Lenin đã bị giật sập ngay trên chính quê hương của Lenin, nơi mà Lenin đã từng cầm quyền thống trị và đưa chủ nghĩa độc tài đảng trị leninism lên vai trò thống lĩnh chẳng những chỉ trên đất nước Nga mà còn bao trùm khắp cả một vùng Âu châu rộng lớn suốt ba phần tư thế kỷ. Nhưng đến nay bức tượng đài của kẻ độc tài mà cả thế giới khinh bỉ ấy vẫn còn sừng sững giữa Thủ đô Hà Nội và vẫn còn được quan chức CSVN tôn thờ bái lạy, thì chẳng phải là điều quái gở sao?

...Tới tượng đài đồ tể

Tượng Lenin giữa Ba Đình đã và hiện vẫn còn làm gai mắt người dân Việt Nam thì một tượng đài khác vừa được dựng lên cũng tại Hà Nội càng gây cho lòng dân phần uất gấp bội. Đó là tượng một gã cha căng chú kiết nào đó có cái tên lạ hoặc Felix Dzerzhinsky bỗng được dựng lên ngay tại “Học viện Cảnh sát Nhân dân” Hà Nội!

Điều lạ là ngoài trang web của BBC cùng một ít trang mạng lẻ dân, không thấy tin này trên các báo lớn thuộc lẻ đảng. Nhưng BBC thì lại ghi chú rằng, “*theo báo Việt Nam [mà không nó rõ là báo nào], buổi lễ có sự tham gia của các quan chức ngành công an Việt Nam và ông Vadim Bublikov, Tham tán Công sứ, Đại sứ quán Liên bang Nga tại Việt Nam và đại diện Trung tâm Văn hóa Nga tại Hà Nội*.”

Bài của BBC ngày 21-01-2017 nhan đề: “**Ông Dzerzhinsky được**

dựng tượng ở VN là ai?” kèm bên dưới là hình ảnh ghi chú “*HOC VIEN CANH SAT NHAN DAN. Lễ khánh thành tượng Dzerzhinsky*”.

Nếu chúng tôi không nhìn lầm thì dưới chân bệ tượng đài, một quan chức CA CSVN quỳ gối, mặt ngậy ngật nhìn lên tượng, hai tay trân trọng kéo tấm vải đỏ rời khỏi bức tượng bán thân của nhân vật được ghi tên trên bệ là **Đồng chí Ph. D. Dgiec-zen-xki**.

Bài báo của BBC nêu rõ: “*Học viện Cảnh sát Nhân dân ở Hà Nội vừa khánh thành tượng ông Felix Dzerzhinsky, lãnh đạo đầu tiên của ngành công an Liên Xô*.”

BBC cũng cho biết một bài trên báo Việt Nam (chứ không phải bài của BBC) viết: “*Ngày 20-01-2017, Học viện CSND đã long trọng tổ chức Lễ khánh thành Tượng nhà cách mạng Ph. D. Dgiec-zen-xki, người sáng lập cơ quan Công an Xã hội Chủ nghĩa đầu tiên trên thế giới với câu nói nổi tiếng: ‘Người cán bộ Công an phải có cái đầu lạnh, trái tim nóng và đôi bàn tay sạch’*.” Câu này được in hay khắc bằng chữ đỏ trên mặt tảng đá bên trái tượng bán thân Dzerzhinsky.

Bài báo của BBC lại cho biết, “*theo Bách khoa Toàn thư Anh (Britannica), Felix Dzerzhinsky sinh năm 1877 tại Kaunas (Kovno, Lithuania, khi đó thuộc Đế chế Nga) trong gia đình quý tộc nghèo người Ba Lan*.” Như vậy, Dzerzhinsky không là người Nga, mà là người Ba Lan. Trong thời gian nổ ra Cách mạng Nga tháng 2-1917, Dzerzhinsky đang bị cầm tù nhưng sau y được thả và đóng vai trò trọng yếu trong chế độ Cộng sản Bolsheviks do Lenin cầm đầu.

“*Tại Petrograd, nhiều người bị lĩnh án tử hình, tay họ bị trói cùng nhau, và đến đêm bị đẩy lên các xà lan gỗ, đem ra ném xuống Vịnh Phần Lan. Người ký các lệnh đó chính là Felix Dzerzhinsky*.”

Trong khi phụng sự Lenin, Dzerzhinsky rút ngắn tên mình thành “Cheka”. Cheka đã giúp Lenin giữ gìn nền độc tài bằng các cuộc xử tử bất cứ ai mà chính quyền Xô Viết coi là kẻ thù. Chính Dzerzhinsky (hay Cheka) là người

đầu tiên lập ra các trại tập trung ở Nga, và có tiếng là “*lãnh đạo CS bất khoan nhượng và cuồng tín*”.

Theo Stephen Dalziel, phóng viên chuyên về Nga của BBC News, trong giai đoạn ngay sau khi Lenin lên nắm chính quyền, tổ chức mật vụ Bolsheviks của Lenin là do tay khủng bố quốc tế Feliks Dzerdzinsky nhào nặn và cầm đầu.

Tiểu sử tên đồ tể Dzerdzinsky cho thấy câu nói được cho là nổi tiếng của chính y không phải là câu nói “*Người cán bộ Công an phải có cái đầu lạnh, trái tim nóng và đôi bàn tay sạch*” mà chính xác là câu “*Người cán bộ Công an phải có cái đầu lạnh, trái tim nóng và đôi bàn tay sắt*”. “**Bàn tay sắt**” thì mới hợp với cái đầu lạnh và trái tim nóng!

Căn cứ vào chính tiểu sử của Dzerdzinsky, thì rõ ràng bàn tay của hắn –tên đầu sỏ mật vụ Xô Viết tay sai Lenin ấy là *bàn tay nhúng máu, bàn tay dẫm máu* thì làm sao có thể gọi đó là bàn tay sạch? Chính BBC cũng đã tiết lộ về một cuốn sách viết về Dzerzhinsky có nhan đề “*Cuộc đời hai mặt của Feliks [Dzerdzinsky] tay dẫm máu - người Ba Lan nhưng là cha đẻ của chủ nghĩa khủng bố Xô Viết*”.

Cũng theo BBC, “*ngày nay, tại Ba Lan [người dân] coi ông Dzerzhinsky là kẻ phản lại quyền lợi dân tộc Ba Lan và là ‘Đồ tể Đỏ’*”. Theo từ điển tiếng Việt, **Đồ tể** là kẻ hung ác giết hại nhiều người. Tên gọi này càng làm rõ ý nghĩa bàn tay sắt hay bàn tay dẫm máu của Dzerzhinsky.

Các tượng đài Dzerzhinsky được dựng lên tại Ba Lan dưới thời CS Xô Viết thống trị Ba Lan đã bị người dân Ba Lan đánh sập. Điều đó cho thấy người dân Ba Lan căm thù Dzerzhinsky đến mức nào. Thậm chí, ngay tại Nga, cái tượng 11 tấn của Dzerdzinsky từng đứng trước Bộ Công an Liên Xô cũng đã bị hạ xuống, kéo đi từ năm 1991.

Thành tích của Dzerzhinsky là đã xây dựng thành công chủ nghĩa khủng bố Xô Viết chống lại nhân dân, chứ hắn không hề làm được gì gọi là ích quốc lợi dân cả.

Thế nhưng tại sao giữa thời buổi này, CSVN lại cho sống lại hình ảnh tên **Đồ tể Đỏ** Dzerzhinsky tại

HIỆP ĐỊNH THƯƠNG MẠI TỰ DO giữa EU và VN phải có ràng buộc nhân quyền

Phạm Chí Dũng 19-02-2017

Khi lâu đài cát sụp thảm hại

Đã hơn một năm trôi qua tính từ thời điểm tháng 12-2015, khi Hiệp định Thương mại Tự do (FTA) giữa Liên minh Châu Âu (EU) và Việt Nam được ký kết chính thức. Nhưng điều “kỳ lạ” là mọi chuyện vẫn giậm chân tại chỗ mà chưa có động tác triển khai nào tiếp theo. Nền kinh tế cùng chân đứng chế độ Việt Nam cũng bởi thế chưa được hưởng lợi thêm chút nào.

Vào đầu năm 2017, một lần nữa, việc triển khai FTA giữa EU và VN được đặt ra giữa hai bên. Nhưng vào thời gian này, hoàn cảnh đã khác biệt nhiều so với một năm trước. Một năm trước, chính thể độc đảng VN vẫn còn say men chiến thắng với kết quả “tôi bất ngờ” của Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng sau Đại hội 12, tiếp đó giới chóp bu Việt Nam chuẩn bị tiếp đón Tổng thống Mỹ Barack Obama, chắc hẳn Hiệp định TPP sẽ chỉ còn một sớm một chiều là được thông qua và Việt Nam sẽ nghiêm nhiên có được một suất trong bàn tiệc đứng này.

Nhưng gần cuối năm 2016, tình hình đột ngột chuyển xấu cho giới lãnh đạo Việt Nam. Chiến thắng như thể động đất của ông Donald Trump và tuyên bố rút khỏi TPP của người Mỹ khiến lâu đài cát mang tên “TTP Vietnam” sụp đổ thảm hại. Mơ mộng cũng bởi thế chỉ còn vương lại dấu ấn của nỗi hoang tưởng siêu hình học.

Bây giờ, Việt Nam chỉ còn biết trông chờ vào EU. Cho dù ngay sau khi TPP tan vỡ và ông Trọng vẫn kiên định “triển vọng phát triển còn tốt lắm,” còn giới quan chức Việt vẫn khẳng định tuyên giáo “còn đến 16 hiệp định thương mại đang hứa hẹn,” nhưng trong thực tế chỉ còn mỗi FTA với EU là còn hy vọng về món lợi lớn nhất cho Việt Nam, nếu phải so sánh với FTA với Nam Hàn – quá trình đàm phán về cả hành tởi ốt, nhưng khi đi vào thực hiện mới bộc lộ những bất lợi cho phía Việt Nam.

Giờ đây, Việt Nam chỉ còn hy

vọng chủ yếu vào FTA với EU – thị trường xuất cảng lớn thứ hai của Việt Nam sau Hoa Kỳ và luôn giúp Việt Nam xuất siêu đến \$20 tỷ hàng năm chứ không phải luôn nhập siêu đến \$30 tỷ mỗi năm như thương mại song phương giữa Việt Nam với Trung Quốc.

Vị thế của thị trường EU sẽ càng quan trọng đối với Việt Nam trong bối cảnh hàng Việt xuất đi thị trường Mỹ đang gặp phải rào cản đáng kể về giám định chất lượng (cá, tôm, gạo), và có thể nền kinh tế Mỹ sẽ gặp phải suy thoái nhẹ trong vài năm tới dẫn tới việc hạn chế nhập cảng từ nhiều nước, trong đó có Việt Nam.

Nhưng vì sao lại có chuyện FTA giữa EU và VN bị “ngâm” đến cả năm qua, dù phía VN hết sức mong đợi và luôn cổ vũ cho hiệp định này? Phải chăng có 1 nguyên nhân đủ lớn đã tác động đến sự chậm chạp này? Nguyên nhân đó là gì?

“Chuyển giao” vai trò giám sát nhân quyền

Trong thực tế, Nghị viện Châu Âu giám sát hoạt động của các cuộc đàm phán về thương mại giữa EU với Việt Nam. Nhưng không chỉ thương mại, mà còn cả nhân quyền.

Vị trí của vấn đề nhân quyền ngày càng lớn trong các thỏa thuận thương mại tự do. Không phải vô cớ mà vào giữa năm 2016, ngay sau vụ có đến 6/15 khách mời của ông Obama bị công an Việt Nam thẳng tay chặn không cho đến gặp tổng thống Mỹ ngay tại Hà Nội, Nghị viện Châu Âu đã phát ra một bản nghị quyết lên án tình trạng vi phạm nhân quyền ở Việt Nam với lời lẽ nặng nề chưa từng có.

Từ giữa năm 2016, đã xuất hiện những dấu hiệu khởi động cho một cuộc “chuyển giao” về đối thoại, đàm phán và giám sát nhân quyền từ Mỹ sang EU đối với chính quyền Việt Nam. Trong thực tế từ đó đến nay, vai trò đàm phán nhân quyền của Mỹ đối với VN đã giảm dần, và vào cuối năm 2016 cũng không diễn ra cuộc đối thoại nhân quyền Việt-

VN, dựng tượng tôn thờ Dzerzhinsky ngay tại nơi dùng để dạy dỗ, huấn luyện nghề Cảnh sát-CA?

Rõ ràng người ta đang ra sức nhào nặn cái đầu của người làm nghề Công an-Cảnh sát CSVN thành những cái đầu lạnh mang những bộ óc bệnh hoạn của loài ác thú mà Dzerzhinsky là hình tượng, để chỉ biết “còn đảng còn mình”, thủ tiêu cái thiện, tiêu diệt người thiện, triệt tiêu quyền sống của con người! Thực hành chủ nghĩa khủng bố bằng “bạo lực cách mạng” kiểu Dzerzhinsky của cái thời cách đây tròn 100 năm!

Rồi đây, hàng hàng lớp lớp người sẽ bị nhồi sọ từ lò sản xuất đồ tể này, sau đó nhập vào đàn sói **Côn an** mà rình rập, vô bắt và cắn nát dân lành để không còn một người dân nào dám ngáng đầu, cất lên tiếng nói của lương tâm, của sự thật và vì lẽ công bằng!

Diễn hình rõ nét nhất là Cuộc tuần hành ngày 14-02-2017 do Linh mục JB Nguyễn Đình Thục, giáo xứ Song Ngọc, giáo phận Vinh, dẫn đầu với hơn 600 người dân các xã Quỳnh Ngọc, Quỳnh Thọ và Sơn Hải thuộc huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An, để nộp đơn kiện Formosa, yêu cầu bồi thường thiệt hại vì chất thải công nghiệp của Formosa. Thay vì hỗ trợ người dân hoàn thiện các thủ tục và bước tiến pháp lý, nhà cầm quyền CSVN lại xua Côn an ra hành hung Lm Thục và gây đổ máu nhiều người dân trong đoàn một cách dã man.

Mia mai biết mấy lời kết của BBC: “*Bức tượng Dzerzhinsky tại Học viện Cảnh sát Nhân dân ở Hà Nội có cơ hội trở thành tượng mới nhất của ông được dựng trên thế giới sau khi Liên Xô sụp đổ.*”

CHXCN VN lắm le đóng vai trò Tân Liên Xô trên quả địa cầu này chẳng? Hay Dzerzhinsky đang đầu thai kiếp khác trên đất nước VN?

Xây và đặt tượng đài một tên ác quỷ khủng bố tại một Trường Dùi cui chuyên nghiệp, hẳn ĐCSVN biết nó đang làm gì, sẽ đưa đất nước và dân tộc VN đi về đâu! Viễn ảnh về một cơn ác mộng kinh hoàng triền miên đang chờ, trừ phi có một cuộc quật khởi! ■■■■■■■■■■

Mỹ nào như trước đây vẫn thường tiến hành hai lần mỗi năm.

Trong khi đó, chuyến thăm Việt Nam của Tổng thống Pháp Francois Hollande vào nửa cuối năm 2016 lại được điểm xuyết bằng một yêu cầu của Pháp đối với Việt Nam về việc cần trả tự do cho bốn tù nhân chính trị. Cho đến đầu năm 2017, Bộ Công an Việt Nam “bất ngờ” thả theo hình thức tổng xuất sang Pháp một tù nhân chính trị, ông Đặng Xuân Diệu.

Còn bây giờ, khi đã lãnh trách nhiệm được “chuyển giao” từ Mỹ về giám sát nhân quyền VN, EU cần có hành trang nào cho những cuộc đàm phán đầy tính trả treo và căng thẳng trong thời gian tới?

Những bài học kinh nghiệm từ người Mỹ

EU cần rút kinh nghiệm vài bài học sâu sắc từ Mỹ trong chính sách nhân quyền đối với chính quyền Việt Nam:

Năm 2007, VN được Mỹ đưa ra khỏi danh sách CPC (các quốc gia cần quan tâm đặc biệt về tự do tôn giáo) và được tham gia vào Tổ chức Thương mại Thế giới, nhưng sau đó VN bắt bớ trở lại rất nhiều người bất đồng trong suốt giai đoạn 2008–2012 và những năm sau đó.

Từ cuối năm 2016 cho tới nay, sau khi TPP hầu như không còn hy vọng, công an Việt Nam thoải mái sách nhiễu và bắt bớ nhiều nhà hoạt động nhân quyền.

Năm duy nhất mà VN nhân nhượng thả đến 12 tù nhân lương tâm là năm 2014, khi có tín hiệu hy vọng để Việt Nam tham gia TPP.

Chính sách mềm mỏng có phần thái quá của Mỹ, đặc biệt trong hai nhiệm kỳ cầm quyền của nền hành pháp Obama, rốt cuộc đã chỉ giúp Mỹ và giới dân chủ nhân quyền Việt Nam đạt được một số thành tích rất khiêm tốn. Hậu quả quá dễ thấy là vào bất kỳ thời gian nào mà quan hệ Việt–Mỹ trở nên lạnh nhạt, mà gần nhất là khoảng thời gian cuối năm 2016–đầu năm 2017, công an Việt Nam lại gia tăng bắt bớ người hoạt động nhân quyền.

Kết luận: đặc tính của chính quyền VN là luôn dùng tù nhân lương tâm để mặc cả về các hiệp

định kinh tế, thương mại và viện trợ. Khi đạt được mục đích của mình, chính quyền VN lập tức trở mặt và bắt bớ người hoạt động nhân quyền. Nếu không ở vào thế cùng quẫn về kinh tế và ngân sách, bản chất đó sẽ không bao giờ thay đổi.

EU có thể làm gì?

Cần lưu ý rằng hơn lúc nào hết, giờ đây chính quyền Việt Nam phải đối mặt nhiều khó khăn kinh khủng: TPP tan vỡ; nợ xấu ngân hàng ít nhất \$25 tỷ (khoảng 13% GDP), nợ công quốc gia lên tới \$430 tỷ (210% GDP); trả nợ nước ngoài hàng chục tỷ đôla mỗi năm; ngân sách có nhiều dấu hiệu cạn kiệt và có thể sẽ không cầm cự được hết năm 2018; khiếu hối và đầu tư nước ngoài đang giảm sút; không còn nguồn tiền mới để phát triển. Về mặt xã hội, phản kháng của dân chúng tăng vọt. Về mặt nội bộ đảng, đấu đá tranh giành quyền lực đã đến mức không khoan nhượng và phát triển tình trạng cát cứ. Toàn bộ những biểu hiện này báo hiệu trước một cơn khủng hoảng kinh tế lẫn khủng hoảng chính trị–xã hội trong tương lai gần.

Cuối năm 2016, cả Quốc hội lẫn Tổng thống Mỹ đồng loạt thông qua Luật Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu về chế tài những quan chức vi phạm nhân quyền trầm trọng, trong đó có giới quan chức Việt Nam. Đây chính là một đòn bẩy đắc dụng để trợ giúp cho các cuộc đàm phán về nhân quyền của EU với chính quyền Việt Nam.

Từ tình hình trên, đầu năm 2017 chính là thời điểm mà EU hoàn toàn có thể cứng rắn để đàm phán và tuyên bố rằng:

- Chính quyền Việt Nam muốn có được FTA với EU thì phải đáp ứng các điều kiện cải cách thể chế về nhân quyền và mở rộng dân chủ.

- Kết quả thực hiện nhân quyền của chính quyền Việt Nam sẽ là cơ sở để EU quyết định những kết quả về thương mại giữa EU và Việt Nam. Lộ trình FTA của EU sẽ phải song song và gắn chặt với lộ trình thực hiện nhân quyền của chính quyền Việt Nam.

Các nội dung+lộ trình cải cách cụ thể về nhân quyền và dân chủ

Với vị thế không quá khiêm nhường của mình, vào lúc này EU hoàn toàn có thể cứng rắn để đàm phán và đưa ra những điều kiện đối với chính quyền Việt Nam như:

- Quốc hội Việt Nam phải ban hành Luật Biểu tình và Luật Lập hội ngay trong năm 2017 với những nội dung thuận lợi cho tự do biểu tình và lập hội chứ không phải thiên về quản lý và áp đặt các điều kiện siết bứt các quyền tự do.

- Trong năm 2017, chính quyền Việt Nam phải công nhận xã hội dân sự và các tổ chức xã hội dân sự độc lập, đặc biệt công nhận quyền tự do báo chí với tổ chức đại diện cho quyền này là Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam.

- Công an Việt Nam phải chấm dứt ngay lập tức các hành vi theo dõi, triệu tập trái phép, bắt cóc, đánh đập, bắt giam người hoạt động nhân quyền và người hoạt động tôn giáo.

- Trong năm 2017, chính quyền Việt Nam phải trả tự do vô điều kiện cho 30% số tù nhân chính trị (tức khoảng 30 người trong tổng số khoảng 100 tù nhân chính trị hiện nay). Những tù nhân chính trị còn lại sẽ phải được trả tự do trong hai năm sau đó (2018–2019).

- Năm 2017, việc tài trợ của EU cho các tổ chức xã hội dân sự Việt Nam sẽ không phải hỏi ý kiến của chính quyền Việt Nam. Một phần đáng kể của tài trợ dự án từ EU sẽ được hỗ trợ cho xã hội dân sự độc lập để có được những kết quả thực tế về dân quyền, thay vì chỉ đổ vào khối hội đoàn nhà nước vừa kết quả thấp vừa quá dễ bị tham nhũng.

- Trong năm 2018, chính quyền Việt Nam phải ban hành Luật Tự do Báo chí và Luật Xã hội Dân sự.

- Chính quyền Việt Nam phải xây dựng ngay lộ trình thực hiện các điều kiện nhân quyền trong năm 2017 và trong ít nhất hai năm sau đó (2018–2019) song song với lộ trình triển khai FTA với EU và nhận viện trợ từ EU.

- Từ năm 2018 trở đi, chính quyền Việt Nam phải cam kết sẽ cải cách thể chế theo hướng tam quyền phân lập.

★★★★★★★★★★★★

PHÁI ĐOÀN QUỐC HỘI châu Âu đến VN tìm hiểu về nhân quyền

—Đài Á Châu Tự Do 23-02-2017—

Một phái đoàn Quốc hội Châu Âu đến thăm Việt Nam từ 20 đến 24 tháng 2 này, vừa mở cuộc họp báo tại Hà Nội vào lúc 6 giờ chiều nay 23-2-2017 để công bố kết quả chuyến đi.

Ngay sau cuộc họp báo, qua đường dây điện thoại viễn liên, từ Hà Nội 2 nữ Dân biểu Quốc hội Âu Châu đã dành cho đài Á Châu Tự Do RFA một cuộc phỏng vấn để bày tỏ cảm tưởng cũng như thành quả của chuyến thăm.

Tìm hiểu thực trạng nhân quyền Việt Nam

Phái đoàn Dân biểu Quốc hội Châu Âu thuộc Ủy ban Nhân quyền viếng thăm VN lần này do Dân biểu Pier Antonio Panzeri, Trưởng ban Nhân quyền Quốc hội Châu Âu dẫn đầu, cùng các Dân biểu Lars Adaktusson và Adam Kosa (Đảng Bình dân Châu Âu); Soraya Post và David Martin (Liên minh Tiến bộ Xã hội và Dân chủ); và Beatriz Becerra (Liên minh Tự do và Dân chủ Châu Âu)

Mục tiêu chuyến viếng thăm là điều tra tình trạng nhân quyền tại Việt Nam, trong quá trình phê chuẩn Hiệp ước Tự do Mậu dịch Liên Âu – Việt Nam. (hay Hiệp định Thương mại Tự do. Ct) Phái đoàn đã gặp Quốc hội Việt Nam, Ban Tôn giáo Chính phủ, cũng như một số tổ chức phi chính phủ và xã hội dân sự. Được biết trước khi rời thủ đô Brussels, Phái đoàn đã có thư yêu cầu được gặp Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất.

Ỗ Lan: Xin chào bà Dân biểu Beatriz Becerra. Xin bà vui lòng cho biết cảm tưởng về chuyến viếng thăm Việt Nam?

Beatriz Becerra: Chúng tôi đã gặp gỡ nhiều viên chức chính quyền Việt Nam, một số nhà hoạt động nhân quyền, và một số tổ chức xã hội dân sự. Chúng tôi nhận chân sự kiện Việt Nam đang lâm phải tình trạng khó khăn, vì đang tìm hướng cải cách pháp quyền, nhưng vấp phải hố sâu chia cách giữa thông qua và thực hiện luật lệ.

Theo quan điểm của chúng tôi, nhìn từ khía cạnh Việt Nam đang đạt sự tiến bộ kinh tế và xã hội để duy trì và hoàn thành sự phát triển, điều quan trọng sống còn của Việt Nam là cởi mở và tôn trọng nhân quyền, kể cả quyền chính trị, đặc biệt tự do ngôn luận, tự do lập hội, tự do tôn giáo và tín ngưỡng.

Ỗ Lan: Bà đã cho chúng tôi biết trong chuyến viếng thăm này, Phái

đoàn Quốc hội Châu Âu đã yêu cầu được gặp gỡ các tù nhân vì lương thức tại Hà Nội, cũng như các thành viên thuộc cộng đồng tôn giáo không được Nhà nước thừa nhận như Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Điều này có xảy ra không?

Beatriz Becerra: Không, chúng tôi chỉ được gặp Ban Tôn giáo Chính phủ, và không được gặp bất cứ tù nhân nào. Chính quyền Việt Nam bảo rằng việc gặp gỡ các tù nhân khi đang còn điều tra là bất hợp pháp.

Nhưng chúng tôi đã cực lực bày tỏ sự quan tâm của chúng tôi về sự viếng tù nhân, và nói rõ nỗi mong chờ của chúng tôi, là Việt Nam phải tôn trọng các tiêu chuẩn quốc tế trong việc cư xử tù nhân.

Chúng tôi biết rõ nhiều trường hợp cá nhân không được chăm sóc y tế, và gia đình không được thăm nuôi, nhiều tù nhân bị biệt giam quá lâu, có khi lên tới 24 tháng. Chúng tôi nhấn mạnh việc tiêu chuẩn quốc tế phải được áp dụng, bởi vì các tiêu chuẩn quốc tế là nền tảng cho mọi hiệp ước quốc tế.

Chúng tôi đang trong tiến trình phê chuẩn Hiệp ước Tự do Mậu dịch Liên Âu – Việt Nam, và, ở Châu Âu đang có sự chống đối mạnh mẽ Hiệp ước này. Chúng tôi sẽ gặp khó khăn cho việc phê chuẩn, nếu không có một thông điệp dứt khoát, rõ ràng và cụ thể từ Việt Nam về lộ đồ thực hiện trước hoàn cảnh hiện nay.

Chúng tôi được biết là Luật lập hội đã bị trì hoãn và văn kiện bị bác bỏ. Điều này sẽ ảnh hưởng đủ thứ cho các cuộc tập hợp ôn hòa và các cuộc hội họp, chúng tôi nghĩ rằng đây là điều chính quyền phải nhanh chóng giải quyết.

Gắn kết Nhân quyền với mậu dịch

Ỗ Lan: Như vậy Phái đoàn Quốc hội Châu Âu sẽ đặt vấn đề cải thiện nhân quyền như một điều kiện cho việc phê chuẩn Hiệp ước Tự do Mậu dịch Liên Âu – Việt Nam không?

Beatriz Becerra: Chính quyền VN biết rất rõ nhân quyền vô cùng quan trọng đối với Hiệp ước Tự do Mậu dịch EU – VN. Điều 15 của Hiệp ước chứa đựng yêu sách cho việc duy trì phát triển và cai trị hoàn hảo, còn có cả điều quy định về nhân quyền.

Tôi muốn thêm rằng, chúng tôi đã biểu tỏ mạnh mẽ sự quan tâm của chúng tôi trước các sách nhiễu đối với người hoạt động nhân quyền

cũng như đối với các tổ chức xã hội dân sự xảy ra trong thời gian phái đoàn chúng tôi thăm viếng.

Chúng tôi đã gặp gỡ một số tổ chức xã hội dân sự khi tới Hà Nội hôm thứ hai, trong cuộc gặp gỡ lại hôm nay, họ cho biết đã bị theo dõi, hăm dọa và sách nhiễu.

Hôm nay chúng tôi cũng gặp Bộ Công an, tôi muốn gọi cuộc gặp gỡ này là lịch sử, qua đó chúng tôi đã biểu tỏ rõ ràng sự quan tâm tha thiết của chúng tôi trước các sách nhiễu đối với xã hội dân sự.

Ỗ Lan: Về cảm tưởng chuyến đi, thì nữ Dân biểu Soraya Post, người Thụy Điển, cho biết:

Soraya Post: Mọi điều kiện đều rất xấu. Nhưng tôi nghĩ rằng chúng tôi đã gửi lại thông điệp về những điều Việt Nam cần thực hiện.

Chiều hôm nay chúng tôi gặp các tổ chức phi chính phủ. Họ cho chúng tôi biết họ đã bị sách nhiễu và hăm dọa, ngăn cản đến gặp chúng tôi. Họ bao gồm các nhà báo, người hoạt động nhân quyền và tổ chức xã hội dân sự.

Chúng tôi yêu cầu được gặp Đức Tăng thống Thích Quảng Độ đang bị quản chế nhiều năm trời, nhưng không được phép. Chính quyền nói rằng ngài ở Sài Gòn, quá xa cho việc di chuyển. Chúng tôi cũng không được phép gặp các thành viên thuộc các tổ chức tôn giáo độc lập.

Những người được gặp nói với chúng tôi rằng họ được tự do và độc lập, mà theo họ là nhờ có Luật Tôn giáo mới. Nhưng những nhóm này đã đăng ký với nhà nước, nên chúng tôi biết nhờ có ô dù chính trị mà họ được tự do hoạt động.

Yêu cầu trả tự do cho các bloggers, các nhà hoạt động

Ỗ Lan: Phái đoàn Quốc hội Châu Âu có được tự do di chuyển không?

Soraya Post: Trong tất cả cuộc gặp gỡ chúng tôi được xe chở đi, với công an chạy dẫn đường phía trước. Khi vào các nơi gặp gỡ, chúng tôi phải trao điện thoại cầm tay để nhân viên bỏ vào hộp cất giữ.

Chúng tôi rất lo âu cho khái niệm “an ninh quốc gia”. Chúng tôi có hỏi Bộ Công an khái niệm ấy có nghĩa gì. Theo chúng tôi những cuộc biểu tình hay các bloggers không thể xem như hăm dọa an ninh quốc gia.

Chúng tôi cũng cung cấp cho họ một danh sách và yêu cầu trả tự do tất cả tù nhân vì chính kiến đang bị giam giữ hiện nay, kể cả những bloggers, người hoạt động nhân quyền và người bảo vệ môi sinh.

Ỗ Lan: Cám ơn bà Soraya Post.

VÌ SAO PHẢI XUẤT KHẨU CỬ NHÂN TIẾN SĨ

.....*Cát Linh RFA 22-02-2017*.....

Bộ Lao động vừa trình lên đề án với nội dung đưa hơn 200 ngàn cử nhân, thạc sĩ thất nghiệp đi làm việc ở nước ngoài giai đoạn 2017-2020.

Rất nhiều ý kiến, tranh luận về vấn đề này. Có người cho rằng đề án này làm cho Việt Nam tiếp tục chảy máu chất xám. Có người lại nhận định rằng thất nghiệp là do qui trình giáo dục trong nước không đáp ứng được nhu cầu thực tế của phát triển kinh tế xã hội.

Bằng cấp không đi cùng chất lượng

Theo lời ông Doãn Mậu Diệp, Thứ trưởng Bộ Lao động Thương binh và Xã hội trả lời truyền thông trong nước, con số hơn 200 ngàn cử nhân mới ra trường và thạc sĩ thất nghiệp được đề cập là của năm 2016. Bên cạnh đó, một thống kê khác do báo Vnexpress đưa ra, vào tháng 9-2016, cả nước có hơn 200 ngàn người thất nghiệp thuộc nhóm trình độ đại học. Thống kê này còn cho biết thêm đây chính là nhóm có tỉ lệ thất nghiệp cao nhất.

Nhận định về tình trạng những người tốt nghiệp đại học nhưng không tìm được việc làm trong nước, ông Chu Tiến Dũng, Giám đốc công ty phần mềm Quang Trung đưa ra ý kiến của ông trên vai trò của một nhà tuyển dụng lao động: *Phần lớn các công ty họ tuyển chọn thì họ không đặt ra tiêu chuẩn là cử nhân thạc sĩ, hay các bằng cấp. Quan trọng nhất là họ có khả năng và kỹ năng làm việc, đáp ứng yêu cầu của công việc.*

Như thế, có thể thấy bốn năm đại học và thêm hai năm để có tấm bằng tiến sĩ thì hơn 200 ngàn cử nhân, thạc sĩ đã vượt qua được cửa ải đầu tiên của các công ty tuyển dụng, đó là bằng cấp. Thế nhưng theo phân tích của ông Chu Tiến Dũng, có thể hiểu, số người này chưa tìm được việc làm vì chưa đáp ứng được yêu cầu công việc do các công ty trong nước đưa ra. Đó là kỹ năng và khả năng. Ngoại trừ điều kiện tuyển dụng có những yêu cầu cụ thể khác như ông Chu Tiến Dũng

nói là “mỗi công ty có tiêu chuẩn khác nhau.”

Khuynh hướng tư nhân những năm gần đây phát triển rất mạnh, một năm tăng trưởng khoảng 30%. Cho nên nhu cầu về làm việc ngày càng nhiều. Tuy nhiên, để đảm bảo điều kiện làm việc trong các công ty phần mềm thì mỗi một công ty có các tiêu chuẩn cho công việc khác nhau. Tại công ty phần mềm Quang Trung thì có các đòi hỏi cao hơn những nơi khác.

Tuy có những bạn học ra thì đáp ứng được những nhu cầu đó, nhưng có những bạn thì chưa đáp ứng được yêu cầu như vậy.

Hệ thống giáo dục bất cập

Một trong những nguyên nhân dẫn đến người có bằng cấp cử nhân tiến sĩ nhưng vẫn “chưa đáp ứng được yêu cầu”, theo thầy giáo Đỗ Việt Khoa, đó là vấn đề “muôn thưở mấy chục năm: hệ thống giáo dục không phù hợp với phát triển kinh tế hiện tại”

Chúng tôi biết rất rõ hệ thống các trường học từ phổ thông đến cao đẳng, đại học Việt Nam không làm được nhiệm vụ đào tạo con người về mặt chuyên môn tốt nhất. Những lý thuyết dạy trong trường học không có ý nghĩa thực tiễn, trình độ thực hành của sinh viên học sinh rất kém.

Thầy Đỗ Việt Khoa nói thêm: rất nhiều các môn học vô bổ được đưa vào chương trình học đại học, đào tạo tiến sĩ như triết học Mác-Lê, lịch sử Đảng, chủ nghĩa Cộng sản khoa học... Bên cạnh đó là qui trình tuyển dụng sinh viên đại học khá dễ dàng: *Đại học bây giờ mọc lên như nấm, dẫn đến việc các trường thiếu chỉ tiêu, họ vơ vét tất. Kể cả các trường công lập cũng phải vơ vét sinh viên, dẫn đến các trường dân lập cũng hạ chỉ tiêu. Điều đó dẫn đến chất lượng đại học ở Việt Nam thấp. Chưa kể tâm lý từ xưa đến nay của Việt Nam là vào bao nhiêu cho ra bấy nhiêu.*

Không những cử nhân, mà cả bằng cấp tiến sĩ, thạc sĩ. Giữa năm

2016, Phó Giáo sư Hoàng Văn Cường, Hiệu phó Đại học Kinh tế Quốc dân chia sẻ với VnExpress:

Nhiều người coi bản luận án là sản phẩm chính của đào tạo tiến sĩ. Trong khi giá trị của quá trình đào tạo không nằm ở bản luận án mà phải ở tri thức và năng lực của người nhận học vị tiến sĩ.

Chia sẻ này của ông Hoàng Văn Cường được nêu ra cùng thời điểm với những thông tin về “lò sản xuất tiến sĩ”: một ngày 3g55’ cho ra đời một tiến sĩ.

“Tiến sĩ giấy” là một cách gọi khác do báo chí trong nước dùng để nói về những người mang bằng cấp như thế.

Nhà giáo Đỗ Việt Khoa nhận xét đây cũng chính là một trong những lý do dẫn đến tình trạng cử nhân thạc sĩ không tìm được việc làm: *Toàn những đề án tiến sĩ lạ hoắc, vô lý, không có tác dụng gì trong xã hội cả. Viết như là trẻ con viết.*

Họ sẽ làm công việc gì?

Theo đề án xuất khẩu lao động do ông Doãn Mậu Diệp dự tính trình lên Chính phủ lần này tập trung vào “lao động có trình độ kỹ thuật”

Tuy nhiên, nhà giáo Đỗ Việt Khoa nhận định đề án này là “một thất bại”: *Đây là một chuyện bi hài, là một chuyện thất bại về mặt kinh tế, chính trị và xã hội ở Việt Nam.*

Bi hài vì theo ông, họ không thể tìm được việc trên chính đất nước của mình, bằng ngôn ngữ mẹ đẻ thì liệu có hy vọng sẽ tìm được việc ở nước ngoài? Hay đó sẽ là công việc không phù hợp chuyên môn?

Ngô Minh Uyên, cựu du học sinh Nhật Bản, hiện đang làm công việc phiên dịch và quản lý nhóm thực tập sinh ở đảo Shikoku, Nhật Bản cho biết thực tế về công việc của nhóm người này, được gọi là thực tập sinh kỹ năng, một tên gọi khác NB dùng để nói về người xuất khẩu lao động phổ thông. Nói về đối tượng này, cô cho biết: *Các bạn đó tốt nghiệp đại học ra, rồi có bạn sắp lấy bằng thạc sĩ, những người học rất cao, tuy nhiên không có công việc ổn định ở VN, cho nên họ chọn con đường đi tu nghiệp.*

Tuy nhiên, theo Ngô Minh

Uyên, bên Nhật hiện đang cần IT, cần kỹ thuật rất cao. Tiếng Nhật ít nhất cũng phải là giao tiếp hàng ngày. Và bắt buộc họ phải trải qua những bài kiểm tra gắt gao của công ty tuyển chọn: *Mức lương cao hơn thì dĩ nhiên yêu cầu của họ sẽ cao hơn. Nói thật là những người tốt nghiệp đại học mà không có việc làm ở Việt Nam chưa chắc họ có đủ trình độ để đáp ứng nhu cầu của người ta.*

Nhà giáo Đỗ Việt Khoa cũng không hy vọng về sự nghiệp của số cử nhân thạc sĩ đó ở nước ngoài: *Tôi chắc đa số là làm những việc phổ thông thôi, chứ không phải chuyên môn, hoặc ra nước ngoài người ta phải đào tạo lại.*

Chất lượng đầu ra của đại học Việt Nam tạo thành những người có bằng cấp cao nhưng rất khó khăn trong quãng đường kế tiếp là thuyết phục nhà tuyển dụng.

Từ đó, con đường tu nghiệp sinh, hoặc xuất khẩu lao động là con đường những người này phải nghĩ đến. Và hiện nay là đề án mà nhà nước đang tạo ra cho họ.

Không thiếu những ý kiến phản hồi về đề án này vì họ cho rằng chất xám Việt Nam đang tiếp tục tuôn chảy ra nước ngoài một cách không thương tiếc. Tuy nhiên, sau khi phân tích, nhà giáo Đỗ Việt Khoa cho rằng cần phải xem lại *“chất lượng có cao không thì hãy dùng từ là chảy máu chất xám”*.

XUẤT KHẨU CỬ NHÂN: HÀNG DÒM THÌ AI NHẬN

Đất Việt pv Gs Nguyễn Đăng Hưng 24-02-2017

PV: Thưa ông, Bộ LĐ-TB-XH đang xây dựng đề án dự thảo Đề án xuất khẩu cử nhân sang nước ngoài làm việc. Cụ thể một số thị trường Bộ hướng tới là Nhật Bản, Hàn Quốc, CHLB Đức, Slovakia... Ông bình luận ra sao về quyết tâm này? Theo ông, đặt ra vấn đề trên ở thời điểm này đã muộn chưa và vì sao?

GS Nguyễn Đăng Hưng: Tôi cho đây là một giải quyết tình thế. Tình thế vì số cử nhân, kỹ sư thất nghiệp tại Việt Nam đã tăng cao đáng kể, một số nước phát triển

đang cần gấp chuyên viên có trình độ, khả năng hưởng lợi đang mở ra... Có kế hoạch dài hạn chi đâu mà sớm hay muộn!

PV: Việt Nam hiện có hơn 200.000 cử nhân thuộc nhiều nhóm ngành nghề khác nhau đang bị thất nghiệp. Đây chính là động lực khiến Bộ LĐ-TB-XH tính toán tới đề án xuất khẩu nói trên. Tuy nhiên, nhiều người đặt câu hỏi, bản thân thị trường lao động trong nước không cần thì liệu có xuất khẩu được không. Ông bình luận như thế nào về băn khoăn trên? Để xuất khẩu được số cử nhân dồi dào này, theo ông, phải làm như thế nào?

GS Nguyễn Đăng Hưng: Bản khoăn của giới quan sát thị trường nhân lực rất có cơ sở. Thật vậy, tình trạng dư thừa nhân lực tại Việt Nam thường là hậu quả của việc thiếu công ăn việc làm, phát triển kinh tế bị chậm lại, cung nhiều hơn cầu. Tuy nhiên, cũng có một lý do khác không kém phần quan trọng là trình độ giáo dục và đào tạo của các trường đại học, cao đẳng ở Việt Nam chưa đạt.

Ta vẫn thường nghe điệp khúc của các nhà kỹ nghệ đến Việt Nam đầu tư: Chúng tôi phải đào tạo lại vì sinh viên Việt Nam tốt nghiệp không phù hợp, kỹ năng chuyên môn quá kém...

Theo tôi, sẽ không dễ gì đẩy các cử nhân thiếu trình độ này ra nước ngoài vì sau khi phỏng vấn hay trắc nghiệm họ sẽ không được nhận hay phải được đào tạo lại. Các xí nghiệp sẽ phải chuẩn bị kinh phí phụ trội và họ sẽ rất đắn đo khi lên kế hoạch này.

PV: Trước đó, cũng có nhiều ý kiến đề xuất xuất khẩu gần 25.000 tiến sĩ và hơn 110.000 thạc sĩ của Việt Nam sang các nước làm việc. Thưa ông, trong trường hợp những tiến sĩ, thạc sĩ cũng muốn được xuất khẩu, đề án nói trên có hạn chế không? Để tham gia được vào đề án này, các thạc sĩ, tiến sĩ phải đạt được những yêu cầu như thế nào?

GS Nguyễn Đăng Hưng: Thật là một tình huống oái ăm quái gở! Sau bao năm tiêu tốn ngân sách quốc gia đào tạo vội vã bất kể chất lượng bậc thạc và tiến sĩ, nay thấy

hàng dóm không sử dụng được lại muốn đẩy ra nước ngoài!

Nhưng than ôi, đã là hàng dóm thì ma nào mà chịu xài? Trừ các trường đại học hay các trung tâm nghiên cứu, các công ty, xí nghiệp các nước phát triển không cần bằng cấp cao. Mà thạc sĩ, tiến sĩ có trình độ thì phải có lý lịch khoa học nghiêm túc, công bố khoa học cao cấp. 80% các thạc sĩ, tiến sĩ đào tạo tại Việt Nam làm sao có được các thứ ấy vì họ nào đâu biết nghiên cứu khoa học theo chuẩn quốc tế?

Muốn được thu nhận vào các trường đại học hay các trung tâm nghiên cứu ứng viên phải tham gia tuyển chọn mà điều kiện tối thiểu chính là lý lịch khoa học nghiêm túc, công bố khoa học cao cấp. Ở đây có lẽ phải bó tay vì cái gì dóm là phải chào thua ngay vậy!

PV: Nhìn một cách căn cơ hơn, nếu đã đặt ra vấn đề xuất khẩu lao động có trình độ nhất định sang thị trường nước ngoài, vấn đề đào tạo đại học phải được tính toán, phối hợp với các mục tiêu của đề án nói trên như thế nào? Xin ông phân tích cụ thể.

GS Nguyễn Đăng Hưng:- Phải trở về với giáo dục chân chính, đào tạo chuyên gia có thực chất, tạo điều kiện cho nhân tài tích cực tham gia phát triển đất nước. Mà giáo dục chân chính là không thể coi thường yếu tố nhân văn, tôn trọng năng khiếu, đề cao chất lượng, bãi bỏ thói chạy theo thành tích chấm dứt nạn sinh bằng cấp.

Đã là nhân sự có chất lượng thật sự, thì ở đâu cũng cần, trong nước, công ty nước ngoài hay xí nghiệp quốc tế. Hãy ưu tiên đào tạo chuyên gia có thực chất cho chính quốc gia mình.

Hãy không bao đồng tiêu tốn kinh phí đào tạo, trong lúc ta còn là nước kém phát triển. Nếu có thặng dư nhân sự cao cấp với xu thế hội nhập toàn cầu hiện nay, tình trạng này sẽ được tự động hóa giải mà chẳng cần phối hợp chi cả!

PV: Xin cảm ơn Giáo sư đã trả lời báo Đất Việt!

Vũ Lan

●●●●●●●●●●

Chính phủ CSVN nợ ngập đầu

.....Nguyễn Thành Trí 23-02-2017.....

Nợ Công của Việt Cộng, không phải Nợ Công của Nước và Nhân dân VN. Nợ Công của Việt Cộng là vấn đề được giữ bí mật như bí mật Nhà nước, và từ lâu không ai biết rõ ràng chính xác số nợ là bao nhiêu. Nợ Công bao gồm cả nợ của Chính phủ CHXHCN-VN Việt Cộng và của Doanh nghiệp Nhà nước-DNNN, do đảng viên cán bộ Việt Cộng bỏ túi quản lý. Nợ Công của Chính phủ ngoài nợ của nước ngoài, còn chủ yếu là tín dụng Ngân hàng Nhà nước và phát hành công trái phiếu. Cả hai loại nợ tín dụng ngân hàng và công trái phiếu cho đến nay có lẽ không căn cứ vào đánh giá khả năng trả nợ, mà phần lớn dựa vào kế hoạch chỉ tiêu hay mệnh lệnh của các cơ quan chủ quản.

Vì sức ép phải trả nợ hay trả tiền lời đúng hạn, Nợ công của Chính phủ bắt buộc Chính phủ phải tăng thuế để trả nợ. Nợ Công của Doanh nghiệp Nhà nước đòi hỏi Doanh nghiệp Nhà nước phải giảm đầu tư. Cả hai việc tăng thuế và giảm đầu tư đều đã kìm hãm sự tăng trưởng trong nền kinh tế Việt Nam. Trên nguyên tắc và trên thực tế, nền kinh tế Việt Nam đã và đang tiếp tục suy thoái. Nếu những người cầm quyền kinh-tài Việt Nam cho phép in thêm và phát hành đồng VN, và tăng lượng tín dụng để tài trợ, thì chắc chắn gây lạm phát.

Sau một thời gian ngắn Chính phủ có nỗ lực ghìm giữ Nợ Công ở Việt Nam, nhưng Nợ Công của Việt Cộng như một con ngựa phi nước đại đường xa, gia tăng nhanh nhất trong năm 2016. Số liệu không chính thức Nhà nước, do điều tra các cơ quan có liên hệ Nhà nước cung cấp, cho thấy Nợ Công Chính phủ trong thời gian những...

2010: 47.0 tỉ đôla, 40,5% GDP;
2011: 52.5 tỉ đôla, 42.3% GDP;
2012: 61.4 tỉ đôla, 45.4% GDP;
2013: 72.3 tỉ đôla, 48.2% GDP;
2014: 85.9 tỉ đôla, 53.6% GDP;
2015: 115.0 tỉ đôla, 64.5% GDP;
2016: 131.0 tỉ đôla, 76.9% GDP.

Quả thật, Nợ Công Chính phủ VC đã tăng phi mã quá nhanh.

Cho tới nay Chính phủ Việt Cộng còn chưa công bố rõ ràng Nợ Công của các Doanh nghiệp Nhà nước/DNNN. Có một điều nhập nhằng, lập lờ, gian lận là cho dù Chính phủ Việt Cộng chỉ chú ý đến Nợ Công Chính phủ, nhưng nếu một DNNN nào bị thua lỗ hay phá sản, thì việc bù lỗ hay trả nợ là do Chính phủ chịu trách nhiệm. Tuy nhiên, Chính phủ luôn luôn tuyên bố không có trách nhiệm về việc DNNN thua lỗ hay phá sản. Chính phủ Việt Cộng đã và đang cố ý làm ngơ bỏ qua Nợ Công DNNN để dễ dàng tham nhũng.

Tuy Chính phủ Việt Cộng, vì nhiều lý do, đã không chịu công bố rõ ràng Nợ Công của DNNN, nhưng người ta vẫn có thể điều tra tìm hiểu được khoảng 3200 doanh nghiệp DNNN với số nợ vào thời gian những...

Năm 2010 – 160.7 tỉ đôla;
Năm 2011 – 178.5 tỉ đôla;
Năm 2012 – 194.1 tỉ đôla;
Năm 2013 – 213.0 tỉ đôla;
Năm 2014 – 231.0 tỉ đôla;
Năm 2015 – 270.3 tỉ đôla;
Năm 2016 – 324.4 tỉ đôla.

Những con số này lớn gấp nhiều lần những con số mà Bộ Tài chính Việt Cộng đưa ra. Bộ Tài chính chỉ nêu ra con số nợ của một số tập đoàn và công ty DNNN lớn, không kể tới một số cỡ trung và nhỏ.

Ước tính năm 2016 cho thấy Nợ Công của DNNN là 324.4 tỉ đôla, bằng 158% GDP. Như vậy, cộng gộp cả Nợ Công Chính phủ và Nợ Công DNNN, tổng số Nợ Công năm 2016 là 455.4 tỉ đôla, bằng 234.9% GDP.

Trong khi đó theo báo cáo của Bộ Tài chính cho biết tới cuối năm 2016 dư tổng Nợ Công là khoảng 64.7% GDP; dư Nợ Công Chính phủ là khoảng 53.6% GDP. Hai con số này đều đã không vượt quá ngưỡng nợ 65% GDP. Trong một nghị quyết kế hoạch 5 năm tài chính Nhà nước giai đoạn 2016–2020, Nợ Công Chính phủ không được vượt quá 54% GDP. Rõ ràng là những người cầm quyền Đảng và Nhà

nước Việt Cộng đã cố ý không nhìn thấy thực tế và hiện trạng của nền kinh-tài Việt Nam. Con số ấn định 54% GDP trong kế hoạch 5 năm đã khiến cho những số liệu kinh tế-tài chính bị đảo ngược, biến dạng, không ngay thẳng. Bởi vì 5 năm vừa qua, tỉ lệ Nợ Công/GDP đã tăng rất nhanh, trên thực tế gấp nhiều lần hơn mức độ tăng trưởng kinh tế. Tổng số Nợ Công năm 2016 là 455.4 tỉ đôla, bằng 234.9% GDP. Nếu những người cầm quyền Đảng và Nhà nước Việt Cộng thành thực và minh bạch tính đủ số Nợ Công, của Chính phủ và của các DNNN, thì rõ ràng đã vượt quá mức trần cho phép từ lâu rồi.

Với tỷ lệ Nợ Công/GDP, năm 2016 là 455.4 tỉ đôla, bằng 234.9% GDP quả thật quá lớn như nêu trên khiến nền kinh-tài Việt Nam phải trì trệ. Hơn nữa, trong thời gian qua những người cầm quyền kinh-tài Việt Cộng đã cho phép tăng mạnh tín dụng, gia tăng nợ DNNN. Những người cầm quyền Đảng và Nhà nước Việt Cộng đã đang phải nuôi dưỡng các DNNN, như nuôi dưỡng một bọn Cương Thi Việt Cộng hút máu Nhân Dân Việt Nam, bởi vì các DNNN là các hệ thống tham nhũng tinh vi, phức tạp giúp cho những người cầm quyền Đảng và Nhà nước Việt Cộng tham nhũng mà không chịu trách nhiệm trước Nhân Dân Việt Nam.

Trên thực tế, việc in thêm và phát hành Đồng VN đã đẩy lạm phát cuối năm 2016 lên đến 4,7% (?) hay cao hơn, một con số lạm phát không trung thực, và nó có khả năng tăng lạm phát phi mã trong năm 2017. Tăng lạm phát phi mã sẽ kéo theo lãi suất tăng lên. Nợ Công tăng cao, lãi suất tăng cao, khả năng trả nợ sẽ giảm sút. Nền kinh-tài Việt Nam phải trì trệ, có thể bị khủng hoảng trầm trọng. Chính phủ Việt Cộng bị nợ ngập đầu, nhưng Nợ Công của Việt Cộng gây ra, không phải Nợ Công của Nước và Nhân dân Việt Nam. Những người cầm quyền Đảng và Nhà nước Việt Cộng phải chịu trách nhiệm về Nợ Công./

Sài Gòn 23/2/2017

Dân Làm Báo

Tù vụ bà hiệu trưởng Nam Trung Yên nghĩ về chuyện bổ nhiệm cán bộ ở Việt Nam

—FB Oanh Nguyen Thi 20-02-2017—

Có mấy bạn nhắn tin hỏi tôi sao không thấy lên tiếng về vụ bà hiệu trưởng trường tiểu học Nam Trung Yên đang là đề tài rất “hot” hiện nay. Tôi trả lời các bạn ấy rằng vì thấy đã có quá nhiều người chửi rồi, nên không cần phải thêm một người hùa vô nữa là tôi!

Tất nhiên, tư cách như thế, hành xử như thế thì không thể làm thầy chứ đừng nói là làm tới hiệu trưởng. Nhưng thiết nghĩ, chúng ta phần nộ, rủa xả, lên án... thế đã đủ! Điều quan trọng hơn là cần nhận ra đâu là vấn đề phải giải quyết, để làm sao loại bỏ được hết những bà (hay ông) hiệu trưởng kiểu đó trong gần 44.000 ngôi trường từ mầm non tới đại học trên khắp cả nước hiện nay, bởi rất có thể vụ Nam Trung Yên chỉ là phần nổi nhỏ của một tảng băng lớn...

Tôi nhìn thấy qua vụ này, điều đáng lo hơn hết là với phẩm chất của những cán bộ lãnh đạo như vậy, ngành giáo dục sẽ thực hiện trách nhiệm đào tạo thế hệ trẻ ra sao? Những tổn thương về thể xác còn có thể chữa trị, còn những tổn thương về tinh thần và khiếm khuyết về nhân cách mà ngành GD gây ra cho học sinh thì không chỉ khó chữa trị mà có khi còn làm mất đi cả tương lai của những đứa trẻ. Và xét về phạm vi trách nhiệm, nếu bà hiệu trưởng là nhân vật đáng lên án một lần thì những người bổ nhiệm bà ấy đáng phải bị lên án mười lần!

Rất thường thấy là cứ mỗi khi xảy ra vụ việc gì, người ta mới lật lại hồ sơ cán bộ để rồi từ đó phát hiện ra nhiều vấn đề... Như vụ của hiệu trưởng Nam Trung Yên, khi dư luận phanh phui ra nhiều “vết đen” trong quá trình công tác của nhân vật này, không thể không đặt câu hỏi: Chẳng lẽ những người bổ nhiệm bà ấy không hề xem lại lý lịch cán bộ trước khi ký quyết định bổ nhiệm hay phân công? Và tiêu chí chọn lãnh đạo ở ta (không chỉ riêng trong ngành giáo dục) có bao giờ được công khai để “dân biết, dân bàn” và “dân kiểm tra”?

Một trong những tiêu chuẩn bổ nhiệm cán bộ quan trọng nhất của bộ máy nhà nước hiện nay là yêu cầu bắt buộc về phẩm chất chính trị chứ không phải phẩm chất đạo đức hay trình độ chuyên môn. Tôi đồ ai tìm ra một hiệu trưởng công lập (bất kể trường nhỏ hay lớn) ở khắp mọi nơi trên đất nước này mà không phải là đảng viên! Nếu muốn phấn đấu vào các vị trí cao hơn nữa trong bộ máy lãnh đạo ngành, các cán bộ sẽ phải trang bị thêm trình độ lý luận chính trị trung, cao cấp (tùy vị trí). Và ai cũng hiểu học lý luận chính trị ở đây là học cái gì! Điều đáng lo là bởi thế, người ta chỉ chú ý xem trọng tiêu chuẩn đầu tiên của cán bộ là “hồng”, còn “chuyên” thì có thể chạy chọt “bổ sung sau”. Phẩm chất đạo đức là tiêu chuẩn cuối cùng và hoàn toàn có thể “du di”... Một người có năng lực chuyên môn cao và tư cách đạo đức tốt, nhưng nếu không phải đảng viên hay chưa đạt trình độ về lý luận chính trị theo quy định thì vẫn sẽ bị xem là không đủ tiêu chuẩn để được bổ nhiệm trong bộ máy nhà nước. Hình dung “lộ trình phấn đấu” của những người như bà hiệu trưởng Nam Trung Yên trước nhất là phải trở thành đảng viên Đảng CSVN, tiếp theo là ưu tiên đi học các khóa lý luận chính trị, thay vì tập trung chăm lo phát triển chuyên môn và trau dồi nhân cách của một người làm nghề sư phạm. Và khi đã có “ghế” rồi thì mọi thứ đều tập trung cho việc làm sao để giữ được “ghế” thật chắc cho đến ngày về hưu.

Đây là chưa kể, việc bổ nhiệm cán bộ còn bị ảnh hưởng không nhỏ bởi yếu tố “nhất thân nhì thế”. Bên cạnh đó, “COCC” thật ra vẫn là một nguyên tắc bất biến, với lý do “chuyên chính” là cán bộ được bổ nhiệm phải có lý lịch trong sạch, gia đình có truyền thống và có công với cách mạng! Thế nên chuyện “hàng gửi” mà vẫn oách hơn và nhiều cơ hội thăng tiến hơn “hàng chính ngạch” là điều đã trở nên bình thường trong bộ máy Nhà nước.

Hôm rồi, thấy báo chí đưa tin Bí thư Hà Nội than thở rằng đang phải “đốt đuốc đi tìm người tài”. Nghĩ sao cần gì phải đốt đuốc giữa ban ngày? Người tài ở ta đâu có thiếu, chỉ là không có cơ chế để họ được trọng dụng thôi! Khi nào ông Bí thư dám loại bỏ một bà hiệu trưởng – đảng viên kém năng lực và phẩm chất đạo đức để thay bằng một hiệu trưởng – không đảng viên nhưng chuyên môn giỏi và nhân cách tốt, thì khi đó tự ông sẽ nhìn thấy có rất nhiều người tài xung quanh!

Câu chuyện âm ỉ về bà hiệu trưởng ở Trường tiểu học Nam Trung Yên chỉ là một ví dụ điển hình cho chính sách sử dụng, bố trí cán bộ không dựa trên các tiêu chí Tài và Đức... Đúng quy trình hay không, rốt cuộc rồi ai cũng có phải có chỗ, nếu đã được “quy hoạch”!

Nên cuối cùng, phần 2 của câu chuyện này vẫn là một câu hỏi mà không biết mấy ai sẽ còn có thể tiếp tục dõi theo, để xem nó có tiếp tục lặp lại một vòng như trước: Rút về Phòng Giáo dục, rồi sau đó thì sao?

BVN. Đầu đề do BVN tự đặt.

TÓM TẮT VỤ VIỆC: Hồi giữa tháng 12-2016 bà Tạ Thị Bích Ngọc, hiệu trưởng trường Nam Trung Yên, Cầu Giấy, Hà Nội, đã bỏ mặc cậu học sinh lớp 2 tên Trần Chí Kiên trên sân trường khi chiếc xe chở bà cán gãy xương đùi cậu bé. Không dừng ở đấy, sau đó bà đã liên tục chối tội, nói dối, ép giáo viên và học sinh trong trường nói dối theo bà. Bà còn làm các phiếu thăm dò dư luận với mục đích ‘cả vú lấp miệng em’.

Trong cuộc họp ngày 17-02, nhiều giáo viên trước kia vì sức ép của bà mà phải nói láo theo, đã phá vỡ bức màn dối trá. Nhiều người lên tiếng kể lại sự việc theo như những gì nó đã diễn ra. Đó là cháu Kiên đã bị xe taxi đâm và trên xe có hiệu trưởng Tạ Thị Bích Ngọc, nhưng bà đã chẳng làm gì.

Tuy nhiên khi bị hỏi điều tra, bà nói là trong ngày hôm đó không hề có chiếc xe nào vào trường, thậm chí khi cơ quan chức năng tìm ra người lái xe taxi vào ngày 20/2 và vợ của anh này có đến thăm hỏi, xin lỗi gia đình bé Kiên, bà Ngọc vẫn khẳng định lời nói của vợ anh lái taxi là sai.

Nhân vụ này, giờ hồ sơ cũ, người ta biết bà Ngọc từng tham nhũng lớn tại trường Nguyễn Khả Trạc năm 2004-2006.

Nay thì bà Ngọc đã bị cách chức hiệu trưởng trường Nam Trung Yên.

Tổng hợp tin tức

CHẾT TRONG ĐỒN CÔNG AN ? BAO GIỜ ĐƯỢC NHẬN XÁC ?

Hòa Ái RFA 24-02-2017

Những ngày vừa qua trên các trang mạng xã hội, hình ảnh một bà mẹ ôm di ảnh của con trai bị chết trong đồn công an, kêu gọi cộng đồng giúp đỡ vì những lá đơn gửi đến các cơ quan chức năng liên quan cái chết khuất tất của con bà chỉ được hồi đáp bằng sự im lặng.

Chết không báo gia đình

“Cháu bị bắt ngày 15 tháng 1 năm 2017. Khi bị bắt thì con trai tôi đang khỏe mạnh mà 2 ngày sau bị chết trong đồn công an.”

Bà Nguyễn Thị Ái kể về cái chết của người con trai duy nhất, Phạm Ngọc Nhung, 26 tuổi, nhân viên kỹ thuật của trường Cao đẳng Kinh tế Thành phố Hồ Chí Minh, như thế. Bà Ái nói trong nước mắt rằng bà nhận được tin dữ từ Công an phường Cầu Ông Lãnh, quận 1 thông báo vào ngày 18-1-2017.

Anh Phạm Ngọc Nhung bị bắt giữ tại đồn Công an phường Cầu Ông Lãnh vào sáng ngày 15-01, do bị tình nghi về tội đánh nhau với người khác. Đến sáng hôm sau, anh Nhung bị nôn mửa và tiểu ra quần và ngất xỉu. Người bị bắt giữ cùng vụ việc, tên Lâm, đập cửa phòng giam kêu cứu và anh Nhung được đưa đi cấp cứu ở Bệnh viện Sài Gòn. Sau đó, anh Nhung được chuyển qua Bệnh viện 115 và tử vong lúc 22g50' tối 16 tháng 1.

“Anh em thân hữu cùng các thầy cô với nhà trường đi tìm thì 4 ngày sau công an mới bảo là con tôi bị chết rồi. Người ta đã đem ra nhà xác mổ rồi. Người ta bảo con trai tôi bị chấn thương sọ não.”

Bà Ái được Đại úy Trần Đình Huy cho biết anh Nhung bị chấn thương sọ não do té ngã. Mẹ của anh Nhung thắc mắc sau khi nghe đọc kết quả khám nghiệm tử thi của con trai mình: *“Té ngã thế nào lại chấn thương sọ não mà bị gãy xương quai hàm, bị lõm sọ, bị gãy sườn, trên người có 9 vết thương, chân cẳng đều bị xước hết.”*

Bà Ái xin biên bản giám định tử thi của anh Nhung nhưng phía công an yêu cầu phải làm đơn. Tuy nhiên

sau hơn một tháng bà vẫn không nhận được biên bản này. Chúng tôi liên lạc với đồn CA Cầu Ông Lãnh vào sáng ngày 22- 2 và được cho biết: *“Cái đó chị lên trên đội điều tra ngay chỗ 73 Yersin. Toàn bộ hồ sơ đã chuyển lên đó hết rồi.”*

Vì quá đau lòng trước cái chết đầy uẩn khúc của con trai, bà Ái đã đến rất nhiều cơ quan chức năng có thẩm quyền cầu cứu xem xét trường hợp tử vong của anh Phạm Ngọc Nhung. Thế nhưng, không một cơ quan nào thụ lý đơn giải quyết.

Chưa biết bao giờ nhận xác

Hơn một tháng sau khi anh Nhung thiệt mạng, hồ sơ và đơn tử được chuyển đến Văn phòng Cơ quan Cảnh sát Điều tra Công an Thành phố Hồ Chí Minh (PC 44) vào ngày 23 tháng 1. Tại đây, bà Ái nhận được câu trả lời về đơn xem xét cho giao nghiệm tử thi lần thứ hai với sự chứng kiến của người thân, luật sư cùng báo chí:

“Để làm như vậy thì họ bảo phải chờ thêm một thời gian nữa, không biết lâu mau thế nào, có khi một-hai tháng trở lên, khi nào có thì trả lời. Cứ hỏi ‘Có câu trả lời chưa? Thì bảo là ‘Chưa. Có hàng ngàn vụ án chứ có phải một mình con bà đâu’. Con tôi chết giờ nằm ở đó hơn một tháng rồi. Tôi đau lòng lắm!’”

Gia đình của nạn nhân Phạm Ngọc Nhung cũng đã làm đơn tố cáo vụ việc gửi đến Cục Điều tra Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao. Đơn thư được thụ lý và tức tốc điều tra vồn vện trong 3 ngày. Vào ngày 20 tháng 1, Cục Điều tra cho biết vụ án không thuộc thẩm quyền xử lý vì Công an Quận 1 bắt được hai hung thủ gây ra cái chết cho anh Nhung.

Hai hung thủ Võ Hữu Tài và Lê Ngọc Thạch bị bắt khẩn cấp vào ngày 20-01 và được thả liền trong ngày 21 với lý do sau khi xem xét hình ảnh trích xuất từ camera do người dân cung cấp và qua lời khai của hai nghi can cho thấy không có dấu hiệu của hành vi gây ra chấn thương sọ não cho nạn nhân Phạm Ngọc Nhung.

Đáp câu hỏi của RFA về luật pháp quy định như thế nào đối với yêu cầu xin khám nghiệm tử thi lại trong trường hợp gia đình nạn nhân không đồng ý với kết luận giám định, Luật sư Võ An Đôn, từng tham gia vụ án đòi công lý cho nạn nhân Ngô Thanh Kiều ở Phú Yên bị 5 CA dùng nhục hình đến chết, cho biết tùy theo mức độ phức tạp của vụ việc mà thời gian có thể kéo dài từ 1 tuần cho đến 1 tháng hay thậm chí sẽ kéo dài rất lâu: *“Theo luật khi gia đình nạn nhân không đồng ý với kết luận giám định thì có thể khiếu nại lên cấp trên. Luật quy định vậy, nhưng thực tế khó lắm bởi vì bên Giám định của Trung tâm Pháp y của tỉnh, thành phố trực thuộc cấp trên thì cũng vậy thôi, bao che hết. Như trường hợp này mà cố tình kéo dài để gây khó khăn hoặc là cố tình không muốn làm rõ vụ án thì không biết chờ đến khi nào.”*

Trong thời gian vụ việc anh Phạm Ngọc Nhung tử vong lúc bị tạm giam tại đồn công an, Bộ Công an Việt Nam lần đầu tiên công bố báo cáo về chống tra tấn kể từ khi Việt Nam ký Công ước Chống tra tấn của Liên Hiệp quốc hồi năm 2013 và phê chuẩn vào năm 2014. Theo đó, Việt Nam không có nhiều vụ án liên quan đến bức cung, dùng nhục hình và mỗi vụ án phát hiện có bức cung, dùng nhục hình đều được xử lý nghiêm minh.

Về án mạng chết người vừa xảy ra trong gia đình, bà mẹ Nguyễn Thị Ái khẩn thiết van xin cơ quan chức năng nhanh chóng làm rõ nguyên nhân gây ra cho con trai Phạm Ngọc Nhung: *“Tôi đi lên văn phòng ông Đình La Thăng mà người ta bao bọc bên ngoài, không cho tôi vào. Đi hết chỗ này đến chỗ khác thì người ta cứ bảo đợi chờ, mà chờ cái gì nữa... Tôi chỉ biết ôm ảnh con mà khóc. Bây giờ tôi chả biết làm sao cả”*.

Cho đến giờ này người nhà của anh Nhung vẫn không nhận được xác của anh. Phong tục tập quán người Việt không thể chấp nhận việc tri hoãn này và càng kéo dài nỗi đau thì sự oán hận càng sâu thêm trong lòng gia đình nạn nhân bất hạnh.

MỘT THẺ CHẾ ĐANG ĐỔ DIỆN với những câu hỏi khắc nghiệt nhất: dung dưỡng việc giết người vô tội vạ!Việt Nam 27-02-2017.....

1. Những nỗi đau cùng cực LS. Lê Văn Luân

Hai bà mẹ quê mùa và khổ hạnh, hai đứa con trai bị chết oan nghiệt và tàn khốc.

Bà Nguyễn Thị Ái, có đứa con trai duy nhất sinh năm 1991, khi bị bắt vào trụ sở công an phường Cầu Ông Lãnh, TP. HCM, đã bị chết ít lâu sau đó với khoảng 9 vết thương tụ máu bầm tím trên cơ thể, gãy quai hàm, gãy một xương sườn phải. Sau gần 2 tháng đi đòi công lý cho con trai, bà Ái đã ngất xỉu sáng nay trước cổng Viện Kiểm sát nhân dân TP. HCM vì xác con chưa được mang về, vụ án chưa được khởi tố. Quả thực, bà đã quá đau đớn và tuyệt vọng trước cái chết của con trai mình khi đang bị tạm giữ tại đồn CA mà chưa được giải quyết và làm rõ. Một cái chết nghiệt ngã.

Bà Nguyễn Thị Mai, có đứa con trai 17 tuổi, bị bắt tạm giam chỉ vì ăn trộm 2 triệu đồng. Trong thời gian bị tạm giam, chưa đầy 2 tháng, bị chết trong buồng giam với nhiều vết bầm tím, tụ máu trên cơ thể và một vết thương lõm gây tử vong in hằn trên trán phải. Mặc dù đã kết luận do bị ngã nhiều lần trước đó khi đi vệ sinh và ngày bị chết là do bị bạn tù đánh, nhưng tôi biết, với những vết thương như thế thì khó lòng nào chỉ một cái nện gót của một đứa trẻ ở tư thế với chân có thể giết được người, mà hơn thế là hàng loạt vết thương ở khắp nơi trên cơ thể cháu Dư làm sao để giải thích cho phù hợp. Một cái chết đau thương và oan nghiệt.

Chỉ những ai có con, khi phải tiễn đưa con mình về nơi cõi chết trong sự hành xác đau đớn, nhất là khi những con người trẻ đó hoàn toàn không đáng phải nhận những kết cục bi thương và phần uất đến thế, thì họ mới có thể thấm thía hết được những nỗi đau đớn tột cùng của những bậc làm cha, làm mẹ khi đứng trước những cái xác lạnh lẽo, phải mồ đi mồ lại, đến mức nát cả

thi thể, với những thương tích chí mạng và bầm dập được trút xuống.

Thật đau đớn, khi đứa trẻ vị thành niên mắc sai lầm nhỏ nhất nhưng đã bị tước bỏ mạng sống một cách tức tưởi; một thanh niên chưa tròn 26 tuổi đời đã ra đi vĩnh viễn trong nỗi oan khuất và phần uất đến cùng cực của người mẹ đơn thân.

Tất cả đều trở nên quá đổi rẻ mạt, đặc biệt là mạng sống con người, có thể bị tước đoạt một cách dễ dàng đến mức khó lòng nào có thể tưởng tượng được.

Trong khi đó, một cựu Bí thư huyện say rượu lái xe đâm chết 3 người thì được hưởng án treo. Một nguyên Phó giám đốc Sở tổng xe làm chết một người và khiến một người bị thương tích nặng thì được miễn trách nhiệm hình sự. Một nhóm 5 công an xã bắt người trái pháp luật rồi dùng nhục hình đánh chết một em học sinh lớp 9 thì 3 người được hưởng án treo và hai người chịu án tù khá thấp và không phải với tội danh giết người. Hai điều tra viên ép cung và đánh đập làm oan ông Chấn được hưởng án treo khi xét xử.

Thật quá đau đớn cho số phận con người trên bàn cân luật pháp.

Nguồn: FB Luân Lê

2. Thông tin tiếp diễn biến mới vụ Phạm Ngọc Nhung

Sáng nay, sau khi bị cản trở không cho gia đình và các Luật sư vào làm việc tại Viện kiểm sát Thành phố HCM, cuối cùng sự đấu tranh của các Luật sư cũng được Viện kiểm sát mời vào làm việc. Trong đó cho mẹ nạn nhân Nhung được vào sảnh VKS có ghế nghỉ ngơi sau khi vật vã khóc ngất ở lề đường trước trụ sở VKS TP HCM.

Đại diện 10 Luật sư được gia đình mời tham gia trợ giúp pháp luật cho gia đình nạn nhân Phạm Ngọc Nhung.

Hôm nay, các Luật sư [Phương Văn Thêm](#), [Minh Chiến](#), [An Thuận Phát](#), Nguyễn Duy Bình... đã tới

các cơ quan chức năng làm việc, kiến nghị khởi tố vụ án chết người xảy ra ngày 16-01-2017.

Buổi làm việc căng thẳng kéo dài tới gần trưa nay. Cuối cùng Phó Viện trưởng Viện Kiểm sát TP. HCM cũng cam kết. Đồng ý trung cầu giám định tử thi nạn nhân Phạm Ngọc Nhung chết sau 40 ngày qua. Thông báo Trung cầu giám định sẽ có vào chiều nay hoặc chậm nhất là sáng mai.

Các Luật sư và gia đình cảm ơn đại diện Viện kiểm sát TP. HCM đã lắng nghe ý kiến, kiến nghị của gia đình và các luật sư hơn một tháng qua. Chúng tôi tiếp tục chờ đợi. Quyết định trung cầu giám định và Khởi tố vụ án để làm sáng tỏ cái chết của em Phạm Ngọc Nhung, nguyên cán bộ Trường cao đẳng kinh tế TP. HCM.

THÔNG TIN TỪ

baophapluat.vn 17-02-2017

Phía công an TP HCM trả lời với bà Ái về nguyên nhân cái chết của anh Nhung là do bị chấn thương sọ não do vật tày gây ra. Ngoài ra, trên lưng nạn nhân có 9 vết thương, gãy 2 xương sườn, gãy xương quai hàm dưới bên trái. Tuy nhiên, bà Ái cho rằng chỉ được phép nghe công an đọc chứ không được nhận biên bản liên quan.

Bà Ái nói: "Có rất nhiều điều đáng ngờ. Tại sao khi bắt, trên người Nhung có giấy tờ tùy thân, có điện thoại nhưng công an không liên lạc với gia đình hoặc nhà trường hoặc nơi tạm trú của Nhung. Thứ hai, sau khi Nhung chết, gần 2 ngày sau mới khởi động điện thoại. Khi mở máy lên, công an cho rằng đã khám nghiệm tử thi. Nhưng khi gia đình tôi tiếp cận thi thể Nhung thì vẫn còn nguyên vẹn, không có dấu hiệu mổ xẻ". Bà Ái yêu cầu phải khám nghiệm tử thi lại để làm rõ nguyên nhân gây ra cái chết của con mình.

Phía công an trả lời là con tôi bắt hợp tác và không chịu mở điện thoại nhưng tại sao con tôi chết được 2 ngày thì công an mới mở điện thoại và không chủ động liên lạc với gia đình chúng tôi? Con tôi chết vì nguyên nhân nào? Những vết thương trên người do ai, vật gì gây ra?", bà Ái nói.

